ಜ್ಞಾನ ಬೋಧಕವು.

ದ್ರಾವಿಡ ಭಾಷೆಯಿಂದ

ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಗೆ ಟೀಕಿಸಲ್ಪಟ್ಟದ್ದು.

ರೋಮಾಪುರಿಯಿಂದ ಹೊಂದಿದ ಅಪ್ಪಣೇ ಮೇರೆಗೆ

ಬೆಂಗಳೂರಲ್ಲಿ

ಇರುವ ಕಥೋಲಿಕ್ ಮಠದ ಅಚ್ಚಿನಲ್ಲಿ

ಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟಿತು.

೧೮೬೪

ಇದರ ಖರೀದಿ: ೪ ಆಣೆ.

ಅರ್ಥವಣೆ.

ప్రకరణ.

ఏక నిశ్చయవాద భగవంతనింద సృష్టిసల్పట్టు, సుకృత ధర్మాచారదింద నిత్య మోక్షద మహిమెగూ మితియిల్లద ఆనందభాగ్యక్కూ పాత్రరాగువంతె ఈ ప్రపంచద పరదేశదల్లి కెలవు దివసక్కె మడగల్పట్ట మనుష్యరు, పిశాచియ తంత్రదిందలూ ఈ లోకద అళివుళ్ళ సుళ్ళుమాయ సుఖగళిందలూ మయకదల్లి శిక్కి, తమ్మన్ను సృష్టిసిద కర్తరన్నూ తమగె నేమిసల్పట్ట సద్గతియ ఉత్సారవన్నూ మరెతు, పాపద కెసరినల్లి ముణిగి నిత్య కేడిగె ఒళగాగ హోగుత్తారె. ఇదన్ను నోడి మన మరుకపట్టు ఈ ప్రబంధవన్ను ఉంటుమాడిద పరమ వేదశాస్త్రియాదవరు, నరపుత్రర మయకవన్ను తీరుగడేమాడి, పాపవూ అదరింద బరువ నిత్య మృతియూ నీగిహోగ, అవర ఆత్మవు ఈడేరువదక్కోస్కర మనుష్యర ఆత్మద జ్ఞాన మహిమెయన్నూ ఉత్తమ గతియన్నూ తోరిసి, అవుగళన్ను హోగలాడిసువ పాపదోళిరువ కఠోరవు కేడు మోదలాద దోషగళన్ను బయిలుమాడి, అదన్ను సంగ

ಡಲೇ ಪರಿಹರಿಸ ಬೇಕೆಂದು ಇದರೊಳು ದೃಷ್ಟಾಂತವಾಗಿ ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಮರುಳುಪಡಿಸುವ ಲೋಕದ ಬಾಳುಗಳು ಅನಿತ್ಯವೂ ಕ್ಷೀಣವೂ ನಾಶನವೇ ಹೊರ್ತು ಮತ್ತೊಂದಲ್ಲವೆಂದೂ, ಅವುಗಳನ್ನು ಮನುಷ್ಯರು ಭೋಗಿಸುವ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಭಯಂಕರವಾದ ಮರಣವು ಅವರನ್ನು ಬೆನ್ನಟ್ಟಿ, ಅವರ ಮಾಯ ಸುಖವೆಲ್ಲಾ ಕೆಡಿಸಿ ಏನುಯಿಲ್ಲದೇ ಮಾಡಿ, ಅವರನ್ನು ದೇವನೀತಿಯ ವಿಚಾರಣೆಗೆ ಕೊಂಡ್ಹೋಗಿ ಬಿಡುವದೆಂದೂ, ಆಗ ಪಾಪಿಗಳು ಆಧಾರವಿಲ್ಲದೆ ಮಹಾ ಭಯಭ್ರಾಂತರಾಗಿ ತಮ್ಮ ಅಶುದ್ಧಾಕ್ರಮಗಳಿಂದ ನಾಚಿಕೆಯೊಡನೆ ಪ್ರಲಾಪಿಸಿ ಭಯಕಂಪನೆಯಿಂದ ನಿಲ್ಲಲಾಗಿ, ಪರಮ ಕರ್ತರು ತಮ್ಮ ಭಯಂಕರವಾದ ನೀತಿಯೊಂದಿಗೆ ಅವರ ನಡತೆಯೆಲ್ಲಾ ಪರಿಶೋಧಿಸಿ ಅವರು ತಮಗೆ ಮಾಡಿದ ಕೃತಘ್ನತೆಯುಳ್ಳ ಪಾಪ ದ್ರೋಹಂಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕ ತೀರುಮಾನವನ್ನು ವಿಧಿಸುವರೆಂದೂ, ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು ನರಕವನ್ನು ತೆರೆದಹಾಗೆ ಅದರ ಪಾತಾಳಗಳೊಳು ಪಾಪಿಷ್ಟರನ್ನು ಬಾಧಿಸುವಂಥ ಆರದ ಬೆಂಕಿಯ ಕಠೋರವನ್ನೂ ಎಣಿಕೆಯೂ ಅಂತ್ಯವೂ ಇಲ್ಲದ ಮಿಕ್ಕಾದ ನಿರ್ಬಂಧವೇದನೆಗಳನ್ನೂ ಬಯಲುಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯವರಿಗೆ ಮೋಕ್ಷದೊಳಿರುವ ಆನಂದೋತ್ಸಾಹವಾದ ಭಾಗ್ಯವನ್ನೂ ಅದರ ಮಹಿಮೆ ಪ್ರತಾಪವನ್ನೂ ಅದರ ಅತಿಶಯವಾದ ಒಡ್ಡೋಲಗ ಪ್ರಕಾಶದ ಅಲಂಕಾರವನ್ನೂ ಕಣ್ಣೆದುರಾಗಿಟ್ಟು ತೋರಿಸಿದಹಾಗೆ, ಬಹು ಹೃದಯಾಗಮಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ರೀತಿಯಾಗಿ ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಈ ಪ್ರಬಂಧವನ್ನು ಉಂಟು ಮಾಡಿದ ಶಾಸ್ತ್ರಿ ತಮ್ಮ ಕವಿತಾಚಾತುರ್ಯವನ್ನು ತೋರಿಸ ಇಚ್ಛೈಸದೆ, ಪ್ರಿಯವುಳ್ಳ ತಾಯಾದವಳು ತನ್ನ ಮಗುವಿಗೆ ಹಾಲು ಕುಡಿಸಿ ಸಾಕಿ ನಡಿಸುವ ಮೇರೆಗೆ, ಇದರೊಳು ಮಹಾ ಅಂತಃಕರುಣೆಯಿಂದ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಪರಮ ವೇದ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಜ್ಞಾನದ ಹಾಲಾಗಿ ಕುಡಿಸಿ, ಮೇಲಾದ ಬುದ್ಧಿಗಳನ್ನು ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿ, ಸಕಲರನ್ನೂ ಅತ್ಯುತ್ಸಾಹವುಳ್ಳ ಪರಗತಿಯ ಸುಕೃತ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡಿಸಲಾಸಿಸಿ, ಇದನ್ನು ಬರೆದು ತಂದರು.

ಆದಕಾರಣ ಸತ್ಯವನ್ನೂ ಪರಗತಿಯ ಆನಂದವನ್ನೂ ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿ ಸಕಲ ನಿರ್ಭಾಗ್ಯಗಳಿಗೂ ಕಾರಣವಾದ ಪಾಪದುರ್ಗುಣದ ಪ್ರವಾಹಕ್ಕೆ ಅಣೆಕಟ್ಟಿ ಹಾಕಿ ಅಡಚುವದಕ್ಕೂ ಸಕಲ ಭಾಗ್ಯಕ್ಕೆ ದಾರಿಯಾದ ಪುಣ್ಯದ ಮಾರ್ಗದೊಳು ನಿಮ್ಮನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ನಡಿಸುವದಕ್ಕೂ ನೇಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಈ ಉತ್ತಮ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ತಕ್ಕ ಭಕ್ತಿ ಗವನದೊಂದಿಗೆ ಓದಿ ಶೋಧಿಸಿ ಕಡೆ ತೇರುವಿರಾಗಲಿ!

జ్ఞాన బోధకవు.

౧ నే బోధకవు.

ఆత్మ జ్ఞానద మహిమెయు.

పాపద మయకవన్ను బిడతక్కదాగి మొదల్మొదలు తన్నన్ను తానరియ బేకు. తన్నన్ను తిళిదరె, తన్నన్ను సృష్టిసిద సర్వేశ్వరనన్ను సరం అరియ బరుదు. అవరన్నరితు అవరింద ఆత్మకె బేకాద మోక్షద మేలన్ను పడెయ బరుదు. అదు హ్యాగెందరె: ఒబ్బ రాజకుమారను బుద్ధి అరియద చిక్క ప్రాయదల్లి కిరాతకర కైయొళు శిక్కి, అవర సంగడ కాడినొళిరువ కాయి హణ్ణు గడ్డిగళన్ను తిందు బెళెదు, బుద్ధి తిళిదనంతర తన్న తందె రాయనెందు అరితరె, ఏనెందెణిసువను? తందెయ బళిగె యావాగ హోగువెనెందూ యావాగ సీమెగళన్ను ఆళువెనెందూ మహా ఆసక్తియొడనె ఇరువనే హొరతు, ఆ కాడినొళు స్వల్ప హొత్తాదరూ నెలెగొండిర మనస్సు బరువదో? అదే ప్రకార మనుష్యను తనాత్మద జ్ఞానోద్భవవన్నూ దివ్య లక్షణ మహిమెయన్నూ కండు

ಕೊಂಡರೆ, ಅಳಿಹೋಗುವ ಭೂಲೋಕವನ್ನು ಆಲೋಚಿಸಿ ಬಿಟ್ಟು, ಅಳಿಹೋಗದ ಮೋಕ್ಷ ರಾಜ್ಯದೊಳು ಸರ್ವೇಶ್ವರನೊಂದಿಗೆ ಬಾಳುತ್ತಾ ಇರುವದಕ್ಕೆ ಚಿತ್ತವಿಡದೆ ಇರುವನೋ?

ಪಾಪೀ! ಮಿಕ್ಕಾದ ಸಕಲವನ್ನೂ ನೆನಸುತ್ತೀ; ನಿನ್ನನ್ನೂ ನಿನ್ನಾತ್ಮವನ್ನೂ ಯೋಚಿಸದೆ ಹೋಗುತ್ತೀ. ಲೋಕದೊಳು ಕಾಣಲ್ಪಡುವ ಜರಗುವ ಹಾರುವ ನಡೆಯುವ ಇರುವ ಸಮಸ್ತವೂ ಈ ವಿಧವೆಂದು ನಿಷ್ಕರ್ಷಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರ ಸೂರ್ಯ ನಕ್ಷತ್ರಗಳ ಉದಯವು, ಅಸ್ತಮಾನವು, ಘಳಿಗೆ, ಗ್ರಹಣ, ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನೂ ಗುಣಿಸುತ್ತಾರೆ. ಭೂಚಕ್ರದ ಉದ್ದ, ಅಗಲ ಉನ್ನತ, ತಗ್ಗು, ಇದರ ಅಳತೆಯನ್ನರಿಯುತ್ತಾರೆ. ಸಕಲ ವಿದ್ಯೆ ಶಾಸ್ತ್ರ ಕಾಲಜ್ಞಾನಗಳನ್ನು ಕಲಿಯುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ತನ್ನಾತ್ಮವು ಎಂಥಾದ್ದೆಂದೂ, ಅದರ ಮಹಿಮೆ ತ್ರಾಣ ಎಷ್ಟೆಂದೂ, ವಿಚಾರಿಸುವವನೂ ಕೇಳುವವನೂ ಇಲ್ಲ. ಇದರ ಹಾಗೆ ಬುದ್ಧಿಹೀನವುಂಟೋ ? ಯಾವನೊಬ್ಬನನ್ನು ನೋಡಿ, ನಿನ್ನ ತಾಯಿ ತಂದೆಯ ಹೆಸರೇನು, ಊರು ಯಾವದೆಂದು ಕೇಳಿದರೆ, ಎಷ್ಟು ಮೂಢನಾದಾಗ್ಯೂ, ನಾನರಿಯೆನೆಂಧೇಳುವನೋ? ನೀನು ನಿನ್ನ ಆತ್ಮವನ್ನೂ ನಿನ್ನನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನನ್ನೂ ಅರಿಯೆನೆಂಧೇಳಿದರೆ, ನಿನ್ನಹಾಗೆ ಮತಿಹೀನನುಂಟೋ? ಸಮಸ್ತಕ್ಕಿಂತಲೂ ನಿನ್ನಾತ್ಮವನ್ನೂ ಅದರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನೂ ವಿಚಾರಿಸಬೇಕೇ. ಮನುಷ್ಯನ ಆತ್ಮವು ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಆಲಯವೂ ಸಿಂಹಾಸನವೂ ಸ್ವಭಾವ ಸ್ವರೂಪವೂ ದಿವ್ಯ ಲಕ್ಷಣವೂ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ದೈವೀಕಕ್ಕೆ ಅರೂಪ ಸ್ವಭಾವವೂ

ಮನೋಶಕ್ತಿಯೂ, ಅಳಿಘೋಗದ ಮಹಿಮೆಯೂ ಉಂಟಾಗಿರುವ ಮೇರೆಗೆ, ಆತ್ಮಕ್ಕೂ ಆ ಶಕ್ತಿಯೂ ಮಹಿಮೆಯೂ ಉಂಟಾಗಿರುವದಲ್ಲದೆ, ಆ ಆತ್ಮವು ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಹೋಲಿಕೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಭಗವಂತನ ಆಲಯವನ್ನು ಯಾವನೊಬ್ಬ ದುಷ್ಟನು ಕೆಡವಿದರೆ, ಅಥವಾ ಅದರೊಳಿರುವ ಸ್ವರೂಪಗಳನ್ನು ಕಾಲಿನಿಂದ ತುಳಿದರೆ, ನೋಡಿದವನಾದ ನೀನು ಎಷ್ಟು ಕಸ್ತಿ ಮನಸ್ತಾಪ ಪಡುವಿ! ಹೀಗಿರುವದರಿಂದ, ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ನಿಜ ಸ್ವರೂಪವೂ ದೇವಾಲಯವೂ ಆಗಿರುವ ನಿನ್ನ ಆತ್ಮದೊಳು ಪಿಶಾಚನು ಸೇರಿಕೊಂಡು, ಅದನ್ನು ತನ್ನ ಕಾಲಿನಿಂದ ಒದೆಯುವದನ್ನೂ ತುಳಿಯುವದನ್ನೂ ನೋಡಿಕೊಂಡಿರುವದೇನು? ಪಾತಕನೇ, ಇಂಥ ಕೇಡಿಗೆ ಅತ್ತು ಪ್ರಲಾಪಿಸಿ ಚಿಂತೆ ಪಡ ಬೇಕಾಗಿರುವಲ್ಲಿ, ನೀನು ಸಂತೋಷವಾಗಿರುವದೇನು? ಇದೇನು ಬುದ್ಧಿಹೀನವು! ಇನ್ನೂ ಕೇಳು.

ಯಾವನೊಬ್ಬನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನದಾಭರಣವನ್ನು ಮಣ್ಣಿನ ಕುಡಿಕೆಯೊಳಿಟ್ಟು ಮುಚ್ಚಿ ಕೊಡುವಾಗ, ಆ ಆಭರಣವನ್ನು ಅಡವಿಯಲ್ಲಿ ಬಿಸಾಟುಬಿಟ್ಟು ಮಣ್ಣಿನ ಪಾತ್ರೆಯನ್ನು ಭದ್ರಪಡಿಸುವ ಹಾಗೆಯೂ, ಪಲ್ಲಕೀ ಏರಿ ಹೋಗುವ ಯಜಮಾನನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಎಳಧಾಕಿಬಿಟ್ಟು ಪಲ್ಲಕಿಯನ್ನು ಭದ್ರವಾಗಿ ಕೊಂಘೋಗುವಂಥವರ ಹಾಗೆಯೂ ಮಾಡುತ್ತೀ. ಆತ್ಮವೆಂಬ ದಿವ್ಯಾಭರಣವನ್ನು ಮಣ್ಣಿನ ಪಾತ್ರೆ ಎಂಬ ಶರೀರದಲ್ಲಿಯೂ, ಯಜಮಾನನೆಂಬ ಆತ್ಮವನ್ನು ಶರೀರವೆಂಬ ಪಲ್ಲಕಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಮಡಗಿ ತಂದಿರುವಾಗ, ಆತ್ಮವನ್ನು ಸಡ್ಡೆ ಮಾಡದೆ ಬಿಸಾಟುಬಿಟ್ಟು,

ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದ ಶರೀರವನ್ನು ಶ್ಲಾಘನೆ ಮಾಡಿ, ಸ್ನಾನವ
ಮಾಡಿಸಿ, ಮಿಣಕಿಸಿ, ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಪೋಷಿಸುವದೇನು?

ಯಾವನೊಬ್ಬನು ತನ್ನನ್ನು ಮಾರಿ ಹೊಡೆಯ ಬರು
ವದನ್ನು ನೋಡಿ, ತನ್ನ ಕವಚವು ಹರಿಹೋಗದಹಾಗೆ
ತನ್ನ ದೇಹವನ್ನು ತೆರೆದು ತೋರಿಸುವವನುಂಟೋ?
ತೋಟದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮರ ಅಳಿಹೋಗುತ್ತದೆಂದು ಕಂಡು,
ಅದು ಅಳಿಹೋಗದಹಾಗೆ ತನ್ನ ಗೃಹವಾದ್ಯಂತವೂ
ನಿರ್ಮೂಲವಾಗಲಿ ಎಂದಿರುವನೋ? ಒಂದು ತೃಣಕ ಸಮು
ನೆಯಲ್ಲಿ ಬೀಳುತ್ತದೆಂದು ಕಂಡು, ಆ ಪ್ರಕಾರ ಬೀಳದಹಾಗೆ
ಅದನ್ನು ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ತಾಕಿಕೊಳ್ಳುವವನುಂಟೋ? ಇಂಥ
ಮತಿಕೇಡನ್ನು ನೀನೇ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀ ನೋಡು. ನಿನ್ನ
ಶರೀರದೊಳು ಯಾವದೊಂದು ನೋವು ತೊಂದರೆ ಹೊಂ
ದದೆ, ಪಿಶಾಚಿಯ ಆರಾಧನೆ ಮೊದಲಾದ ಪಾಪಗಳಿಂದ
ಆತ್ಮವನ್ನು ಕೆಡಿಸಿ ಸಮಸ್ತ ನರಕ ಬಾಧೆಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸ
ಹೋಗುತ್ತೀ. ಲೋಕದ ಬಾಳುಗಳನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿ
ಕೊಳ್ಳದಂತೆ, ಮೋಕ್ಷದ ಬಾಳನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿಕೊ
ಳ್ಳುತ್ತೀ. ಮಣ್ಣಿನ ಗಡ್ಡೆಗೆ ಆಶಿಸಿ, ಅಳಿಹೋಗದ ಜ್ಞಾನ
ದ್ರವ್ಯಗಳನ್ನು ಕೈಬಿಡುತ್ತೀ. ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ ಪಾಪೀ!
ನಿನ್ನ ಆತ್ಮವನ್ನು ನಿನ್ನ ಶರೀರದ ಹಾಗೆಣಿಸದೆ ಕೈಬಿಡುವ
ದಲ್ಲದೆ, ನಿನ್ನ ಉಡುಪಿನಹಾಗೆಯಾದರೂ ನೀನು ಸಾಕುವ
ನೀಚ ಮೃಗಗಳಹಾಗೆ ಆದರೂ, ಮನೆ ಒಟಾರ ತೋಟ
ತಟಾಕದಹಾಗೆ ಆದರೂ ನೆನಸದೆ ಹೋಗುತ್ತೀ. ನಿನ್ನ
ಉಡುಪುಗಳನ್ನು ಕೊಳೆಹೋಗ, ಒಗಿಯುತ್ತೀ; ಮನೆಗ
ಳನ್ನು ಅನುದಿನವು ಗುಡಿಸಿ ಶುಚಿಕರಿಸುತ್ತೀ; ಗೋಡೆ

ನೆಲಗಳನ್ನು ಸಾರಿಸುತ್ತೀ; ತೋಟದ ಒಟಾರಗಳನ್ನು ಕೆತ್ತಿ ಶುದ್ಧಿ ಮಾಡುತ್ತೀ;— ಆತ್ಮದೊಳು ಎಷ್ಟು ಕೊಳೆಗಳು ತುಂಬಿ ಇದ್ದಾಗ್ಯೂ, ಒಂದು ಶುಚಿ ಆದರೂ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ; ಆತ್ಮ ಭೋಜನವಾದ ಮೇಲುಗಳನ್ನು ಹುಡುಕಲಿಲ್ಲ. ಇಂಥ ಮೋಸ ಕೇಡುಗಳು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವದು ನಿನಗೆ ಯುಕ್ತವೋ?

ಯಾವನೊಬ್ಬನಾದರೂ ತನ್ನ ಊಳಿಗವ ಮಾಡ ಒಬ್ಬ ದಾಸನನ್ನು ಕ್ರಯಕ್ಕೆ ತೆಗದು, ಆ ದಾಸನನ್ನು ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಕೂದ್ರಿಸಿ, ತಾನು ಆ ದಾಸನಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ಕಾಲು ಕೈಯ್ಯಿ ತೊಳೆದು, ಆ ದಾಸನು ಹೇಳಿದ ಪರಿಚರ್ಯ ಮಾಡುವವನುಂಟೋ? ಅದೇ ಮೇರಿಗೆ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಆತ್ಮವನ್ನು ಆಳಿದವನ ಹಾಗೆಯೂ ಇದಕ್ಕೆ ದಾಸನೋಪಾದಿಯಾಗಿ ಪರಿಚಾರಕವ ಮಾಡ ಶರೀರವನ್ನೂ ಅದರೊಳಿರುವ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯ ಅವಯವಗಳನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟಿರುವಾಗ, ನೀನು ಶರೀರವನ್ನು ಆಳಿದವನಹಾಗೆ ಪರಾಮರಿಸಿ ಆತ್ಮವನ್ನು ಚಾಕರನಾಗ ಮಾಡಿ, ಮಣ್ಣಾಸೆ, ಹೆಣ್ಣಾಸೆ, ಹೊನ್ನಾಸೆಯಿಂದ ಆಳಿಸುತ್ತೀ. ದ್ರವ್ಯವ ಸಂಪಾದಿಸಲಾದರೂ ಉದರ ಪೋಷಣೆಯ ನಿಮಿತ್ತವಾದರೂ ಹಡಗು ಏರಿ ಯಾತ್ರೆಯು ಮಾಡಿ ದೀವು ದ್ವೀಪಾಂತ್ರಗಳಿಗೆ ಹೋಗಲೂ, ಕಣಿವೆ ಬೆಟ್ಟಗಳ ಹತ್ತಿ ತಿರುಗಲೂ, ಸುತ್ತ ಬೇಕಾದ ಯಾವ್ಯಾವ ನಾಡು ಸೀಮೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಸುತ್ತಲೂ, ಕಲ್ಲು ಮುಳ್ಳು ಕಾಡು ಗಿಡಗಳೆನಾಂದೂ ನೋಡದೆ ನಿನ್ನನ್ನು ದಂಡಿಸಿ ಶ್ರಮೆ ಪಡುತ್ತೀ. ಈ ಶರೀರಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಎಲ್ಲಾ ಚಾಕರಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನೀಚ ಚಾಕರಿ ಮೊಳಿದ್ದು ಸಕಲ ಕೆಲಸವನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತೀ. ಆತ್ಮದ ವಿಷ

ಯುವಾಗಿ ಯಾವದೊಂದು ಪ್ರಯೋಜನವ ಸಂಪಾದಿಸ ಬೇಕಾದರೆ, ಇದ್ದ ಸ್ಥಳವ ಬಿಟ್ಟು ಕದಲುವದಿಲ್ಲವು.

ರಾಹುತನು ತಾನು ಹತ್ತಿದ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಅಣಗಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಲಾರದೆ ಅದರ ಇಷ್ಟಾನುಸಾರವಾಗಿ ಓಡಿಸಿದರೆ, ಕುದುರೆಯು ದಿಣ್ಣೆ ಹಳ್ಳಗಳಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಬಿದ್ದು, ಕೆಡವಿ ಬಿಡುವದಲ್ಲವೋ? ಹಾಗೆಯೇ ತನ್ನ ಶರೀರವು ತನಗೊಳಗಾಗದೆ ತನ್ನನ್ನು ದೌಲತ್ತು ಮಾಡುವಾಗ, ಏನು ಸಂಭವಿಸುವದೆಂದು ನೋಡು. ನೀನುಸ್ ಎಂಬ ರಾಯನು ಸೆಮಿರಾಮಿಸೆಂಬ ತನ್ನ ಸೂಳೆಯ ಮೇಲೆ ಬಹು ಮೋಹವಾಗಿದ್ದನು. ಆ ವ್ಯಾಮೋಹವು ತಲೆಯ ಕಪಾಲಕ್ಕೆ ಏರಿದ ಪ್ರಯುಕ್ತ, ಅವಳನ್ನು ನೋಡಿ: ನಿನಗೆ ಬೇಕಾದದ್ದನ್ನು ಕೇಳು, ಕೊಡುತ್ತೇನೆ, ಅಂದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಆ ಸೂಳೆಯು: ನನಗೆ ಮತ್ತೊಂದೂ ಬೇಕಿಲ್ಲ, ಒಂದು ದಿವಸ ಮಾತ್ರ ರಾಜ್ಯ ಭಾರವ ಮಾಡ ಅನುಜ್ಞೆಯ ತಂದರೆ, ಸಾಕು, ಅಂದಳು. ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ರಾಯನು ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಲಾಗಿ, ಅವಳು ಸಿಂಹಾಸನವ ಹತ್ತಿ, ಕೂಡಲೇ ಮಂತ್ರಿ, ಪ್ರಧಾನಿ, ಸೇವಕರನ್ನು ಕರಿಸಿ, ಅರಸನ ತಲೆಯನ್ನು ಕಡಿಧಾಕಿಸಿದಳಂತೆ. ಹೀಗಿರುವದರಿಂದ ವಾರಾಂಗನೆಗೆ ಒಳಪಟ್ಟದ್ದರಿಂದಲೂ ಅವಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರದಿಂದಲೂ ರಾಜ್ಯವನ್ನೂ ಜೀವವನ್ನೂ ಹೋಗಲಾಡಿಸಿಕೊಂಡನು. ಒಂದು ಕ್ಷಣದ ಸಂತೋಷದಿಂದ, ತನ್ನ ದಾಸಿಗೊಳಗಾದ ನಿಮಿತ್ತ ಅಂಥ ಕೇಡುಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದನು. ನೀನು ನಿರಂತರವು ಶರೀರಕ್ಕೆ ನೀಚ ದಾಸನಾಗಿ ಅದರ ಆಸೆಗಳಿಗೆ ಕೀಳ್ಪಟ್ಟು ನಡೆಯುವಾಗ, ಅದರಿಂದ ಶರೀರಕ್ಕೂ ಆತ್ಮಕ್ಕೂ ಬರುವ ವಿಪತ್ತು

గళిగె లెక్క ఉంటో? ఇంథ ఆపత్తుగళిగె ఆస్పద కొడువదు యాతక్కె? దైవీకద హోల్వికెయాద లక్షణవుళ్ళ ఆత్మవన్ను అసహ్యకరవాద పిశాచియ ఉత్సవవాగి మాడిది, జ్ఞాన తిళువళికె ఆదద్దన్ను జ్ఞానహీనవాద మృగవేషవాగి మాడిదీ. దేవ మందిరద సింహాసనవన్ను పిశాచియ కాలిన తుళితవాగి మాడిదీ. హన్నొందు గగన మండలగళన్నూ దాటి దేవ సింహాసనద వరిపిగూ హత్త సామర్థ్యవాదద్దన్ను పాతాళక్కె కెళగాగిరువ గుణియొళు నూకుత్తీ. ఐయ్యహ్యో పాపీ! ఇంథ ద్రోహవన్ను మాడి, నిన్ననూ్న నిన్నాత్మవనూ్న కెడిసుత్తీ. ఈ మూఢతనవ్యాకె? ఈ అశ్రద్ధె యాకె? కణ్ణు ముచ్చికొండు విచారిసదె హీగె తిరుగువదు యాకె? ఇదెల్లా బేడ. పాపద మయకవన్ను బిట్టు ఎచ్చరవాగి ఎద్దు, మాడిదంథ పాపద నిమిత్త అంగలాప పట్టు ప్రార్థిసిరో.

ఉత్తమ మనస్తాపద మంత్రవన్ను హేళలు.

౨ నే బోధకవు.

ఆత్మద గతియు.

యావనొబ్బనాదరూ సరియే ఒందు ముఖాంతరవ కురితు కెలస మాడువను. ఒక్కలిగను ధాన్యద

ಫಲವನ್ನು ನೆನಸಿ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಾನೆ; ವ್ಯಾಪಾರಿಯು ಲಾಭವನ್ನು ಆಶಿಸಿ ವ್ಯಾಪಾರ ನಡಿಸುತ್ತಾನೆ; ಕೆಲಸಗಾರನು ಕೂಲಿಯ ನಿಮಿತ್ತ ಕಷ್ಟ ಪಡುತ್ತಾನೆ; ವ್ಯಾಧಿಷ್ಟನು ಗುಣವನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿ ಸಹಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅವನವನು ತಾನು ಯೋಚಿಸಿದ ಮೂಲಕವನ್ನು ಹೊಂದ ಬೇಕೆಂದು ಸಕಲ ಕಷ್ಟ ಬಾಧೆ ಅನುಭವಿಸಿ ಪ್ರಯಾಸ ಪಡುತ್ತಾನಲ್ಲವೇ? ಹೀಗಿರಲಾಗಿ ತಾನು ಭೂಲೋಕಕ್ಕೆ ಬಂದ ಕಾರಣವೇನು, ಹೋಗುವ ದಾರಿ ಏನು, ಹೊಂದುವ ಗತಿ ಏನೆಂದು ನೆನಸ ಬೇಡವೋ? ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ನಿನ್ನನ್ನು ಯಾತಕ್ಕೆ ಉಂಟುಮಾಡಿದರು? ತಮ್ಮನ್ನು ಅರಿಯಲೂ ಸ್ನೇಹಿಸಲೂ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಹೊಂದಲೂ ಉಂಟು ಮಾಡಿದರೇ ಹೊರ್ತು ಇತರವಲ್ಲ; ಆ ಮೋಕ್ಷ ಭಾಗ್ಯವೇ ನಿನ್ನಾತ್ಮಕ್ಕೆ ಗತಿಯೇ ಹೊರ್ತು ಬೇರೆ ಇಲ್ಲ. ಭೂಲೋಕದೊಳು ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಭಾಗ್ಯ ಸಂಪತ್ತುಗಳು ದೊರಕಿದರೂ, ಅದರಿಂದ ಅವನ ಆಶೆಗೆ ತೃಪ್ತಿಯಾಗದು: ಇನ್ನೂ ಬೇಕೆಂದಾಶಿಸಿಕೊಂಡೇ ಇರುವನು. ಇಗೋ ನೋಡು: ಅಲೆಕ್ಸಾಂದೆರಂಬ ರಾಯನು ಈ ಲೋಕದ ದಿಕ್ಕು ದಿಶೆಯೊಳಿರುವ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಸೀಮೆಗಳನ್ನು ತನಗೊಳಪಡಿಸಿಕ್ಕೊಂಡು ಅನೇಕ ರಾಜ್ಯಗಳಿಗೆ ಏಕಾಗ್ರೇಸರನಾದನಂತರ, ಸಾಯುವ ತರುಣದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಲೋಕಗಳುಂಟೆಂದು ಒಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾವಂತನು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಕೇಳಿ, ಐಯ್ಯಯ್ಯೋ! ಆ ಲೋಕಗಳನ್ನು ಸಹ ಆಕ್ರಮಿಸಿ ದೌಲತ್ತುಮಾಡ ನನಗೆ ಅದೃಷ್ಟವಿಲ್ಲದೆ ಹೋಯಿತೇ! ಎಂದು ಸಂತಾಪಿಸಿದನು. ಅಷ್ಟು ಸೀಮೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಏಕ ಚಕ್ರೇಶ್ವರನಾಗಿ ಆಳಿದರೂ, ಅವನಾಸೆ

ಕುಂಗದೇ ಹೋಯಿತೇ. ನೀರು ದಾಹವಾಗಿರುವವನಿಗೆ ಒದ್ದೆ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ನಾಲಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಒರಸಿದರೂ, ನದಿ ತಟಾಕಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿದರೂ, ತಪನವು ತೀರುವದೋ? ನೀರು ಕುಡಿಯುದದರಿಂದ ದಾಹವು ತೀರದು. ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಲೋಕ ಭಾಗ್ಯ ಸಂಪತ್ತುಗಳೂ ಶರೀರ ಸುಖ ಅಲಂಕಾರಗಳೂ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ನಿಷ್ಫಲವಾಗಿವೆ. ಒಳ್ಳೇ ಊಟಗಳನ್ನು ಭೋಜಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಆತ್ಮವು ಕೊಬ್ಬಲಾರದು; ವಸ್ತ್ರಾಭರಣಗಳಿಂದ ಅಲಂಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾರದು. ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಜ್ಞಾನ ಮೇಲುಗಳಿಂದ ಮಾತ್ರವೇ ಪರಿಪೂರ್ಣ ತೃಪ್ತಿ ಉಂಟಾಗುವದೆಂದೂ, ಅಂಥ ಪರಲೋಕದ ಭಾಗ್ಯವು ಮಾತ್ರವೇ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಗತಿ ಎಂದೂ ತಿಳಿದು, ಅದನ್ನು ತಾನೇ ಇಚ್ಛೈಸಿ ನಡಿಯುವನಾಗಲಿ!

ಪಾತಕನೇ! ನಿನ್ನ ಯೋಚನೆ ಪರಲೋಕದ ಮೇಲೆಯೋ, ಭೂಲೋಕದ ಮೇಲೆಯೋ? ನಿನಗೆ ಗತಿ ಸರ್ವೇಶ್ವರನಾದರೆ, ಪಿಶಾಚಿಯ ಹಿಂದೆ ಓಡುವದೇನು? ನಿನ್ನ ದೇಶವು ಪರಲೋಕವಾದರೆ, ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ತಾನೇ ತಾಮಸವಾಗಿರ ಪ್ರಯಾಸ ಪಡುವದೇನು? ಅಳಿಧೋಗದ ಸುಕೃತವು ನಿನಗೆ ಜೀವನವಾದರೆ, ಅಳಿಧೋಗುವ ಸುಖದೊಳು ಮುಳುಗಿ ಹೋಗಿ ತಲೆ ಎತ್ತಲಾರದೆ ಇರುವದೇನು? ಹೀಗೆ ಮಾಡುವರೋ? ಸಮುದ್ರದೊಳು ಎತ್ತಲ್ಪಟ್ಟ ನೀರು ಮೇಘದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ್ಯೂ, ಪುನಹ ತನಗೆ ಸ್ವಂತವಾದ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ತಾನೇ ಬಂದು ಬೀಳುತ್ತದೆ; ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ತೆಗೆದ ಕಲ್ಲನ್ನು ಆಕಾಶದಲ್ಲೆಸೆದರೂ, ತನಗೆ ಸ್ವಂತವಾದ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ತಾನೇ ಬಂದು ಬೀಳುತ್ತದೆ: ನಿನ್ನ ಹೃದಯವು ಮಾತ್ರ,

ನಿನ್ನನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿ, ನಿನಗೆ ಗತಿಯಾಗಿರುವ ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಬಳಿಗೆ ತಿರುಗದೆ ಹೋಗುವದೇನು?

ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ, ದಾರಿ ತಪ್ಪಿದವನೇ! ನೀನು ಹುಟ್ಟಿದ ಊರು ಮನೆ ಒಟಾರವ ಬಿಟ್ಟು ಬಂದರೆ, ತಿರಿಗಿ ಹೋಗಬೇಕೆಂಬ ಆಶೆ ಬರುವದಿಲ್ಲವೋ? ನಿನ್ನ ಬಂಧು ಬಳಗವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಬಂದರೆ, ಪುನಃ ಯಾವಾಗ ಹೋಗಿ ಕಾಣುವೆನೋ ಎಂಬ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಯಿಲ್ಲವೋ? ಅಥವಾ ಮನಸ್ಸು ಬಂದು ಊರಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಹೊರಟು ಬರುವಾಗ, ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ತೋಟ ಭಾವಿ ಮನೆ ಒಟಾರಗಳನ್ನು ಕಂಡರೆ, ನೀನು ನಿನ್ನ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗದೆ, ಅವುಗಳ ಮೇಲಾಸೆಪಟ್ಟು, ಅವುಗಳನ್ನು ತಾನೇ ಮನೆ ಒಟಾರ ತೋಟ ಭಾವಿ ಕಾಣಿ ಭೂಮಿಯಾಗಿ ಉಂಟುಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವೆನೆಂದು ನೆನಸುವಿಯೋ? ಅದಿಲ್ಲವಲ್ಲ. ಆ ಪ್ರಕಾರವೇ, ನಿನ್ನ ಸ್ವಂತ ಊರೂ ಕಾಣಿ ಭೂಮಿಯೂ ಆಗಿರುವ ಮೋಕ್ಷ ರಾಜ್ಯದೊಳು ನಿವಾಸಿಸಲೂ, ನಿನ್ನನ್ನು ಉಂಟು ಮಾಡಿದ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ನೋಡಲೂ, ಕಿಂಚಿತ್ತಾದರೂ ನೆನಸದೆ, ಸುಳ್ಳು ಮಾರ್ಗವಾಗಿರುವ ಭೂಲೋಕದೊಳು ನೆಲೆಗೊಳ್ಳಲೂ ಅದನ್ನು ಸ್ಥಿರಪಡಿಸಲೂ ಚಿಂತಿಸಿ ತಿರುಗುವದೇನು? ಒಂದು ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಆಳ ಹೋಗುವವನು ಚಿಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿ ಆಡುತ್ತಾ ಅಸ್ವಾರಸ್ಯವಾಗಿ ಸಂಚರಿಸುವದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಅವನನ್ನು ನಕ್ಕು ಅಪಹಾಸ್ಯವ ಮಾಡದೆ ಇರುವರೋ?

ಒಬ್ಬ ರಾಯನ ಮಗಳನ್ನು ವಿವಾಹ ಮಾಡ ಯತ್ನಿಸಿ ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟವನು ಒಂದು ಸೂಳೆಯಮೇಲೆ ಮೋಹಿಸಿ ಆ

ರಾಜಕುಮಾರ್ತೆಯ ಮದಿವೆಯನ್ನು ಸಡ್ಡೆ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ, ಅವನನ್ನು ನಿಂದಿಸದವರುಂಟೋ? ಯಾವನಾದರೂ ಅಲಂಕಾರವಾದ ತನ್ನ ಮೇಲ್ಮಾಳಿಗೆಯನ್ನು ಏರಿ ಹೋಗುವದಕ್ಕೆ ಸೋಮಾರಿಯಾಗಿ ಹಳೇ ಹುಲ್ಲಿನ ಮನೆಯೊಳು ಬಿದ್ದಿರುವದುಂಟೋ? ಒಳ್ಳೇ ವಸ್ತ್ರಾಭರಣ ಪಟ್ಟೆಪಟ್ಟಾವಳಿಗಳಿರಲಾಗಿ, ಕೋರಿ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಉಟ್ಟುಕೊಂಡು ತಿರುಗುವವನುಂಟೋ? ತಲೆಗೆ ಭಂಗಾರದ ಕಿರೀಟ ಧರಿಸುವದು ಭಾರವೆಂದು ಭುಜದಲ್ಲಿ ಕಾವಡಿ ಕಟ್ಟಿ ಹೊರುವವರುಂಟೋ? ಅಮೃತಗಳನ್ನು ಉಣ್ಣದೆ ಎಂಜಲುಗಳನ್ನು ಆರಿಸಿ ತಿನ್ನುವವರುಂಟೋ? ಇಂಥವರನ್ನು ನಿರ್ಮೂಢರೆಂದೂ ಪೈತ್ಯಗಾರರೆಂದೂ ಹೇಳುವರು. ಪಾಪೀ! ನಿನ್ನನ್ನು ಅದಕ್ಕಿಂತಲು ನಿರ್ಮೂಢನೆಂದೂ ಪೈತ್ಯಗಾರನೆಂದೂ ಹೇಳಬೇಕು. ಯಾಕಂದರೆ, ಮೋಕ್ಷ ರಾಜ್ಯದೊಳು ಶೃಂಗಾರವಾದ ಕಿರೀಟಗಳೂ ದೇವ ಸ್ನೇಹದ ವಿವಾಹವೂ ದಿವ್ಯ ಪ್ರಕಾಶವ ಹೊಂದಿದ ಅಲಂಕಾರದ ಉಡುಪೂ ದೈವೀಕಾಮೃತಗಳಿಂದ ಔತನವೂ ಸಿದ್ಧಮಾಡಿ, ಮಾಣಿಕ್ಯಗಳಿಂದ ಮಾಳಿಗೆಯನ್ನು ಸಹ ಉಂಟುಮಾಡಿ, ಇದೆಲ್ಲಾ ಅನುಭವಿಸಿ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಸುಖಿಸಿಕೊಂಡಿರು ಎಂಬದಾಗಿ ಕರ್ತರು ಕರೆಯುವಲ್ಲಿ, ನೀನು ಹೋಗದೆ ಅಲ್ಪವಾದ ಆಟದಿಂದಲೂ ಪಿಶಾಚಿಯ ಎಂಜಲುಗಳನ್ನು ಆದುಕೊಂಡು ತಿನ್ನುವದರಿಂದಲೂ ಸಂತೋಷ ಪಡುತ್ತೀಯೋ!

ಐಯ್ಯಯ್ಯೋ! ಮೇಲರಿಯದ ಮೂಢನೇ! ನೀನು ಹೋಗ ಬೇಕಾಗಿರುವ ಪರಗತಿಯ ಹಾದಿಯೊಳು ನಡೆಯುದ್ದರಿಂದ, ಒಂದು ಹಾರೆ ಕಲ್ಲನ್ನು ಉನ್ನತವಾಗಿ ಏರಿಸುವ

ದಕ್ಕೆ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಯತ್ನವೆಲ್ಲಾ ಮಾಡುವಮೇರೆಗೆ, ಗುರುಗಳನ್ನೂ ದೊಡ್ಡವರನ್ನೂ ಉಪದೇಶಿಗಳನ್ನೂ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ನಿನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ, ನಿನಗೆ ದಾರಿ ತೋರಿಸಲೂ ಒತ್ತಾಸೆ ಮಾಡಲೂ ಸಂಮನಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಸಹ ಕಳುಹಿಸಿದರು. ನಿನ್ನ ದುರ್ಬಲದೊಳಗಿಂದ ಕೈಯೆತ್ತಿಬಿಡ ತನ್ನ ವರಪ್ರಸಾದಗಳನ್ನೂ ನಿತ್ಯ ಜೀವವ ತರುವ ಭೋಜನವನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟು, ಇನ್ನಿಲ್ಲವೆಂಬ ಉಪಚಾರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಿದರೂ, ನೀನು ತಲೆ ಎತ್ತಲಾರೆನೆಂಧೇಳುತ್ತೀ.

ಅಲ್ಲ ಮನುಷ್ಯನೇ! ಅಂತರಿಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಹಾರುವ ಪಕ್ಷಿಜಾತಿಗಳು ತನ್ನ ಬುದ್ಧಿ ಹೀನದಿಂದ ಗೂಡಿನೊಳು ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡು ಸೆರೆಯಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ, ಅದನ್ನು ಮರೆತು ಸಂತೋಷವಾಗಿ ಆಡಿಪಾಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತವೆ. ಆ ಪಕ್ಷಿಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಉನ್ನತವಾಗೇರ ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳ ಆತ್ಮವನ್ನು ಪಡೆದಿರುವ ನೀನು, ನಿನಗೆ ಬರುವ ಆಜ್ಞೆಗಳನ್ನು ಯೋಚಿಸದೆ, ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಇಚ್ಛಾನುಸರಣೆಯಾಗಿ ಪಾಪ ಮಾರ್ಗದೊಳು ತಿರುಗುವದೇನು? ಮೃಗ ಜಂತುಗಳಿಗೆ ಮೇಲ್ಗತಿಯಿಲ್ಲದ ನಿಮಿತ್ತ, ಬೊಗ್ಗಿದ ಮುಖವಾಗಿ ಭೂಮಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಹುಲ್ಲು ಮೊದಲಾದ ಗ್ರಾಸಗಳನ್ನು ಹುಡುಕಿ ತಿರುಗುತ್ತವೆ. ನಿನಗೆ ಪರಲೋಕವೇ ಗತಿಯಾಗಿರುವಲ್ಲಿ, ಅದನ್ನು ನೀನು ನೋಡಿಕೊಂಡಿರುವದಕ್ಕೆ ನಿಗರಿದ ಮುಖದೃಷ್ಟಿಯಾಗಿ ಕರ್ತರು ಉಂಟುಮಾಡಿರುವಾಗ, ನೀನು ಮೃಗಕ್ಕಿಂತಲೂ ಕೇಡು ಕೆಟ್ಟ ವಿಧವಾಗಿ, ಲೌಕೀಕದ ದುರಾಶೆಗಳಿಗೋಸ್ಕರ ಬೊಗ್ಗಿದ ಮುಖದೊಂದಿಗೆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ತಾನೇ ನೋಡಿಕೊಂಡು, ನರಕಾಗ್ನಿಗೆ ಆಹಾರವಾಗುವದಕ್ಕೆ ಇರುವದೇನು?

ಈ ಪ್ರಕಾರವೇ ಪರಲೋಕದ ಗತಿಯನ್ನು ಆಲೋಚಿಸದೆ ತಿರಿಗಿದವನಿಗೆ ಬಂದ ಆಪತ್ತುಗಳನ್ನು ನೋಡು.

ಫ್ರಾನ್ಸ್ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ನಿನ್ನ ಹಾಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಹೀನನಾಗಿ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಈ ಲೋಕದೊಳು ಸೌಖ್ಯ ದೊರಕುವದೇ ಹೊರತು ಆ ಲೋಕದೊಳು ಸೌಖ್ಯವಿಲ್ಲ ವೆಂದೂ, ಆ ಲೋಕವೇನೆಂದೂ, ಹೇಳುತ್ತಾ ತಿರುಗುವನು. ಹೀಗಿರಲಾಗಿ ಅವನ ಬಳಿಗೆ ಪರಿಚಿತಿ ಇಲ್ಲದ ಮನುಷ್ಯನ ಹಾಗೆ ಒಬ್ಬನು ಬಂದು: "ನೀನು ಏನು ಹೇಳುತ್ತೀ? ಆ ಲೋಕವಿಲ್ಲ ಎಂಬುವದು ನಿಜವೇನೋ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ, ಅವನು: "ನಿಜವಾಗಿಯೇ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ; ಇದನ್ನು ದೃಷ್ಟಾಂತಪಡಿಸುವ ಹಾಗೆ, ನನ್ನಾತ್ಮವನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವವನಿದ್ದರೆ, ಈಗಲೇ ಮಾರಿಬಿಡುವೆನು," ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗಿ, ನೆಸ್ಸಿಲ್ಲದ ಆಳಾಗಿ ಬಂದವನು: "ಸರ್ವೋತ್ತಮವು; ಕ್ರಯವೇನು ಹೇಳುತ್ತೀ?" ಎಂದು ಕೇಳಿ, ಅವನು ಹೇಳಿದ ಮೇಲೆಗೆ ತಕ್ಕ ಖರೀದಿಯನ್ನು ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಹೋದನು. ಅವನು ಆ ಹಣಗಳನ್ನು ತೆಕ್ಕೊಂಡು, ಬಜಾರಿಗೆ ಹೋಗಿ, ರೊಟ್ಟಿ ಮೊದಲಾದ ಭೋಜನ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ತೆಗದು, ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬ ಉಂಡು, ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ನಿದ್ದೆಗೊಳ್ಳ ಹೋದಾಗ, ಆತ್ಮವನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಂಡವನು ಬಂದು: "ಒಂದು ಕುದರೆ ಕೊಂಡುಕೊಂಡವನಿಗೆ ಕಡಿವಾಣವು ಸಹ ಸ್ವಂತವಲ್ಲವೋ?" ಎಂದು ಕೇಳ, "ಅದು ನಿಶ್ಚಯವೇ," ಎಂದು ಸಂಗಡ ಇದ್ದಂಥವರು ಹೇಳಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಆತ್ಮವ ಕೊಂಡು ಕೊಂಡವನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ: "ನಾನು ಪಿಶಾಚನು; ಇವನು ನನಗೆ ತನ್ನಾತ್ಮವನ್ನು ಮಾರಿ ಬಿಟ್ಟದ್ದ

ರಿಂದ, ಇವನನ್ನು ಶರೀರ ಸಹಿತವಾಗಿ ತೆಗದು ಕೊಂಡ್ಹೋಗ ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಕಟ್ಟಳೆ,'' ಎಂದು, ಅವನನ್ನು ಆಕಾಶದಲ್ಲೆತ್ತಿ ಎಸೆದು ಕೆಳಕ್ಕೆ ಹಾರಿ, ಆತ್ಮ ಶರೀರದೊಂದಿಗೆ ನರಕ ಪಾತಾಳಕ್ಕೆ ಕೊಂಡ್ಹೋದನು. ಹೀಗೆ ಅವನು ನರಕ ಪಾತಾಳದೊಳು ಬಿದ್ದ ಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ, '' ಪ್ರತಿಲೋಕವಿಲ್ಲವೆಂಧೇಳಿದಿಯೆ, ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಈಗ ಈ ಲೋಕದ ನೀರು ಕುಡಿದು ನೋಡು,'' ಎಂದು, ಪಿಶಾಚನು ಕರಗಿದ ಅಗ್ನಿಯನ್ನು ಅವನ ಬಾಯೊಳು ಸುರಿಸಿದ ಬಳಿಕ, ನರಕ ಮೋಕ್ಷವು ಉಂಟೆಂದು ಅರಿತಿರುವನಲ್ಲವೋ? ನೀನು ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಇದ್ದಾಗ್ಯೂ ಪಾಪಕ್ಕೂ ನಿತ್ಯ ಆಜ್ಞೆಗೂ ಭಯ ಪಡದೆ ಇರುವದೇನು? ನರಕ ಮೋಕ್ಷವು ಉಂಟೆಂದು ದಿಟ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿದು ವಿಶ್ವಾಸಿಸಿ ಇರುವಲ್ಲಿ, ತಿಳಿಯದವನೋಪಾದಿಯಾಗಿ ವಿಹರಿಸುವದೇನು? ಮೋಕ್ಷ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು, ನರಕಾಗ್ನಿಯೊಳು ಬೀಳ ಹೋಗುತ್ತೀ! ಆ ಪಾಪದ ಮಯಕವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಕಣ್ಣು ತೆರದು, ಎದ್ದು, ಮಾಡಿದ ಪಾಪದ ನಿಮಿತ್ತ ಚಿಂತೆಪಟ್ಟು, ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿರೋ.

ಉತ್ತಮ ಮನಸ್ತಾಪದ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಕೇಳಲು.

3 ನೇ ಬೋಧಕವು.

ಪಾಪದ ಕಠೋರವು.

ಭೂಲೋಕದೊಳು ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಬರುವ ವಿರೋಧಗಳು ಅನೇಕವಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ, ಪಾಪ ಮಾತ್ರವೇ ನಿಜವಾದ ವಿರೋಧವೆಂದು ಹೇಳಲ್ಪಡುವದು. ಬಡತನ, ಕಷ್ಟ, ನಿಂದೆ, ವೇಧನೆ, ಇದು ಮೊದಲಾದ ವಿರೋಧಗಳು, ಶರೀರವನ್ನು ಮಾತ್ರ ವೇಧಿಸುವದೇ ಹೊರ್ತಾಗಿ, ಅವುಗಳಿಂದ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಒಂದು ವೇಧನೆಯೂ ಆಗದೆ ಹೋಗುವದಲ್ಲದೆ, ಅವುಗಳನ್ನು ತಾಳ್ಮೆಯೊಂದಿಗೆ ಸಹಿಸಿದರೆ, ಇನ್ನೂ ಪ್ರಯೋಜನವುಂಟಾಗಿರುವದು. ಪಾಪವಾದದ್ದು ಆತ್ಮಕ್ಕೂ ಶರೀರಕ್ಕೂ ತೊಂದರೆಯೂ ನಾಶನವೂ ಕೇಡೂ ಉಂಟುಮಾಡಿಸುವದರಿಂದ, ಅದಕ್ಕಿಂತ ಕಠಿಣ ಭಯಂಕರವಾದ ವಿರೋಧವು ಬೇರೊಂದಿಲ್ಲ. ಬುದ್ಧಿಯಿಲ್ಲದವನೇ! ಮಿಕ್ಕಾದವುಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಭಯಪಡುತ್ತೀ, ಪಾಪಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಭಯಪಡಲಿಲ್ಲ. ದರಿದ್ರ, ವ್ಯಾಧಿ, ಬಾಧೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಬೆಂಕಿ, ಹಾವು, ಹುಳವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಅಂಜಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ; ನೊಣ, ಇರುಬೆ, ಸೊಳ್ಳೇ ಕಾಟಿಗೆ ಮೊದಲಾಗಿ ಅಂಜಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಸರ್ಪಕ್ಕಿಂತಲೂ ಬೆಂಕಿಗಿಂತಲೂ ಅಧಿಕ ಕ್ರೂರವುಳ್ಳ ಪಾಪಕ್ಕೆ ನಾಚಿಕೆಗೊಳ್ಳದೆಯೂ ಹೆದರಿಕೊಳ್ಳದೆಯೂ, ಮತಿಹೀನರಾಗಿ, ಅದನ್ನು ಮಹಾ ಪ್ರಿಯದೊಂದಿಗೆ ಅಂಗೀಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ, ಪಾಪದೊಳಿರುವ ಮಾಯಸುಖವನ್ನು ಪಿಶಾಚಿಯು ಅವರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಮೇಲಾದದ್ದಾಗಿ

ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟು, ಮಯಕದಿಂದ ಆಶೆಯನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಿ, ಅವರಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಕಣ್ಣನ್ನು ಮರೆಮಾಡಿಸುವ ಪ್ರಯುಕ್ತ, ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅಘೋರವಾದ ವಿಷವ ಹೊಂದಿರುವ ಸರ್ಪವನ್ನು ಒಂದು ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಚಿ, ಆ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ಹುವ್ವಿನ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯೆಂದು ಯಾವನೊಬ್ಬನ ಕೈಗೆ ತಂದರೆ, ಅವನು ಅದನ್ನು ತೆರದುನೋಡಿ ಹಾವಿರುವದನ್ನೂ ಅದು ಆಗ್ರಹಿಸಿಕೊಂಡು ಬುಸಗುಟ್ಟುವದನ್ನೂ ಕಂಡರೆ, ತಕ್ಷಣವೇ ಬಿಸಾಟುಬಿಡುವನಲ್ಲವೋ? ಆ ಪ್ರಕಾರವೇ, ಪಾಪದ ಕಠೋರವನ್ನು ತೋರಿಸ ಕಂಡು ನೀನು ಸಹ ಅದನ್ನು ಬಿಸಾಟುಬಿಡುವಿಯಾಗಲಿ.

ಪಾಪವಾದದ್ದು ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಉನ್ನತ ಮಹಿಮೆಗೆ ತಕ್ಕ ಬಹುಮಾನಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾಗಿರುವ ಕಾರಣ, ಅದರ ವಿರೋಧವು ಹೆಚ್ಚಿಹೋಗುವ ಅಂತಸ್ತನ್ನು ನೋಡು. ಯಾವನೊಬ್ಬನು ತನ್ನ ಸರಿ ಗ್ರಹಸ್ತನಿಗೆ ಮಾಡಿದ ಅವಮಾನಕ್ಕಿಂತಲೂ ತನಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾದವನಿಗೆ ಮಾಡಿದ ಅವಮಾನವು ದೊಡ್ಡದಾಗಿರುವದೇ. ಮತ್ತು, ಒಂದು ಊರಿನ ಧೊರೆಗೆ ಮಾಡಿದ ಅವಮಾನವು ಅದಕ್ಕಿಂತ ದೊಡ್ಡ ಅಪರಾಧವಾಗಿರುವದೇ. ಒಬ್ಬ ರಾಯನನ್ನು ಅವಮಾನಮಾಡಿದ ವಿರೋಧಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಅಪರಾಧವು ಲೋಕದೊಳ್ಳಿಲ್ಲವೆಂಬುವರೇ. ರಾಜಾಧಿ ರಾಯನಾಗಿಯೂ ಪರಲೋಕ ಭೂಲೋಕವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿದವರಾಗಿಯೂ ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ಮಹಿಮೆಯುಳ್ಳವರಾಗಿಯೂ ಇರುವ ಆಳಿದವರಿಗೆ ವಿರೋಧವಾದ ಪಾಪದ ಕಠೋರವು ಇಷ್ಟೆಂದು ಯಾರಿಂದ ಅಳವಡಿಸ ಕೂಡುವದು?

ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ ಪಾಪೀ! ಇಂಥ ದ್ರೋಹಕ್ಕೆ ಹ್ಯಾಗೆ ತುಣಿಯುತ್ತೀ? ಒಂದು ಹುಳಕ್ಕೆ ಸಮಾನನಾಗಿರುವ ನೀನೋ, ಅಂಥ ಕರ್ತನ ಮೇಲೆ ಕೈಯೆತ್ತುತ್ತೀ? ಅವರ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ತುಳಿದು ಬಿಸಾಟುಬಿಡುತ್ತೀ? ಈ ಪಾಪದ ಕಠೋರವು ಎಷ್ಟೂ ಅಂದರೆ, ಯಾವನೊಬ್ಬನು ತನ್ನನ್ನು ಹೆತ್ತ ತಾಯಿ ತಂದೆಯನ್ನು ತಾಯಿ ತಂದೆ ಅಲ್ಲವೆಂತಲೂ, ಆಚಾರ್ಯನನ್ನು ಆಚಾರ್ಯನಲ್ಲವೆಂತಲೂ, ಒಡೆಯನನ್ನು ಒಡೆಯನಲ್ಲವೆಂತಲೂ, ಅರಸನನ್ನು ಅರಸನಲ್ಲವೆಂತಲೂ ಹೇಳಿದರೆ, ಎಂಥ ದ್ರೋಹಕ್ಕೂ ಕೇಡಿಗೂ ಆಳಾಗಿರುವನು! ಹೀಗೆ ಒಬ್ಬರೂ ಮಾಡ ತುಣಿಯದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನೀನೇ ಮಾಡುತ್ತೀ. ನಿನ್ನನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ತಾನೇ ನಿನಗೆ ತಂದೆಯೂ ಗುರುವೂ ಆಳಿದವನೂ ಆಗಿರಲಾಗಿ, ನೀನು ಪಾಪ ಮಾಡುವಾಗ ಅವರನ್ನು ಯಾವ ಅಂತಸ್ತಿನೊಳಿಟ್ಟು ನೋಡಿದಿ? ಪಿತನೆಂದೋ, ಗುರುವೆಂದೋ, ಆಳಿದವನೆಂದೋ, ರಾಯನೆಂದೋ, ಇಲ್ಲವೇ ನಿನ್ನ ಸರ್ವೇಶ್ವರನೆಂದೋ, ಹ್ಯಾಗೆ ಮನೋ ನಿರ್ಣಯ ಮಾಡಿದಿ? ಪಿತನಂದರೆ, ಪಿತನಿಗೆ ತಕ್ಕ ಮರ್ಯಾದೆ ಎಲ್ಲಿ? ಗುರುವಂದರೆ, ಗುರುವಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಆಚಾರವೆಲ್ಲಿ? ಆಳಿದವನೂ ರಾಯನೂ ಅಂದರೆ, ಅಂಥವರಿಗೆ ತಕ್ಕ ಭಯವೂ ವಿಧೇಯವೂ ನಮಸ್ಕಾರವೂ ಎಲ್ಲಿ? ಸರ್ವೇಶ್ವರನಂದರೆ, ಅವರಿಗೆ ಉಚಿತವಾದ ಅಂಜಿಕೆಯೂ ನಡುಕವೂ ಭಯಭಕ್ತಿಯೂ ಎಲ್ಲಿ? ಅರ್ಹವಾದದ್ದೊಂದೂ ಇಲ್ಲವೇ. ಪಿತನು, ಗುರುವು, ಆಳಿದವನು, ರಾಯನು, ಇವರುಗಳ ಆಜ್ಞೆಗೆ ಭಯಪಡುವ ಹಾಗೆಯೇ ಭಯಪಡುತ್ತೀಯೋ?

ಇಲ್ಲವೇ. ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ತಾನೇ ನಿನ್ನನ್ನು ನರಕದೊಳು ನೂಕುವರೆಂಬುವದಕ್ಕೆ ಭಯಪಡುತ್ತೀಯೋ? ಅದೂ ಇಲ್ಲವೇ. ದೇವರಿಲ್ಲದ ಹಾಗೂ, ನಿನ್ನನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿ ರಕ್ಷಿಸಿದವರು ಅವರಲ್ಲವೆಂಥೇಳಿದ ಹಾಗೂ, ತೃಣೀಕರಿಸಿ ನಿಂದಿಸಿದ ಪಾಪದ ಕಠೋರವು ಎಷ್ಟೆಂದು ನೋಡು.

ಯಾವನಾದರೂ ಭಾವಿಯೊಳು ಬಿದ್ದಾಗ ತನ್ನನ್ನು ಎತ್ತ ಬರುವವನ ಮೇಲೆ ಕಲ್ಲೆಸೆಯುವನೋ? ಶತೃಗಳಿಂದ ಮೋಸವು ಬಾರದಂತೆ ತನ್ನನ್ನು ಕಾಪಾಡಿದವನ ಮೇಲೆ ಅಂಬುಗಳನ್ನು ಹಾಕುವನೋ? ತನ್ನ ವ್ಯಾಧಿಗೆ ಔಷಧವ ಕೊಟ್ಟು ಗುಣ ಪಡಿಸಿದವನಿಗೆ ವಿಷವಿಡುವನೋ? ಇಂಥ ಕ್ರೂರತ್ವವು ಭೂಲೋಕದೊಳು ಕಾಣಬರುವದಿಲ್ಲ. ನೀನು ಮಾಡುವದಾದರೆ ಹೇಳಿ ತೀರದ ಕ್ರೂರವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಪಾಪದ ತಟಾಕದೊಳು ಬಿದ್ದ ನಿನ್ನನ್ನು ಜೇಸುನಾಥರು ಕೈಕೊಟ್ಟೆಳೆಯ ಬರುತ್ತಾರೆ, ಪಿಶಾಚನೆಂಬ ಶತೃವಿನ ಕೈಗೆ ಶಿಕ್ಕದಂತೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಕಾಪಾಡುತ್ತಾರೆ, ಪಾಪವ್ಯಾಧಿಗೆ ತಾವು ಪಾಡುಪಟ್ಟ ಫಲವನ್ನು ಔಷಧವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟು ಗುಣಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗಿರುವಲ್ಲಿ, ನೀನು ಅವರನ್ನು ಹಿಂದೆ ಹಾಕಿ, ನಿಂದಿಸಿ, ನಿನ್ನ ಕಲ್ಲು ಹೃದಯವಾದ ಕಲ್ಲುಗಳಿಂದ ಅವರನ್ನು ಎಸೆಯುತ್ತೀ. ವೈರಾಗ್ಯವೆಂಬ ಅಂಬುಗಳಿಂದ ಅವರನ್ನು ಹಾಕುತ್ತೀ. ದ್ರೋಹವೆಂಬ ವಿಷಗಳನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಕುಡಿಯ ಕೊಡುತ್ತೀ. ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ! ನಿನ್ನ ಪಾಪದ ಕಠೋರವನ್ನು ಏನೆಂಥೇಳ ಬಹುದು?

ನೀನೊಂದು ಪಾಪದ ಯೋಚನೆಯನ್ನು ಯೋಚಿಸು

ವಾಗ, ಜೇಸುನಾಥರು ನಿನ್ನ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬಂದರಾಗೂ,
ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆಂದೂ ನೆನಸಿರೋ: "ಮಗನೇ! ಈ
ಪಾಪವನ್ನು ನೆನಸುವದೇನು? ನನ್ನ ದೇವ ಕಟ್ಟಳೆಯನ್ನು
ಮೀರುವದೇನು? ಇದರಿಂದ ಮೋಕ್ಷವ ಹೋಗಲಾಡಿಸಿ
ಕೊಂಡು ನರಕದೊಳು ಬೀಳಹೋಗುವದೇನು? ನಾನು
ಉಂಟುಮಾಡಿದ ಆತ್ಮವನ್ನು ಹೀಗೆ ಕೆಡಿಸ ಬೇಡ," ಎಂಬ
ದಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದರೆ, ನೀನು ಎರಡು ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ, ಕಿವಿ ಅಡಚಿ
ಕೊಂಡು ಕೇಳದೇಯಿದ್ದಿ. ಪುನಹ ಅವರು ಹೇಳುವದು:
"ಪಾಪೀ! ನಿನ್ನ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಬರುವ ಕೇಡುಗಳನ್ನು ನೋಡದಿ
ದ್ದರೆ, ನನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನಾದರೂ ದಯೆಯನ್ನಾದರೂ
ನೋಡಲಾರೆಯೋ? ನಿನಗೋಸ್ಕರ ಎಷ್ಟು ಉಪಕಾರವೆಲ್ಲಾ
ಮಾಡಿ ಪಡಲಾರದ ಪಾಡುಪಟ್ಟೆನು! ನನ್ನ ಶಿರಸ್ಸಿನೊಳು
ಹೊಕ್ಕಿರುವ ಮುಳ್ಳುಗಳನ್ನು ನೋಡು; ಮರಕ್ಕೆ ಜಡಿದಿರುವ
ನನ್ನ ಕೈಕಾಲುಗಳನ್ನು ನೋಡು; ಈಟಿಯಿಂದ ತಿವಿಯು
ಲ್ಪಟ್ಟ ಪಕ್ಕೆಯನ್ನೂ ಸರ್ವಾಂಗದಲ್ಲಿಯೂ ಇರುವ ಘಾಯ
ಗಳನ್ನೂ ರಕ್ತದ ಕಲೆಗಳನ್ನೂ ನೋಡು. ಇವೆಲ್ಲಾ ನಾನು
ನಿನ್ನ ನಿಮಿತ್ತ ಪಾಡುಪಟ್ಟು ತಾಳಿದಾಗಲೇ, ನನ್ನ ದಯೆಗೆ
ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ಮೇಲರಿತು ನೀನು ನನ್ನ ಪಾಡುಗಳನ್ನು
ಕಂಡು ಮನಮರುಗಿ ನಿನ್ನ ಕೆಟ್ಟ ನೆನಪನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಲಾ
ರೆಯೋ?" ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದರೆ, ನೀನು ಪಾಪವನ್ನು ಬಿಡದ
ರಾಗೆ ಅವರನ್ನು ನೋಡದೆ, ಮುಖವ ತಿರಿಗಿಸಿಕೊಂಡಿ.
ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಅಬ್ಬರಿಸಿದ ಶಬ್ದದೊಂದಿಗೆ ಕೂಗಿ: "ಎಲಾ
ಪಾಪೀ! ನೀನು ಈ ಪಾಪವನ್ನು ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಕೈಚಾಚು
ವಾಗ ನನ್ನ ಮೇಲಲ್ಲವೋ ಕೈ ಎತ್ತುತ್ತೀ? ನಿನ್ನ ಕೆಟ್ಟ

ಯೋಚನೆಗಳಿಂದ ನನ್ನ ತಲೆಯೊಳು ಮುಳ್ಳುಗಳಧಿಕವಾಗಿ ನಾಟಿ ಏರುವದಕ್ಕೆ ಇಚ್ಛೈಸುತ್ತೀ. ನಿನ್ನ ಮನ ಕ್ರೋಧವೆಂಬ ಈಟಿಯಿಂದ ನನ್ನ ಪಕ್ಕೆಯೊಳು ದಾಟಿ ಹೋಗುವಹಾಗೆ ತಿವಿದು ತೆರೆಯುತ್ತೀ. ನೀನು ಪಾಪಕ್ಕಾಗಿ ಅಲ್ಲಾಡಿಸುವ ಕಾಲುಗಳೂ ನಡೆಧೋಗುವ ಅಡಿಗಳೂ ನನ್ನ ಕೈಕಾಲುಗಳಲ್ಲಿ ಮೊಳೆಗಳ ಮುರಿಯು ಹೊಡೆಯುವ ಸುತ್ತಿಗೆಯ ಪೆಟ್ಟುಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ. ನೀನು ಅನುಭವಿಸುವ ಕೆಟ್ಟ ಸುಖ ಭೋಗವೆಲ್ಲಾ ನನ್ನ ಸರ್ವಾ ಅವಯುವಗಳಲ್ಲಿ ನೂತನವಾಗಿ ಸೋರಿ ಸುರಿದು ಬೀಳುವ ರಕ್ತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ ಪಾಪೀ! ನಿನಗೋಸ್ಕರ ನನ್ನ ಜೀವವ ಬಿಡುವ ಪರಿಯಂತರ ಪಟ್ಟ ಪಾಡುಗಳು ಸಾಲದೋ? ಇನ್ನೂ ನನ್ನನ್ನು ಈ ನಿಂದೆ ಬಾಧೆ ಪಡಿಸುವದೇನು? ಅದು ವರಿವಿಗೂ ನಿನ್ನ ದುರಾಸೆ ಓಡುತ್ತದೋ? ನನಗಿಂತ ಆ ಸುಖವು ನಿನಗೆ ದೊಡ್ಡದೋ? ಇಷ್ಟು ಕಸ್ತಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಕಿಂಚಿತ್ತಾದರೂ ಕರಗದೋ? ಕನಿಕರವಿಲ್ಲವೋ?'' ಎಂದು ಕರ್ತರವರು ನಿನ್ನನ್ನು ಬಲವಂತ ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ, ನೀನು ಇವುಗಳೊಂದಾದರೂ ನೋಡದೆ, ಯೋಚಿಸಿದ ಯೋಚನೆಯನ್ನು ಈಡೇರಿಸುವೆನೆಂದಿರುತ್ತೀ. ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಜೂಡೆಯರು ಆಳಿದವರಿಗೆ ಮಾಡಿದ ನಿಷ್ಠೂರಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಇದೇ ಅಧಿಕ ಕಠೋರವಾದ ನಿಷ್ಠೂರವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇಷ್ಟು ಕಠಿಣ ಹೃದಯುವಾಗಿದ್ದು, ಆಯುಧಗಳನ್ನು ಸಾಣೇ ಹಿಡಿದು ಮೊನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಆಳಿದವರನ್ನು ಬಾಧಿಸುವೆನೆಂಧೇಳುವಹಾಗೆ ಆ ಪಾಪದ ಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ತೀರಿಸುವ ತನಕ ಕರ್ತರ ಮೇಲೆ ಎತ್ತಿದ ಕೈ ಇನ್ನೂ ಇಳಿಸದೆ ಇರು

త్రీ! ఐయ్యయ్యో! పాపీ! కామాతురనే! ఇంథ
ద్రోహవూ హంగియూ యారాదరూ మాడ మనస్సా
గిరువనో? ఇంథ నిష్ఠూరగళన్ను కండరె కల్లు మే
దలాగి కరగి హోగువదు. నిన్న మనస్సు మాత్ర
కరగలారదో? ఆదరె ఆళిదవరు చెల్లిద రక్తవే నినగె
విరోధవాద సాక్షియాగిరువదెందు నోడు.

వంశద పతియాగిద్ద ఒబ్బ అధిపతియు దుష్టతన
దొళు హెచ్చాదవనాగి పాపవన్ను బిడలారదెయూ
పాపసంకీర్తన మాడదెయూ ఒళ్లే వివేకిగళు హే
ళువ బుద్ధియన్ను శ్రవణ కొట్టు కేళదెయూ ఇరు
వను. హీగిద్దు వ్యాధియాగి బిద్దాగ, గురుగళు
బందు, పాపద నిమిత్త అనుతాప పడ హేళి ఎష్టు
కడ్డాయ మాడిదాగ్యూ, కేళలారను. మహాత్మరాద
అర్చ్య. ఫ్రాన్సీస్కు బోర్జియ ఎంబవరు బందు,
జ్ఞానధర్మ మహిమెయాగి ఎష్టు న్యాయగళన్ను
హేళి తోరిసిదరూ, అవన మనస్సు తిరుగలిల్లవు.
ఆగ కర్తరు, అవన పాపద కఠోరవన్నూ తమ్మ పశ్చా
త్తాపద మహిమెయన్నూ కోప నీతియన్నూ ప్రపం
చక్కె తోరిస తక్కదాగి, అవరు పాడు పట్ట స్వరూపవూ
తీరు వాక్కు తెరెదు అవనిగె దయెయూ సంతాపవూ
ఉళ్ళ వచనగళన్ను పాలిసిదాగ్యూ, అదన్ను కేళదె
ముఖవ తిరుగిసి కొండను. అదన్ను నోడి శిలుబె
యింద ఆళిదవరు తమ్మ బలగైయన్ను తెగధారి
కొండు, పక్కెయ ఘాయదొళు కైయిట్టు, రక్తవ

ತೆಗದು ತೋರಿಸಿ, ಅವನನ್ನು ನೋಡಿ: "ಈ ರಕ್ತದ ಫಲವನ್ನು ನೀನು ಹೊಂದಲಾರೆನೆಂಥೇಳುವಾಗಲೇ, ಅದರಿಂದ ನ್ಯಾಯ ತೀರಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ನರಕಕ್ಕೆ ಹೋಗುವಿ" ಎಂಬದಾಗಿ ಪಾಲಿಸಿದರು. ಪಾಪೀ! ಅವನು ಮಾಡಿದ ಕೆಟ್ಟಾಟಗಳನ್ನು ನೀನು ಮಾಡುವಾಗಲೇ, ಆ ಭಯಂಕರವಾದ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಆಳಿದವರು ನಿನಗೆ ತಾನೇ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆಂದೆಣಿಸಿರೋ. ಆದಕಾರಣ ನಿನ್ನ ಪಾಪದ ಕಠೋರವು ಎಷ್ಟು ದೊಡ್ಡದೆಂದರಿತು, ಬುದ್ಧಿ ಮಯಕವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಪಾಪಗಳಿಗೋಸ್ಕರ ವ್ಯಸನಪಟ್ಟು, ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿರೋ.

ಉತ್ತಮ ಮನಸ್ತಾಪದ ಮಂತ್ರವ ಹೇಳಲು.

೮ ನೇ. ಬೋಧಕವು.

ಪಾಪದಿಂದ ಬರುವ ಕೇಡುಗಳು.

ಯಾವನಾದರೂ ತನ್ನಿಂದ ತಾನು ಕೆಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತಾನೇ ಹೊರ್ತಾಗಿ ಇನ್ನೊಂದು ಕಾರ್ಯದಿಂದಲೂ ಅಲ್ಲವೆಂದು ಧರ್ಮಿಷ್ಟರಾದ ಕ್ರಿಸೋಸ್ತೊಮು ಜೊವಾನಿ ಎಂಬವರು ವಚನಿಸಿದರು. ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲದೆ ಬರುವ ನಷ್ಟವು ಯಾವದೆಂದರೆ, ಸಾವು, ನೋವು, ದೂರು, ಆಪತ್ತು, ನಿರ್ಬಂಧ ಮೊದಲಾದವುಗಳು. ಇವು ಬಂದಾಗ್ಯೂ, ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಮೇಲೇರಿಯಾರ್ತು ಕೇಡಲ್ಲ. ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಮಾಡುವ ಪಾಪ ಮಾತ್ರವೇ ಆತ್ಮನನ್ನು ಕೆಡಿಸುತದೆ.

ಅದರಿಂದ ಬರುವ ಕೇಡುಗಳೇ ನಿಜವಾದ ಕೇಡುಗಳೆಂದು ಹೇಳಲ್ಪಡುವವು. ಇಂಥ ಕೇಡುಗಳನ್ನು ಮನುಷ್ಯನು ಯೋಚಿಸದ್ದರಿಂದ ಪಾಪವ ಮಾಡಿ ಕೆಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಯೋಚಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ ಹಾಗೆ ಬರಲಾರದು. ಆದ ಪ್ರಯುಕ್ತ ಒಂದೊಂದು ಪಾಪದಿಂದ ಬರುವ ಕೇಡುಗಳೆಷ್ಟೆಂದು ನಿಧಾನಿಸಿ ನೋಡು.

ಮೊದಲನೇದು, ದೇವ ವರಪ್ರಸಾದಗಳನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಕೇಡು. ಅದೇನೆಂದರೆ, ನೀನು ಜ್ಞಾನಸ್ನಾನವ ಹೊಂದಿದ ದಿವಸವೇ, ದೇವ ವಿಶ್ವಾಸವು, ದೇವ ನಂಬಿಕೆ, ದೇವ ಭಕ್ತಿಯೆಂಬ ವರಪ್ರಸಾದಗಳು ಬೆಲೆಮತಿಸದ ಆಭರಣಗಳಾಗಿ ನಿನ್ನಾತ್ಮದೊಳು ಧರಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಸಕಲ ಅಟ್ಟಹಾಸದ ಅಲಂಕಾರದಿಂದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಗೂ ಅವರ ದೂತರಿಗೂ ನಿನ್ನನ್ನು ಬಹು ಪ್ರಿಯವಾಗಿರ ಮಾಡಿಸಿದವು. ನೀನು ಪಾಪವ ಮಾಡಿ ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಮೇಲೆ ಉಂಟಾದ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿ ಕೊಂಡದ್ದರಿಂದ, ಅವರ ಪ್ರಸಾದದ ಅಲಂಕಾರವೆಲ್ಲಾ ನಶಿಸಿ ಹೋಗಿ, ಅವಲಕ್ಷಣವೂ ಅಸಹ್ಯವೂ ಆದ ಪಾಪದ ತೊಗಲಿನಿಂದ ಮುಚ್ಚಲ್ಪಟ್ಟೆ. ಇದರಿಂದ ಬಂದ ನಷ್ಟವು ಎಷ್ಟೆಂದುನೋಡು. ವಸ್ತ್ರಾಭರಣಗಳಿಂದ ಅಲಂಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಮದಿವೆ ಆಗ ಹೋಗುವ ಹೆಣ್ಣು ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಕೊಳ್ಳೇಗಾರರ ಕೈಯೊಳು ಸಿಕ್ಕಿ, ಒಡವೆ ವಸ್ತ್ರಗಳೆಲ್ಲಾ ದೋಪುಕೊಟ್ಟು, ನಿರ್ವಾಣದೊಂದಿಗೆ ಇದ್ದರೆ, ಎಷ್ಟು ನಾಚಿಕೆಯೂ ಬೇಸರಿಕೆಯೂ ಉಂಟಾಗಿರಲಾರದು? ಬಹು ಒಡ್ಡೋಲಗವಾಗಿ ಮಹಿಮೆ ಪ್ರತಾಪದೊಂದಿಗೆ ಸಿಂಹಾಸನದೊಳಿದ್ದು ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡುವ ಅರಸನನ್ನು ಎದು

ಧಾಳಿ ಬಂದು ಹಿಡಿದು, ಅವನ ಕಿರೀಟ ಆಣಿಕೋಲು ವಸ್ತ್ರಾಭರಣಗಳೆಲ್ಲಾ ಸುಲುಕೊಂಡು, ಕೆಳಗೆ ನೂಕಿಬಿಟ್ಟು ಹೋದರೆ, ಆ ಅರಸನು ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿಯ ಮುಂದೆ ಸಂಕೋಚವಿಲ್ಲದೆ ಬಂದು ನಿಲ್ಲುವನೋ? ಇದಕ್ಕಿಂತ ನಿನ್ನಾತ್ಮವು ಧರಿಸಿದ್ದ ದೇವ ವಸ್ತ್ರಾಭರಣಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪಾಪವೆಂಬ ಶತ್ರುವಿನ ಕೈಯೊಳು ದೋಪು ಕೊಟ್ಟು ನಿರ್ಭಾಗ್ಯನಾದಿಯೋ. ಇಂಥ ನಿರ್ವಾಣವೂ ಅವಲಕ್ಷಣವೂ ಉಳ್ಳ ವೇಷದೊಂದಿಗೆ ದೇವ ಸಮುಖದಲ್ಲಿ ಹ್ಯಾಗೆ ಹೋಗಿ ನಿಲ್ಲುವಿ? ಐಯ್ಯಯ್ಯೋ ಪಾಪೀ! ಈ ಕೇಡುಗಳೆಲ್ಲಾ ನೆನಸದೆ ಇರುವದೇನು?

ಎರಡನೇ ಕೇಡು, ನೀನು ಅನೇಕ ದಿನ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಪುಣ್ಯಗಳೆಲ್ಲಾ ಪಾಪವ ಮಾಡಿದ ಕೂಡಲೇ ಕೆಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ, ಚಿಕ್ಕಂದಿನಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ ರಾಯನನ್ನು ಸೇವಿಸಿ ಬರುವ ದ್ರವ್ಯ ಸಂಪತ್ತು ಬರುವ ಮಾನಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಯಾವನಾದರೂ, ರಾಯನಿಗೆ ರಾಜದ್ರೋಹವ ಮಾಡಿ ಸಕಲ ಭಾಗ್ಯವನ್ನೂ ಜೀವವನ್ನೂ ಹೋಗಲಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಹಾಗೆ, ನೀನು ಮಾಡಿದ ಜಪತಪವೂ, ಅನುಸರಿಸಿದ ಒಂಥೊತ್ತು ಉಪವಾಸವೂ, ಮಾಡಿದ ದಾನಧರ್ಮವೂ, ಕೇಳಿದ ಪೂಜೆ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ, ಇದು ಮೊದಲಾದ ಪುಣ್ಯ ಫಲಗಳೆಲ್ಲಾ ಒಂದು ಪಾಪದ ನಿಮಿತ್ತ ಹೋಗಲಾಡಿಸಿಕೊಂಡು, ಏನೂ ಇಲ್ಲದವನ ಹಾಗೆ ಆಗುತ್ತೀ. ಒಬ್ಬನು ತನ್ನ ಮನೇ ತುಂಬ ಸಂಪಾದಿಸಿ ಮಡಗಿದ ದ್ರವ್ಯಗಳೆಲ್ಲಾ ಒಂದೇ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳರು ಬಂದು ಕದ್ದುಕೊಂಡ್ಹೋದ ಮೇರೆಗೂ, ಅಧಿಕ ಪ್ರಯಾಸಪಟ್ಟು ಉಂಟು ಮಾಡಿದ ತೋಟದೊಳು ಫಲ ಕಾಲವು ಬಂದಾಗ ಬಿರು

ಘಾಳಿ ಹೊಡೆದು ಕಾಯಿ ಫಲವೆಲ್ಲಾ ಉದುರಿಸಿ ಹೋದ ಮೇರೆಗೂ, ಬಂದು ಪಾಪದಿಂದ ಪುಣ್ಯ ಫಲಗಳೆಲ್ಲಾ ನಷ್ಟವಾಗಿ ಹೋಗುವವು. ಅಂಥ ಕೇಡುಗಳನ್ನೂ ಮೋಸಗಳನ್ನೂ ವಿಚಾರಿಸದೆ ಇರುವದೇನು?

3 ನೇದು, ಮೋಕ್ಷದ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಕೇಡು. ಅದೇನೆಂದರೆ, ಜ್ಞಾನಸ್ನಾನ ವರಪ್ರಸಾದವ ಹೊಂದಿದವನು ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಗೆ ಸುತನೂ ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರನೂ ಪಿಶಾಚಿಯ ಕೈಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡವನೂ ಜ್ಞಾನಾಕ್ಷರವ ತನ್ನ ಆತ್ಮದೊಳು ಛಾಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟವನೂ ಆಗಿರುವನು. ತಂದೆಯನ್ನು ಅಲಕ್ಷ್ಯಮಾಡಿದ ಮಗನು ಅವನಿಗೆ ತಕ್ಕವನಾಗಿರಲಾರದರಹಾಗೆ, ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಗೆ ವಿರೋಧವಾದ ಪಾಪವ ಮಾಡಿದವನು ಅವರ ಮಗನೆಂಬ ಹೆಸರನ್ನೂ ಮೋಕ್ಷದ ದೊಡ್ಡಸ್ತಿಕೆಯನ್ನೂ ಅವರಿಂದ ಪಡೆದ ಅತ್ಯಂತ ಮೇಲನ್ನೂ ಹೋಗಲಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವನೆಂಬುವದಕ್ಕೆ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಬುದ್ಧಿ ಇಲ್ಲದವನೇ! ತಾಯಿ ತಂದೆಯ ಮಾನ್ಯದ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುವಿಯೋ? ಅರಸರಿಂದ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟ ಮುಯ್ಯಿ ಬರುಮಾನಗಳನ್ನು ಬೇಡವೆಂದು ಬಿಸಾಟು ಬಿಡುವಿಯೋ? ನೀನು ಈ ಲೋಕದ ಕಾರ್ಯವು ಆ ಲೋಕದ ಕಾರ್ಯವು ಎರಡೂ ಅರಿಯದವನಾಗಿ, ಉಭಯ ಭ್ರಷ್ಟನಾದ ಪಾಪಿಯಾಗಿ, ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ತಂದ ಮೋಕ್ಷ ರಾಜ್ಯದ ಸ್ವತಂತ್ರವೂ ಅವರ ಮಗನೆಂಬ ಹೆಸರಿನ ಮಹಿಮೆಯೂ ಪಿಶಾಚಿಯ ಕೈಯಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಉಪಕಾರವೂ ಒಂದೂ ಬೇಕಿಲ್ಲವೆಂದು ಬಿಸಾಟುಬಿಟ್ಟು, ಪುನಃ ಪಿಶಾಚಿಗೆ ಗುಲಾಮನಾಗಿ ನರಕಕ್ಕೆ ಆಳಾಗಿ ಹೋ

ಗುತ್ತೀ. ಇಂಥ ಮೇಲರಿಯದತನವೂ ಬುದ್ಧಿ ಕೆಟ್ಟತನವೂ ದೊಡ್ಡ ಕೇಡೆಂದು ಮನಸ್ಸಿನೊಳು ಕಾಣದೆ ಇರುವದೇನು?

೪ ನೇ ಕೇಡು. ದೇವರ ತಾಯಿ ಮೊದಲಾದ ಮೋಕ್ಷವಾಸಿಗಳ ಒತ್ತಾಸೆ ಸಹಾಯಗಳನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀ. ಅದೇನಂದರೆ: ಧೊರೆಗೆ ಅಸಂಮತನಾದವನು ಮಂತ್ರಿ ಪ್ರಧಾನಿಗಳಿಗೆ ಅಸಂಮತನಾಗುವನು. ರೈತರು ಸಹ, ಒಬ್ಬರನ್ನೂ ಮತಿಸದೆ, ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೂ, ರಾಜದ್ರೋಹಿಯೆಂದು ಅವನ್ನ ನಿಂದಿಸಿ ಕೊಂಧಾರಿ ಬಿಡುವರು. ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಪಾಪದಿಂದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಕೋಪವ ಹೊಂದಿದವನಿಗೆ ಸಕಲ ಮೋಕ್ಷವಾಸಿಗಳ ವಿಶೇಷ ಒತ್ತಾಸೆ ಇಲ್ಲದೆ ಹೋಗುವದಲ್ಲದೆ, ಭೂಲೋಕದೊಳು ಸಕಲವಾದ ಸೃಷ್ಟಿಗಳೂ ಅವನು ಕರ್ತರಿಗೆ ಮಾಡಿದ ದ್ರೋಹಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಅವನನ್ನು ಹಗೆ ಮಾಡಿ, ಕ್ರೂರ ಶತ್ರುಗಳೋಪಾದಿಯಾಗಿದ್ದು ವಿರೋಧಿಸಿ ಬಾಧಿಸುವವು. ಅಯ್ಯೋ ಪಾಪೀ! ಪರಲೋಕವನ್ನೂ ಭೂಲೋಕವನ್ನೂ ವಿರೋಧಿಸಿ ಹ್ಯಾಗೆ ಬದುಕ ಹೋಗುತ್ತೀ? ಈ ದೊಡ್ಡ ಮೋಸವನ್ನು ವಿಚಾರಿಸದೆ ಇರುವದೇನು?

ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ಕೇಡೇನಂದರೆ, ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಜೀವವಾಗಿರುವ ದೇವಿಷ್ಟ ಪ್ರಸಾದವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದು. ಶರೀರಕ್ಕೆ ಆತ್ಮವು ಜೀವವಾಗಿರುವ ಮೇರೆಗೆ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ದೇವಿಷ್ಟ ಪ್ರಸಾದವು ಜೀವವಾಗಿರುವದು. ಈ ಇಷ್ಟ ಪ್ರಸಾದವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿದ ಆತ್ಮವು ಉಸುರಿಲ್ಲದ ಶವಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾಗಿರುವದು. ಶವಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೊಳ್ಳೇ ವಸ್ತ್ರಾಭರಣಗಳನ್ನು ತಗಲಿಸಿ ಮಿಣುಕಿಸಿ, ತಲೆಗೆ ಹೊನ್ನಿನ ಕಿರೀಟ, ಕುತ್ತಿಗೆಗೆ ಪುಷ್ಪ

ಮಾಲೆ, ಕಿವಿಗೆ ಹತ್ತಕಡುಕು, ಕೈಗೆ ಉಂಗುರ, ಈ ಪ್ರಕಾರ ಸಮಾಧಿಗೆ ಹೋಗಿ ಸೇರುವಮಟ್ಟಿಗೂ ಪಾದದಿಂದ ತಲೆಯ ವರಿವಿಗೂ ಅಲಂಕರಿಸಿ ಕೂಡ್ರಿಸಿದರೂ, ಕೈಕಾಲಲ್ಲಾಡಲೂ ಕಣ್ಣುತೆರದು ನೋಡಲೂ ಕಿವಿ ಕೇಳಲೂ ಬಾಯಿ ಮಾತಾಡಲೂ ಒಂದು ಕ್ರಿಯೆಯಾದರೂ ಮಾಡ ಕೂಡುವದೋ? ಆ ಪ್ರಕಾರವೇ, ಪಾಪವಿಂದ ನಿನ್ನಾತ್ಮಕ್ಕೆ ಜ್ಞಾನ ಉಸುರಿಲ್ಲದಿರಲಾಗಿ, ನೀನು ಎಷ್ಟು ಒಳ್ಳೇ ಯೋಚನೆ ಯೋಚಿಸಿದಾಗ್ಯೂ, ದಾನ ಧರ್ಮ ಪರೋಪಕಾರ ಜಪ ತಪ ಧ್ಯಾನವೆಂಬ ಪುಣ್ಯಗಳಿಂದ ಎಷ್ಟು ಅಲಂಕರಿಸಿದಾಗ್ಯೂ, ನಿನ್ನ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಹೋಗಿಸಬೇಕಾದ ದೇವಾನುಗ್ರಹವನ್ನು ಪಡೆಯ ಸಹಾಯವಾಗುವದೇ ಹೊರ್ತು ಬೇರೊಂದು ಪ್ರಯೋಜನವೂ ಆಗಲಾರದು. ಸತ್ತುಹೋದ ಪ್ರೇತವು ಹೊತ್ತುಹೋಗಹೋಗ ದುರ್ಗಂಧವಾಗಿ ನಾತ ಬಡಿದು, ಹುಳವಾಗಿ ಕೊಳೆತು, ಒಬ್ಬರೂ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬಾರದಹಾಗೆ ಅಸಹ್ಯವನ್ನು ಉಂಟು ಮಾಡುವದು. ಆ ರೀತಿಯಿಂದ ಪಾಪಾತ್ಮವಾದದ್ದು ಪ್ರೇತವಾಗಿ ಹೋಗಿ, ದಿನಕ್ಕೆ ದಿನ ದುಷ್ಕ್ರಿಯೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಲು, ತಲೆಯಾದ ಪಾಪಗಳು ಸುತ್ತುಮುತ್ತು ದುರ್ವಾಸನೆ ಬೀಸಿ ನಾತ ಹೊಡೆಯುವಹಾಗೆ ನಾತಗೊಂಡು ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಗೂ ಮೋಕ್ಷವಾಸಿಗಳಿಗೂ ಅಸೂಯತೆ ಆಗಲ್ಪಟ್ಟದ್ದಾಗಿರುವದು.

ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ ಪಾಪೀ! ಇವೆಲ್ಲಾ ಆಲೋಚಿಸದೇ ಇರುತ್ತೀ. ಕೊಳೆತುಹೋದ ಶವದಹಾಗೆ ಆತ್ಮವು ದುರ್ವಾಸನೆ ಬೀಸಿರಲಾಗಿ ಎಷ್ಟು ವಸ್ತ್ರಾಭರಣಗಳಿಂದ ಅಲಂಕರಿಸಿದರೆ ಏನು? ಎಷ್ಟು ಸೊಗಸು ಗಂಭೀರವನ್ನಿಟ್ಟು ಕೊಂ

ಡಾಡಿದರೆ ಏನು? ಒಂದು ಪ್ರಯೋಜನವೂ ಇಲ್ಲ. ಇಷ್ಟು ಕೇಡೆಲ್ಲಾ ಒಂದು ಪಾಪದ ನಿಮಿತ್ತ ಬರುವಾಗಲೇ, ಅನೇಕ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ ನಿನಗೆ ಎಷ್ಟು ಕೇಡೂ ಮೋಸವೂ ಬರುವದೆಂದು ಗವನವಾಗಿ ವಿಚಾರಿಸಿ ನೋಡು.

ಒಬ್ಬ ವ್ಯಾಪಾರಿಯ ಮಗನು ಜೂಜಾಟದಲ್ಲಿ ಪಳಕನಾಗಿ, ತಾನು ಸೋತುಬಿಡುವಾಗಲೆಲ್ಲಾ ತನ್ನ ತಂದೆಗೆ ಚೀಟು ಬರೆದು ಕಳುಹಿಸಲು, ಅದೆಲ್ಲಾ ತಂದೆ ತೀರಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುವನು. ಒಂದು ದಿನ ನಲವತ್ತು ಸಾವಿರ ವರಹಾ ಸೋತುಹೋಗಿ ಅದಕ್ಕೆ ಚೀಟು ಕೊಟ್ಟಾಗ, ತಂದೆಯು ಅದನ್ನು ನೋಡಿ, ಈ ಪ್ರಕಾರವೇ ತನ್ನ ಕುಮಾರನು ಕೆಟ್ಟುಹೋಗುತ್ತಾನೆಂದರಿತು, ಅವನಿಗೆ ಸದ್ಬುದ್ಧಿ ಬರಮಾಡಿಸ ಬೇಕೆಂದು ಮನೆಗೆ ಕರಿಸಿ, ಅವನು ಜೂಜಾಡಿದ ದಿವಸದಾರಭ್ಯದಿಂದ ಸೋತುಹೋದ ಹಣಗಳೆಲ್ಲಾ ಲೆಖ್ಖ ನೋಡಿ, ಚೀಲಚೀಲವಾಗಿ ಕಟ್ಟಿ, ಅವನ ಮುಂದೆ ತೆಗದುಕೊಂಡುಬರ ಹೇಳಿ, ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬಿಚ್ಚಿ ಸುರಿಸಿ: “ಇಷ್ಟು ಹಣಗಳೆಲ್ಲಾ ನೀನು ಸೋತುಹೋದಿ; ಇದೆಲ್ಲಾ ಎಣಿಸಿನೋಡು,” ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗಿ, ಮಗನು ಅತಿಶಯಪಟ್ಟು: “ಇಷ್ಟು ಹಣ ನಾನು ಸೋತೆನೋ? ಇಷ್ಟು ಹಣವ ನಾನು ಹಾಳುಮಾಡಿದೆನೋ? ಎಂದೂ, ನಾನು ಮಾಡಿದ್ದು ಕೆಟ್ಟ ಕಾರ್ಯವೇ, ಎಂದೂ ಬಹಳವಾಗ ಮನಸ್ತಾಪಪಟ್ಟು, ಇನ್ನುಮೇಲೆ ಎಂದಿಗಾದರೂ ಈ ಆಟವನ್ನಾಡುವದಿಲ್ಲ,” ಎಂದೂ ಹೇಳಿ, ಸಮಸ್ತ ಆಟವನ್ನೂ ಹೇಸಿಕೆ ಮಾಡಿ ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟನು. ಅವನು ಹಣದ ನಷ್ಟವನ್ನು ಕಂಡು ಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತನಾಗಿ ಸಮಸ್ತ ಆಟಗಳನ್ನೂ ಆಲೋಚಿಸಿದು

ಪಾಪಕ್ಕೆ ತಕ್ಷಣವೇ ಪರಿಹಾರವ ಮಾಡ ಬೇಕು ಎಂ-ವಲ್ಲಿ, ನೀನು ಅಳಿಧೋಗದ ದ್ರವ್ಯವಾದ ಜ್ಞಾನ ಸಂಪತ್ತುಗಳನ್ನೂ ದೇವರ ವರ ಪ್ರಸಾದಗಳನ್ನೂ ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಹೇಸಿ ಪರಿತ್ಯಜಿಸದೆ ಇರುವದೇನು? ನೀನು ನಷ್ಟಪಡಿಸಿದ ಸಕಲ ಪುಣ್ಯಗಳನ್ನೂ ಬುದ್ಧೀ ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ಅಳವಿಟ್ಟು ನೋಡಿದರೆ, ಆ ಬೇಸರಿಕೆಯಿಂದ ನಿನ್ನ ಉಸುರು ಶರೀರದೊಳು ತಂಗುವದೋ? ನಿನ್ನ ಹೃದಯವು ಪುಡಿಪುಡಿಯಾಗಿ ಮುರಿಧೋಗದೆ ಇರುವದೋ? ಇನ್ನೂ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಮಾಡುವೆನೆಂಬ ಧೈರ್ಯವು ತಾನೇ ಬರುವದೋ? ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ ಪಾಪೀ! ಇದನ್ನು ನೆನಸದೆ ಇರುವದೇನು? ಸೂರ್ಯನಹಾಗೆ ಪ್ರಕಾಶವುಳ್ಳ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಮೇಘವೆಂಬ ಪಾಪಗಳಿಂದ ಮರೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ತಿರುಗುತ್ತೀ. ಸಮಸ್ತ ಪಾಪಗಳನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟು, ಮಾಡಿದ ಪಾಪಗಳಿಗೋಸ್ಕರ ವ್ಯಾಕುಲಪಟ್ಟು, ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿರೋ.

ಉತ್ತಮ ಮನಸ್ತಾಪದ ಮಂತ್ರವ ಹೇಳಲು.

೫ ನೇ ಬೋಧಕವು.

ಪಾಪಕ್ಕೆ ತಕ್ಷಣವೇ ಪರಿಹಾರವ ಮಾಡ ಬೇಕಾದ ಬಗೆಯು.

ಯಾವ ಮೃಗಜಂತುವಾದರೂ ತನ್ನ ಜೀವಕ್ಕೆ ಲಯ ಬರುವದನ್ನು ಅರಿತು ಸಾವಧಾನದೊಂದಿಗೆ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳ ತಿರುಗುತ್ತದೆ. ಮನುಷ್ಯನು ಮಾತ್ರ ತನ್ನಾತ್ಮಕ್ಕೆ ಮೋಸ

ವಾಗಿರುವ ಪಾಪವನ್ನು ವಿಸರ್ಜಿಸಲೂ ಸುಕೃತವಾಗಿರುವ ಪುಣ್ಯವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಲೂ ತಿಳಿದೂ ತಿಳಿಯದವನಾಗಿ ತಿರುಗುತ್ತಾನೆ. ಸಲೊಮೋನೆಂಬ ಜ್ಞಾನಿಯಾದವರು, "ಇರುವೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಬುದ್ಧಿ ಕಲಿತುಕೋ," ಅಂದರು. ಇರುವೆಯು ಮಳೇಕಾಲದಲ್ಲಿ ತಿನ್ನಬೇಕಾದದ್ದನ್ನು ಸುಗ್ಗೀ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಚುರುಕಾಗಿ ಸಂಪಾದಿಸಿ, ತನ್ನ ರುತ್ತ ಚೊಳ್ಳು ಕಣಜವ ಕಟ್ಟಿಡುವದೇ. ಆ ವಿವೇಕವು ಮನುಷ್ಯರೊಳ್ಳು ಅನೇಕರಿಗೆ ಇಲ್ಲದೆ, ನಾನಾ ಅಬದ್ಧ ನೆನವುಗಳನ್ನು ನೆನಸುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವು ಮಂದಿ ಪಾಪವನ್ನು ಬಿಡುವದಕ್ಕೆ ಇನ್ನೂ ದಿವಸವಿರುತ್ತದೆ, ಪುಣ್ಯವನ್ನು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಳ್ಳ ಬರುವದೆಂದು ಎಣಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅಂಥ ಯೋಚನೆಯು ಎಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಹಾನಿಯೆಂದು ಒಬ್ಬರೂ ಗ್ರಹಿಸಲಿಲ್ಲವು. ಒಬ್ಬನು ಶತ ವರುಷ ಜೀವಿಸಿದ್ದಾಗ್ಯೂ, ಕಳೆದು ಹೋದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಿನವಾದರೂ ಅವನ ಕೈವಶೋಳಗುಂಟೋ? ಇನ್ನೂ ಮುಂದೆ ಇರಹೋಗುವ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ತಾನೇ ಒಂದು ಘಳಿಗೆಯಾದರೂ ಅವನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಉಂಟೋ? ಅದೂ ಇಲ್ಲವೇ. ಈಗ ಪ್ರಕೃತ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಏನಾದರೂ ಮಾಡುವದು ತನ್ನದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಮುಂದೆ ಹಿಂದೆ ಉಂಟಾದ ದಿವಸಗಳೂ ಘಳಿಗೆಗಳೂ ತನ್ನದಾಗಿರದೆ, ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ದಯ ಮಾಡಿದರೆ ಉಂಟು, ದಯಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಇಲ್ಲವೆಂದಿರುವಾಗ, ತನ್ನ ಕೈವಶೋಳ್ಳಿಲ್ಲದ ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಪವನ್ನು ತೊರದು ಬಿಟ್ಟು ಪುಣ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುವೆನೆಂದು ಈಗ ಅಸಡ್ಡೆ ಮಾಡುವದು ಯಾತಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಂದರೆ, ಪರನ ಮಾನ್ಯದ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ

ಧಾನ್ಯವಬಿತ್ತಿ ಕೊಟ್ಟಿಗೇ ಕಟ್ಟುವೆನೆಂದೂ, ಇನ್ನುಮೇಲೆ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವೆನೆಂದೂ, ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ರೊಖ್ಖವಾಗಿರುವ ದ್ರವ್ಯವನ್ನು ವ್ಯರ್ಥ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ ಬಿಡುವ ಮೂಢತನದಹಾಗೆ ಇರುತ್ತದೆ. ನಿನ್ನದಾಗದೆ ಇರುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪುಣ್ಯವ ಮಾಡ ಬಹುದೆಂದು ಈಗ ಕೈಯಲ್ಲಿರುವ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತನ್ನು ವೃಥಾ ಖರ್ಚುಮಾಡುವದು ಎಂಥ ಹುಡ್ಡತನವಾಗಿರುತ್ತದೆ! ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಎಂಬ ಯೋಚನೆಯಿಂದ ಯಥಾರ್ಥವಾಗಿ ಸಂಭವಿಸಿದ್ದನ್ನು ನೋಡು.

ಅರ್ಕಿಯಸೆಂಬವನು ಥೀಬೆಂಬ ನಗರವನ್ನು ಅತಿನಿಷ್ಠೂರವಾಗಿ ಆಳುತ್ತಿರುವಾಗ, ಆ ಪಟ್ಟಣದವರು ಅವನನ್ನು ಫಿತೂರಿಯಾಗಿ ಕೊಲೆಪಡಿಸ ಬೇಕೆಂದಾಲೋಚಿಸಿದರು. ಈ ಆಲೋಚನೆಯನ್ನು ಅವನ ಸ್ನೇಹಿತನೊಬ್ಬನರಿತು, ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ಅವನಿಗೆ ಒಂದು ಕಾಗದ ಬರೆದು ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಅವನು ಆ ಕಾಗದವು ಬಂದದ್ದನ್ನು ಕೇಳಿ, ಆಟದ ಪರಾಕಾಗಿದ್ದು, ನಾಳೇ ಓದಿನೋಡುವೆವೆಂದು ಯೋಚಿಸಿ, ಅಲ್ಲಿ ಮಡಗಿಕೊಂಡು, ವಿಶ್ರಮಿಸ ಹೋದಾಗ, ಆ ದಿನವೇ ಕೊಲೆಗಾರರು ಬಂದು ಕೂಡಲೇ ಅವನನ್ನು ಕೊಂಧಾಕಿದರು. ಹೀಗೆ ಜೀವ ಹೋಗುವದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಹಿಡಿಯಿತು? ಕಾಗದ ಬಂದಾಕ್ಷಣವೇ ನೋಡದೆ ಆಟದ ಪರಾಕಾಗಿದ್ದದರಿಂದ ಅಲ್ಲವೋ ಕೆಟ್ಟು ಹೋದನು? ಅವನಿಗೆ ಬಂದ ಕಾಗದವು ನಿನಗೆ ಬಂದಿರುತ್ತದೆಂದು ಯೋಚಿಸಿಕೋ. ಪಾಪವೆಂಬ ಸಂಚುಗಾರನು ಬಂದು ನಿನ್ನ ಕುತ್ತಿಗೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದಿದ್ದಾನೆ, ಕೊಲ್ಲುವದಕ್ಕೆ ಹೊತ್ತು ಬೇಳದು,

ಈಗಲೇ ಓದಿನೋಡು, ನಾಳೆ, ಇನ್ನುಮೇಲೆ, ಎಂದಿರ ಬೇಡ. ನಿನ್ನಾತ್ಮವನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ, ನಾಳೆ, ಇನ್ನುಮುಂದೆ, ಈ ತಿಂಗಳು, ಬರುವ ವರುಷವೆಂದು ನೆವನ ಹೇಳದೆ, ಈ ದಿನವೇ ಕೊಲೆಯನುಭವಿಸೆಂಬ ಕಾಗದ ಬಂದಿರುತ್ತದೆಂದು ನೆನಸಿ, ಆ ಮೋಸಕ್ಕೆ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವೀಯಾಗಲಿ.

ಇನ್ನೂ ಕೆಲ ಮಂದಿ ನೆನಸುವ ದಬ್ಬರೆ ಯೋಚನೆಗಳೇನಂದರೆ: ಸಾಯುವಾಗ ಪಾಪದ ಸಾಲಗಳನ್ನು ತೀರಿಸಿ ಪರಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೋಗ ಆಯಿತ್ತ ಮಾಡ ಬರುದೆಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇಂಥ ಯೋಚನೆಯಿಂದ ದೊಡ್ಡ ಮೋಸಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತಾರೆ. ಯಾತಕ್ಕಂದರೆ, ಸಮುದ್ರದ ಪ್ರಯಾಣವಾಗಿ ಮರುದೇಶಕ್ಕೆ ವ್ಯಾಪಾರ ತೆಗದುಕೊಂಡ್ಹೋಗ ಇರುವವನು ಹಡಗಿನ ಪಟವೆತ್ತುವ ತರಣದಲ್ಲಿ ಸರಕುಗಳೆಲ್ಲಾ ಸಂಪಾದಿಸಿ ಏರಿಸುವನೆಂದಿರ ಬರುದೋ? ಅರಸನ ಪ್ರಸ್ತಕ್ಕೆ ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟವನು ಪ್ರಸ್ತಮಾಡುವ ದಿವಸವೇ ಹಂಜೀ ಬೀಜವನ್ನು ಬಿತ್ತಿ, ಹಂಜಿಯ ನೂಲುಮಾಡಿ ನೂಲನ್ನು ಬಟ್ಟೆಮಾಡಿ ಉಟ್ಟುಕೊಂಡ್ಹೋಗುವೆನೆಂದಿರ ಬರುದೋ? ದಂಡಿಗೆ ಹೋಗುವ ಸೇವಕನು ಎದುರಾಳಿ ಬಂದು ಎದುರಿಸುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಾಮು ಕಲಿಯುವೆನೆಂದಿರ ಬರುದೋ? ಪಾಪೀ! ಇಂಥವುಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಬುದ್ಧಿ ಹೀನನಾದವನು ನೀನೇ ವಿನಾಯಿಸಿ ಬೇರೆ ಒಬ್ಬರೂ ಇಲ್ಲ. ಪುಣ್ಯವೆಂಬ ವ್ಯಾಪಾರವು ಪರಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹುಡುಕಿ ಹತ್ತಿಸಿಕೊಂಡ್ಹೋಗುವೆನೆಂದೂ, ಮೋಕ್ಷದ ಔತನಕ್ಕೆ ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟವನಾದ ನೀನು ಇಷ್ಟ ಪ್ರಸಾದವೆಂಬ ದಿವ್ಯ ಉಡುಪನ್ನು

ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ಹುಡುಕದೆ ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಳ್ಳುವೆನೆಂದೂ, ಪಿಶಾಚಿಯ ಸಂಗಡ ಕಡೇ ಯುದ್ಧವ ಮಾಡ ಹೋಗುವ ಕಠಿಣ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕಲಿತ ಯುದ್ಧ ಮಾಡುವೆನೆಂದೂ, ತಾತ್ಸಾರವಾಗಿರ ಬಹುದೋ? ಎಡಗಡೆ ಬಗ್ಗಿರುವ ವೃಕ್ಷವು, ಕಡಿಯುವಾಗ ಎಡ ಪಾರ್ಶ್ವವಾಗಿ ಬೀಳದೆ, ಬಲಪಾರ್ಶ್ವದಲ್ಲಿ ಬೀಳುವದುಂಟೋ? ಅದಿಲ್ಲವಲ್ಲ.

ಗೋಲಿಯಾಥೆಂಬ ರಾಕ್ಷಸನು ದಾವೀದನ ಸಂಗಡ ಯುದ್ಧಮಾಡ ಬಂದಾಗ, ದಾವೀದನು ತನ್ನ ಕವಣೆಯೊಳಿಟ್ಟು ಬೀರಿದ ಕಲ್ಲು ರಾಕ್ಷಸನ ಲಲಾಟದಲ್ಲಿ ತಗಲ, ಘೋರಲವಾಗಿ ಬಿದ್ದನೆಂದು ಹೇಳಿರುತ್ತದೆ. ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ತಗಲಿದ ಕಲ್ಲಿನಿಂದ ಅಂಗತವಾಗಿ ಬೀಳದೆ ಮೊಕ್ಕಡೆಯಾಗಿ ಬಿದ್ದದ್ದೇನಂದರೆ, ಅಂಗತವಾಗಿ ಬಿದ್ದವನ ಕಣ್ಣು ಆಕಾಶವನ್ನು ನೋಡುವದು. ಅವನು ಪ್ರಾಣದೊಂದಿಗೆ ಇರುವಾಗ ಎಂದಿಗೂ ಆಕಾಶವನ್ನು ನಿಧಾನಿಸಿನೋಡಿ ನಡೆದವನಲ್ಲ; ಸಾಯುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿಯೂ ಅವನು ಅಂತರಿಕ್ಷವ ನೋಡಿದಹಾಗೆ ಬೀಳ ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಗೆ ಚಿತ್ತವಿರಲಿಲ್ಲ. ಯಾವನೊಬ್ಬ ಪಾಪಿಗೆ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಅತಿಶಯವಾಗಿ ಸಾಯುವ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಕೃಪೆ ಮಾಡಿದರೆ, ಅದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ದೊರಕುವದೆಂದೂ ನಿನಗೂ ದೊರಕುವದೆಂದೂ ಯೋಚಿಸುವ ಅಬದ್ಧ ಯೋಚನೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡು.

ಮತ್ತೂ ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಗೆ ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ಮರುಕವುಂಟು. ಆದಕಾರಣ ಅವರು ಉಂಟು ಮಾಡಿದ ಆತ್ಮಗಳನ್ನು ಹ್ಯಾಗಾದರೂ ರಕ್ಷಿಸುವರೇ ಹೊರತು ನರಕದೊಳು ನೂಕಲಾರರೆಂದೂ, ತಮ್ಮ ಪಾದದ ಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಬಿಡದೆ ಇರು

ತ್ತಾರೆ. ಇದು ಯಾವದಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾಗುವದೆಂದರೆ, ತನ್ನ ತಂದೆಯಾದವನು ಭಾಗ್ಯವಂತನೆಂದು ಉಬ್ಬಿಕೊಳ್ಳದೆ ನಿರ್ವಾಣದೊಂದಿಗೆ ನಡಿಯುವವನ ಹಾಗೆಯೂ, ನೀರಿ ನೊರತೆಗಳು ನದಿಗಳು ತಟಾಕಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುತ್ತದೆಂ ದೆಣಿಸಿ ದಾರಂಕ್ಕೆ ನೀರು ಕುಡಿಯದವನ ಹಾಗೆಯೂ, ವಾತರೋಗದಿಂದ ಕೈಕಾಲು ಮುಡಿಗಿರಲಾಗಿ ವೈದ್ಯರು ಅಧಿಕವಾಗಿರುತ್ತಾರೆಂದು ನೋಡಿ ಅದು ಸಾಕೆಂದು ಪರಿ ಹಾರವ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳದವನ ಹಾಗೆಯೂ, ಹೆಡ್ಡತನ ವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅದು ಹ್ಯಾಗಂದರೆ, ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಅಪರಿಮಿತ ಸಾಗರವಾದ ದಯೆಯುಳ್ಳವರಾಗಿರುವಲ್ಲಿ, ಅ ದನ್ನು ಸುಖಿಸಿ ಅನುಭವಿಸುವದಕ್ಕೆ ಅವರನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿ ಬರ ಬೇಡವೋ? ಅವರನ್ನು ಬಿಟ್ಟಗಲಿ ಅವರ ಮಹಾ ಮರುಕದ ವಿಷಯವಾಗಿ ಅವರಲ್ಲಿ ಭಯವೂ ಭಕ್ತಿಯೂ ಬಿಟ್ಟು, ಅವರಿಗೆ ಆಗದಂಥ ದ್ರೋಹವ ಮಾಡ ಬಹುದೆಂದು ಪೂರ್ಣ ಬುದ್ಧಿಶಾಲಿಯಾದವನೊಬ್ಬನಾದರೂ ನೆನಸ ಕೂ ಡುವದೋ? ಅವರು ಅಂಥ ಮೇಲರಿಯದತನವನ್ನು ಎಂದಿಗಾದರೂ ತಾಳ ಕೂಡುವದೋ? ಅವರು ಮಹಾ ದಯಾಳ ಉಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ, ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ನೀತಿಯೂ ಉಂಟಾದವರಲ್ಲವೋ? ಮನತಿರುಗಿ ಪಾಪವ ಹೇಸಿಕೊಂ ಡು ಸನ್ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಸೇರುವ ಪಾಪಿಷ್ಟರಿಗೆ ಕೃಪೆಮಾಡಿ ಪಾಲಿ ಸುವರೆಂಬುವದು ಸರಿಜವೇ; ಆದರೆ ಮರಣ ಪರಿಯಂತರ ಪಾಪವ ಬಿಡದವರನ್ನು ನೀತಿ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ತೀರ್ವೆಯಿಟ್ಟು ನಿತ್ಯ ನರಕದೊಳು ತಳ್ಳಿಹಾಕುವರೆಂಬುವದು ದೇವ ವಾಕ್ಯ ದಲ್ಲಿ ಊರಿರುವ ಕುಂಗದ ಸತ್ಯ ಹಾದೇ. ಮತ್ತೂ

ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಹೇರಳವಾದ ಅಂತಃಕರುಣೆಯ ನಿಮಿತ್ತ ಧೈರ್ಯಗೊಂಡು ಪಾಪದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಂಡವನು ಅಧಿಕ ಆಜ್ಞೆಗೆ ಒಳಗಾಗುವನೆಂಬುವದಕ್ಕೆ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಯಾಕಂದರೆ ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಉನ್ನತವಾದ ದಯೆಯ ನಿಮಿತ್ತ ಅವರನ್ನು ಸ್ನೇಹಿಸಿ ಅವರ ಚಿತ್ತಾನುಸಾರವಾಗಿ ನಡಿಯಬೇಕಾಗಿರುವಲ್ಲಿ ಅವರ ಕಟ್ಟಳೆಯನ್ನಾ ತುಳಿದು ಅವರನ್ನಾ ನಿಂದಿಸಿ ಅಸಡ್ಡೆ ಮಾಡಿ ದ್ರೋಹ ಮಾಡುವದು ಎಷ್ಟೋ ಅಕ್ರಮವಾದ ಪಾತಕವಾಗಿರುವದು! ಆದದರಿಂದ ಅಂಥ ದ್ರೋಹಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ನಿತ್ಯ ಕಠಿನಾಜ್ಞೆಯಾ ಸಾಲುವದಿಲ್ಲವೆಂದು ನ್ಯಾಯರೀತಿಯಾಗಿ ಯೋಚಿಸಬೇಕೇ ವಿನಾಯಿಸಿ ಇತರವಲ್ಲ. ಇದಲ್ಲದೆ ಇದರಲ್ಲಿರುವ ಅನ್ಯಾಯವು ಎಷ್ಟೆಂದು ನೋಡು. ಸ್ವಾಮಿ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಉಳ್ಳವರೆಂದು ಪಾಪಮಾಡುವದು ಅವರ ಮೇಲೆ ಕಲ್ಲೆಸೆಯುವ ಹಾಗೆಯಾ, ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಭಯಪಡಿಸಿ ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡ ಯೋಚಿಸುವ ಹಾಗೆಯಾ, ಕರ್ತರವರು ಕಲ್ಲು ಕಂಭದೊಂದಿಗೆ ಕಟ್ಟಲಟ್ಟು ಪೆಟ್ಟು ತಿನ್ನ ತಾಳ್ಮೆಯೊಂದಿಗೆ ಇದ್ದದನ್ನು ನೋಡಿ, ಇನ್ನಾ ಬಲವಾಗಿ ಹೊಡೆಯ ಬೇಕೆಂದು ಕೇಳುವ ಹಾಗೆಯಾ, ಕಠಿಣ ನಿಷ್ಠುರವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಅಯ್ಯೋಯ್ಯ ಪಾಪೀ! ಇಂಥ ದ್ರೋಹವನ್ನು ಮಾಡ ಬಹುದೋ? ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಮೇಲುತನವನ್ನು ಕಂಡು ನೀನು ಅಧಿಕ ಒಳ್ಳೆಯವನಾಗಿರ ಬೇಕಾಗಿರುವಲ್ಲಿ ಅಧಿಕ ದುಷ್ಟನಾಗಿ ಹೋಗುವಿಯೋ? ಮಳೇ ಅಧಿಕಾಧಿಕವಾಗಿ ಸುರಿಯುವದರಿಂದ ಭೂಮಿಯು ಅಧಿಕವಾಗಿ ಉಕ್ಕಿ ಮೃದುಲವಾಗುವದು. ಅವರ ಕೃಪೆಯೆಂಬ ಮಳೇ ಎಷ್ಟು

ಸುರಿದಾಗ್ಯೂ, ನಿನ್ನ ಹೃದಯವು ಬೆಂದು ಕಂಡಿ ಒಡೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ನಾಲ್ಕುಸಾರಿ, ಹತ್ತುಸಾರಿ ದಂಡಿಸದೇ ತಾಳಿಕೊಂಡದ್ದರಿಂದ ಯಾವಾಗಲೂ ತಾಳಿಕೊಳ್ಳುವರೆಂದು ಭಯವಿಲ್ಲದೆ ಇರುತ್ತೀಯೋ? ತಂದೆಯ ಬುದ್ಧಿ ಕೇಳದ ಮಗನನ್ನು ಅವನು ವಿಚಾರಿಸದೆ ಕೈಬಿಟ್ಟಿರುವದು ಅಧಿಕ ಕೋಪವೇ ಹೊರ್ತು ದಯಾಳವೆಂಧೇಳುವರೋ? ಗಾಲದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಕಿದ ಮೀನನ್ನು ಏಕಾತುರದಿಂದ ಎಳಿಯದೆ, ಸಡ್ಲಾ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವದು ಅದಕ್ಕೆ ಆಟವೆಂದೂ ಉಪಕಾರವೆಂದೂ ನೆನಸುತ್ತದೋ? ನೀನು ಮಾಡುವ ಪಾಪಕ್ಕೆ ತಕ್ಷಣವೇ ಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸದೆ ಸ್ವಾಮಿ ಕೆಲ ದಿನ ತಾಳುವದರಿಂದ ನೀನು ಭಯವಿಲ್ಲದೆ ಇರ ಬಹುದೋ? ಇದರಿಂದ ಬರುವ ಕಠಿಣ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ನೋಡು.

ವಲೆರಿಯವೆಂಬ ಸೀಮೆಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ಕರ್ತರು ಪುನರುತ್ಥಾನವಾದ ಹಬ್ಬದ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಜ್ಞಾನ ತಂದೆಯಾಗಿದ್ದನು. ಅವಳು ಜ್ಞಾನಸ್ನಾನವ ಹೊಂದಿದ ಬಳಿಕ, ಅವಳಿಗೆ ಬೋಧನೆ ಹೇಳಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಕರೆಕೊಂಡ್ಹೋಗಿ ಪಾಪದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದನು. ಅದರಿಂದ ಆದಿತ್ಯವಾರದಲ್ಲಿ ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೋದರೆ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಆಜ್ಞೆ ವಿಧಿಸುವರೆಂದು ಅಂಜಿಕೆಯಾಗಿದ್ದರೂ, ಆ ದಿನ ತನಗೊಂದು ಅಪಾಯವೂ ಸಂಭವಿಸಲಿಲ್ಲವೆಂದು ನೋಡಿ ಮರುದಿನ ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ಹೋದನು. ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ಹೋದರೂ, ಪಾಪಸಂಕೀರ್ತನವ ಮಾಡಿದವನಲ್ಲ. ಇದೇ ಪ್ರಕಾರ ಐದಾರು ದಿವಸ ಹೋಗುವತನಕ ನೋಡಿದನು. ತನಗೆ ಒಂದು ಆಜ್ಞೆಯೂ ಬಾರದೆ ಇರು

ವದನ್ನು ಕಂಡು ಸಂತೋಷವಾಗಿ ಪಾಪದ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಚಿಂತೆಯೂ ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವಾಗ, ಏಳನೇ ದಿನ ಆಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ ಸಿಡಲು ಬಿದ್ದು ಸತ್ತು ಹೋದನು. ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಅವನು ಪಡುವ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಅರಿಯ ಬೇಕೆಂದು ತೋರಿಸಿದ ಅತಿಶಯವೇನಂದರೆ: ಅವನನ್ನು ಹೂಳಿಟ್ಟ ಗುಣಿ ಶೀಳಿ ಹೋಗಲು, ಅದರೊಳಗಿಂದ ಅಗ್ನಿ ಉರಿದು ಹೊರಟಿತು. ಸಕಲರೂ ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ಬರು ಭಯಪಟ್ಟು ನಡುಗಿದರು. ಅನೇಕ ದಿವಸ ಹಿಂತೆಗೆದ ಮಳೆ ಆ ಮೇಲೆ ಅಡ್ಡಮಳೆಯಾಗಿ ಎಡೆಬಿಡದೆ ಸುರಿಯುವ ಹಾಗೆ, ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಪಾಪಿಗಳನ್ನು ಕೂಡಲೆ ಶಿಕ್ಷಿಸದೆ ತಾಳಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಗ್ಯೂ, ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಅಷ್ಟಧಿಕವಾಗಿ ದೊಡ್ಡ ಅಗ್ನಿಮಳೆ ಸುರಿಸುವರೆಂದು ತೋರಿಸಿದಹಾಗೆ ಆಯಿತು. ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ ಪಾಪೀ! ನೀನು ಇದನ್ನು ಕಂಡು ಇನ್ನೂ ಪಾಪಕ್ಕೆ ಅಂಜದೆ ಇರುವಿಯೋ? ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಗೆ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಉಂಟೆಂದು ಪಾಪವನ್ನು ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಭಯ ಗೊಳ್ಳಲಾರೆಯೋ? ಇಂಥ ಮತಿಕೆಟ್ಟತನವನ್ನು ಮಾಡ ಬೇಡ. ಬುದ್ಧಿ ಎಂಬ ಪ್ರಕಾಶವು ನಿನ್ನ ಅಂಗೈಯಲ್ಲಿರಲಾಗಿ ನರಕ ಪಾತಾಳದೊಳು ಹೋಗಿ ಬೀಳ ಬೇಡ. ಪಾಪದ ಮಯಕವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಮಾಡಿದ ಪಾಪಕ್ಕೋಸ್ಕರ ವ್ಯಸನಪಟ್ಟು, ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿರೋ.

ಉತ್ತಮ ಮನಸ್ತಾಪದ ಮಂತ್ರವ ಕೇಳಲು.

೬ ನೇ ಬೋಧಕವು.

ಪಾಪಾಭ್ಯಾಸದಿಂದ ಬರುವ ಮಯಕವು.

ಕಪ್ಪಾದವನು ತನ್ನ ಶರೀರದ ತೊಗಲಿನ ಬಣ್ಣವನ್ನು ಬಿಳುಪು ಮಾಡುವನೆಂದರೆ, ಪಾಪದಲ್ಲಿ ಪಳಕನಾದವನೂ ಸುಲಭವಾಗಿ ಪುಣ್ಯವಂತನಾಗುವನೆಂದು ಜೆರೆಮಿಯಸ್ ಎಂಬ ದೀರ್ಘದರ್ಶಿ ವಚನಿಸಿದರು. ಕಪ್ಪಾದವನಿಗೆ ಆ ಬಣ್ಣವು ಸ್ವಭಾವವಾಗಿರುವದರಿಂದ ಅದು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಲಾರದು. ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಪಾಪದ ನಡತೆಯಲ್ಲಿ ರೂಢಿಯಾದವನಿಗೆ ಆ ಪಾಪದ ಕಪ್ಪು ಅವನ ಮನಸ್ಸಿನೊಳು ನೆಲೆಗೊಂಡಿರುವ ಪ್ರಯುಕ್ತ, ಛೇದ ಪಡಿಸುವದು ಮಹಾ ಕಷ್ಟವೆಂದು ಆ ಮಹಾತ್ಮರು ಹೇಳಿದರು. ಪಾಪಿಷ್ಟರಾದ ಮನುಷ್ಯರು ಇದನ್ನರಿಯದೆ ಭ್ರಮಿಸಿ, ತಾವು ಅನುಭವಿಸುವ ಪಾಪವೇ ರುಚಿಕರವೆಂದು ಬಿಡದಹಾಗೆ, ಅದನ್ನು ಕೊಂಚ ದಿನ ಸುಖಿಸಿ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಲೇಸಾಗಿ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡ ಬಹುದೆಂದೆಣಿಸಿ, ಪಾಪದೊಳು ನಡೆದು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಇಂಥ ಯೋಚನೆಯಿಂದ ಕಠಿಣವಾದ ಬೇಡಿಯನ್ನೂ ಕೋಳವನ್ನೂ ತೆಗದು ಬೇಕಾಗಿ ತಗಲಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅದು ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ, ಒಂದು ಹಲಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಮೊಳೆಯಿಟ್ಟು ಸುತ್ತಿಗೆಯಿಂದ ಹೊಡೆಯ ಹೊಡೆಯ, ಮೊಳೆಯು ಒಳಕ್ಕೆ ಇಳಿದುಹೋಗುವದು. ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಇಳಿದನಂತರ ಆ ಹಲಿಗೆ ಒಡಧೋದರೇಹೊರ್ತು ಮೊಳೆ ಬರಲಾರದು. ಮನೆಯೊಳು ಹೊತ್ತಿದ ಸ್ವಲ್ಪ ಬೆಂಕಿಯನ್ನು

ಆರಿಸಲಾರದವನು ಏಕವಾಗಿ ಹೊತ್ತಿ ಬೇಯುವ ಅಗ್ನಿಯನ್ನು ಹ್ಯಾಗೆ ಅಣಗಿಸುವನು? ಸ್ವಲ್ಪ ನೀರಿರುವ ನದಿಯನ್ನು ದಾಟಲಾರದವನು ಎರಡು ಕರೆಯೂ ಪ್ರವಾಹವಾಗಿ ಹರಿದೋಡುವ ನದಿಯನ್ನು ಹ್ಯಾಗೆ ಹಾದು ಹೋಗುವನು? ಒಂದು ಪದರದ ವಸ್ತ್ರದಿಂದ ಮುಚ್ಚಿದ ಕಣ್ಣು ಏನೂ ತಿಳಿಯದಿರಲಾಗಿ, ಹತ್ತು ಪದರದ ವಸ್ತ್ರದಿಂದಿ ಕಟ್ಟಿದ ಕಣ್ಣು ತಿಳಿಯುವದೆಂಥೇಳುವ ಬುದ್ಧಿಹೀನವೇನು? ಮರವಾದದ್ದು ಬೇರಿಳಿಯದ ಮುಂಚೆ ಎಳೆ ಗಿಡವಾಗಿರುವಾಗ ಲೇಸಾಗಿ ಕಿತ್ತು ಬಿಸಾಡ ಬರುದು; ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಬೆಳದು ಬೇರಿಳಿದು ಹೋದರೆ, ಮಚ್ಚುಗತ್ತಿ ಕೊಡ್ಲಿಗಳಿಂದ ಕಡಿದು ಹಾಕ ಪ್ರಯಾಸ ಪಡಬೇಕು. ಅದೇ ಮೇರೆಗೆ, ಪಾಪಾಭ್ಯಾಸವುಳ್ಳವನು ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಸನ್ಮಾರ್ಗದೊಳು ತಿರುಗುವದಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಅಭ್ಯಂತರವುಂಟು.

೧ ನೇ ಅಭ್ಯಂತರವೇನಂದರೆ: ಪಾಪದಲ್ಲಿ ರೂಢಿಯಾದವನನ್ನು ಪಿಶಾಚನು ತನ್ನ ಗುಲಾಮನ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ತನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟಗಲಿ ಹೋಗದಂತೆ ಶೆರೆಸಾಲೆಯೊಳಿಟ್ಟು, ಮೂರು ಕದಗಳಿಟ್ಟು ಭದ್ರವಾಗಿ ಅಡಚುವ ಹಾಗೆ, ಅವನ ಮನಸ್ಸು ತಿರುಗದಂತೆ ಹೃದಯದಲ್ಲೊಂದುದ್ವಾರವನ್ನೂ, ಪಾಪ ಸಂಕೀರ್ತನವ ಮಾಡದಂತೆ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ದ್ವಾರವನ್ನೂ, ಪಾಪದ ನಡತೆಯನ್ನು ಬಿಡದಂತೆ ಕೈಕಾಲುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ತಾರು ಬಾಗಲನ್ನೂ ಇಟ್ಟು ಬೀಗ ಹಾಕಿಡುವದು. ಆದಕಾರಣ ಅಚ್ಯರ್ಯ. ರಾಯಪ್ಪನವರು ತನ್ನನ್ನು ಜಾಡೆಯರು ಶೆರೆಸಾಲೆಯೊಳಿಟ್ಟು ಬೀಗ ಹಾಕಿದ ಮೂರು ದ್ವಾರಗ

ళన్నూ దేవ దూతన బలదింద తెరెదు హొరటు బందరే. ఆ రీతియాగి, పాపదల్లి వాడికెయాదవను విశేష దేవ ఒత్తాసెయింద మాత్రవే పిశాచియ శెరెసాలెయన్ను బిట్టు హొరడ బరుదే వినహ ఇతరవల్ల.

౨ నే అభ్యంతరవేనందరె: పాపవాదద్దు కహి ఆదాగ్యూ బళికెయింద కహియాగి కాణదె మధురవాగి తోరువ నిమిత్త అదన్ను బిడలారను. కహియాగిరువ సొప్పు కాయి హణ్ణుగళన్ను తిందు సాధకవాదవనిగె అవుగళ మేలె తానే అపేక్షెయుంటాగిరువదే హొర్తు, ఒళ్ళే రుచికరవాద పదార్థగళమేలె ప్రీతి ఇరలారదు. తత్ ప్రకారవే మాడువ పాపదల్లి ఎష్టు హాని ఉంటాగిద్దరూ, అదు హాని హొందిసదె ప్రియవెందెణిసువను. కళ్ళతనవు, సురాపానవు, జూజాటవు, వేశ్యా వినోదవు, మొదలాద పాపగళల్లి రూఢియాదవను అవుగళిగోస్కర ఎష్టు జెబ్బె నిందె అవమాన పట్టరూ, అవుగళన్ను బిడలారదె ఇరువను. మనస్సినొళిరువ పాపాభ్యాసవాదద్దు మనుష్యరన్ను దుష్టతనదల్లి అష్టు బలపడిసువదరింద హాగె తుణియుత్తారె.

3 నే అభ్యంతరవేనందరె: వాడికెయాగి బరువ దుర్నడతెయల్లి పాపక్కె సరియాద భయవూ నాచికెయూ హరధోగువ కారణ, అదన్ను బిడువదక్కె మనస్సిరలారదు. అదు హ్యాగందరె, నిశ్శబ్దవాగిరువ

ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ನಿದ್ದೆಕೊಳ್ಳುವವನು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಶಬ್ದವ ಕೇಳಿದರೆ, ದಡಬಡನೇ ಎಚ್ಚರವಾಗುವನು. ಪ್ರತಿನಿತ್ಯವು ಘೋಷಿಸುವ ಸಮುದ್ರದ ಕರೆಯಲ್ಲಿ ಶಯನಿಸುವವನು ಎಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಶಬ್ದವ ಕೇಳಿದಾಗ್ಯೂ, ಏಳಲಾರನು. ಕಮ್ಮಾರನ ಕುಲುಮೇ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ನಿದ್ರಿಸುವ ನಾಯಿ ಎಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಶಬ್ದವನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ್ಯೂ, ಏಳಲಾರದು. ಆ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ದುರ್ನಡತೆಯಲ್ಲಿ ಪಳಕನಾದವನು ಎಷ್ಟು ಭಯಂಕರವಾದ ಸತ್ಯಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ್ಯೂ, ಎಷ್ಟು ಸುಕೃತ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಾಗ್ಯೂ, ಲೇಶಾಂಶವೂ ಚಲಿಸದೆ ಕೇಳದವನಹಾಗೆ ಬಿದ್ದಿರುವನು.

ಕಡೇ ಅಭ್ಯಂತರವೇನಂದರೆ: ಇಂಥವನು ತನ್ನ ಪಾಪವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ತಿರುಗಬೇಕೆಂದು ಒಳ್ಳೇ ನೆನಪು ಬಂದರೂ, ಆ ನೆನಪು ಸ್ಥಿರವಾಗದು. ಅವನು ಕೆಟ್ಟ ಬಳಿಕೆಯೊಳು ಮುಳಿಗಿ ಹೋಗಿ ಬಿದ್ದಿರುವದರಿಂದ, ಪಾಪವನ್ನು ಬಿಡಲಾರದೆ ಇರುವನು. ಕೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಹೂಣಲ್ಪಟ್ಟವನು ಈಚೆಗೆ ಬರಬೇಕೆಂದು ಒಂದು ಕಾಲನ್ನು ತೆಗದು ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಲಾಗಿ ಇನ್ನೊಂದು ಕಾಲು ಹೂಳಲ್ಪಡುವಹಾಗೆ, ಒಳ್ಳೇ ಯೋಚನೆ ಹುಟ್ಟಲು ಒಂದು ವೇಳೆ ತಿರುಗಿಕೊಳ್ಳ ಮನಸ್ಸು ಬಂದರೂ, ಕೆಟ್ಟ ಸುಖದಲ್ಲಿ ಹೂಣಿರುವ ಆಶೆಯು ಅದನ್ನು ತೊರದುಹಾಕಿ ಪುನಃ ಪಾಪದ ಬುರುಡೆಯಲ್ಲಿ ತಾನೇ ಬೀಳಮಾಡುವದು. ಆದದರಿಂದ ಅಂಥವನು ಎಷ್ಟುಸಾರಿ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದರೂ, ಸಾಯುವ ವರಿವಿಗೂ ಪುನಃ ಪುನರು ಅದರಲ್ಲಿ ತಾನೇ ಬಿದ್ದು ಘನವಾದ ನಷ್ಟಗೊಳ್ಳುವನು. ಹೀಗೆ ಸಂಭವಿಸಿದ್ದನ್ನು ನೋಡು.

ಕ್ರೋಲೇದೆಂಬ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೆಂಸಗೋಂಡ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ತನ್ನ ಬಂಧು ಜನದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಸ್ತ್ರೀಯನ್ನು ಉಪಪತ್ನಿಯಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಎಷ್ಟುಮಂದಿ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಿದಾಗ್ಯೂ ಕೇಳದೆ ಪಾಪಲ್ಲಿ ಮುಣಿಗಿರುವನು. ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಅವನಿಗೆ ಭಯಂಕರವ ಬರಮಾಡ ಬೇಕೆಂದು, ಕನ್ಯಾಸ್ತ್ರೀಯಾದ ಒಬ್ಬ ಪುಣ್ಯವತಿಗೆ ದರ್ಶನವಾಗಿ, ನ್ಯಾಯ ತೀರಿಸುವ ವಿಧವಾಗಿ ಆ ಘೋರು ಪಾಪಿಯನ್ನು ಆಜ್ಞೆ ಇಟ್ಟು ನರಕದೊಳು ತಳ್ಳುವಹಾಗೂ, ಅದಕ್ಕೆ ದೇವ ಮಾತೆ ಬೇಡಿಕೊಂಡು ಮುವ್ವತ್ತು ದಿನ ವಾಯಿದೆ ಮಾತಾಡಿದಹಾಗೂ ತೋರಿಸಿದರು. ಇದನ್ನು ಆ ಕನ್ಯಾಸ್ತ್ರೀಯಾದವಳು ತನಗೆ ಪಾಪ ಸಂಕೀರ್ತನವ ಕೊಡುವ ಗುರುವಿಗೆ ಅರುಹಿಸ ಸ್ವಾಮಿ ಕಟ್ಟಳೆ ಇಟ್ಟರು. ಆ ಪ್ರಕಾರವೇ ತಾನು ಕಂಡ ದರ್ಶನವನ್ನು ಆ ಗುರುವಿಗೆ ಹೇಳಿ, ಅವರಿಂದ ಆ ಪಾಪಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದ ಕೂಡಲೇ, ಅವನು ಭಯಪಟ್ಟು ಪಾಪ ಸಂಕೀರ್ತನ ಮಾಡಿ, ತಾನು ಮಲಗುವ ಆಲಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಮತ್ತೊಂದು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಇದ್ದನು. ಆ ಕೂಡಿದವಳು ಅವನಿರುವ ಮರು ಮಂದಿರಕ್ಕಾ ಹೋಗಿ, ಅವನೊಂದಿಗೆ ಬಹುತರವಾಗಿ ಮೊರೆ ಇಟ್ಟು ಮನ ಕರಗುವಹಾಗೆ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ, ತಿರಿಗಿ ಪಾಪದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದನು. ಹೀಗೆ ಎರಡು ಮೂರಾವರ್ತಿ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡಿ ಪುನಶ್ಚ ಅವಳನ್ನು ನೋಡಿದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಪಾಪದಲ್ಲಿ ಬೀಳುವನು. ಮುವ್ವತ್ತನೇ ದಿನ ಗುರುವಾದವರು ಅವನನ್ನು ನೋಡ ಬಂದಾಗ ಮಾತಿಗೆ ಆಸ್ಪದ ಕೊಡದೆ ಇದ್ದನು. ಆ ದಿನದ ರಾತ್ರಿ ನಡುಝಾವದಲ್ಲಿ ಇವನು ಅವಧಿಯಾಗಿರುವದನ್ನು ಆ ಮನೆಯವರು ಕಂಡು

ಗುರುವಾದವರನ್ನು ಕರೆಕೊಂಡು ಬಂದರು. ಆದರೆ ಆ ಪಾಪಿ ಮನ ತಿರುಗದೆ ಹುಚ್ಚನಹಾಗೆ ಮಿಕಿಮಿಕಿ ನೋಡುತ್ತಾ: "ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ! ನನ್ನ ಹೃದಯವನ್ನು ಹಿಂಡಿದು ಎಳೆಯುತ್ತಾರೆ," ಎಂದು ಅಭಯವಿಟ್ಟು ಪಿಶಾಚಿಯ ಕೈಗೆ ತನ್ನಾತ್ಮವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿದನು. ಇಂಥ ಪಾಪಾಭ್ಯಾಸದ ಕಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಬಿಚ್ಚುವದು ಎಷ್ಟು ಅಪುರೂಪವಾಗಿರುತ್ತದೆಂದು ನೋಡು. ಮನ ತಿರುಗ ಬೇಕೆಂದು ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ತೆಗದು ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟರೆ, ಪಾಪದ ಉಲ್ಟ ನರಕದ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಎರಡು ಹೆಜ್ಜೆ ಹಿಂದಕ್ಕೆಳದು ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ ಪಾಪೀ! ಯಾಕೆ ಇಂಥ ಸಂಕೋಲೆಗಳನ್ನು ನಿನ್ನ ಕಾಲಿಗೆ ತಗಲಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀ? ಪಾಪದ ಪಳಕವೆಂಬ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಯಾಕೆ ಮುಣಿಗಿ ಹೋಗುತ್ತೀ?

ಪಾಪದ ಬಳಿಕೆಯಿಂದ ಬರುವ ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ಕೇಡುಗಳನ್ನೂ ನಿತ್ಯ ನಿರ್ಬಂಧ ಆಜ್ಞೆಗಳನ್ನೂ ಯೋಚಿಸಿ ನೋಡುವಾಗ ಭಯ ಪಡದೆ ಇರ ಕೂಡುವದೋ? ಆದಕಾರಣ ಶತ್ರುವಿನ ಕೈಯೊಳು ಶಿಕ್ಕಿ ಶೆರೆ ಆಗದಹಾಗೆ ತಮ್ಮನ್ನು ಎಷ್ಟು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯೊಂದಿಗೆ ಕಾದುಕೊಳ್ಳುವರೋ, ಎಷ್ಟು ಧೈರ್ಯದೊಂದಿಗೆ ಹೋರಾಡಿ ಶತ್ರುವನ್ನು ಓಡಿಸುವರೋ, ಅಷ್ಟು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯೊಂದಿಗೂ ಧೈರ್ಯ ವಿಶ್ವಾಸದೊಂದಿಗೂ ದುರಭ್ಯಾಸವೆಂಬ ಬೇಡಿಯಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಕದಹಾಗೆ ತಂತ್ರಗಳೆಲ್ಲಾ ಬಿಡಿಸಿ, ಎಲ್ಲಾ ಪಾಪದ ಸಮಯಗಳಿಗೆ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು, ಲೋಕ, ಪಿಶಾಚ, ಶರೀರವೆಂಬ ವೈರಿಗಳನ್ನು ಜಯಿಸುವಂತೆ ಸಕಲ ಪ್ರಯಾಸವೂ ಪಡುವೇವಾಗಲಿ. ಮತ್ತೂ ಶತ್ರುಗಳಿಂದ ಶೆರೆ ಪಟ್ಟು ಬೇಡಿಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿರುವ

ವನು, ಅವರುಗಳಿಂದ ತನಗೆ ಕಠಿಣ ನಿರ್ಬಂಧಗಳೂ ಅನ್ಯಾಯವಾದ ಮೃತಿಯೂ ನೇಮಿಸಿರುವದನ್ನು ತಿಳಿದರೆ, ಸುಮ್ಮನಿರುವನೋ? ತನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳ ಎಷ್ಟು ಕಷ್ಟವಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ, ತನ್ನ ಬೇಡಿಯನ್ನು ಒಡಧಾಕಲೂ ಮರಣಕ್ಕೆ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲೂ ತನ್ನಿಂದಾದ ಮಟ್ಟಿಗೂ ಪ್ರಯಾಸ ಪಡುವನಲ್ಲವೋ? ಪಿಶಾಚಿಯು ದಾಸ್ಯದೊಳು ಸಿಕ್ಕಿ ದುರಭ್ಯಾಸವೆಂಬ ಬೇಡಿಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿರುವವನೇ, ಅದೇ ನೀನು ಮಾಡ ಬೇಕಾದದ್ದು. ನಿನ್ನ ತಲೆ ಮೇಲೆ ಮರಣವೂ ನಿನ್ನ ಕಾಲಿನ ಕೆಳಗೆ ನಿತ್ಯ ನರಕವೂ ಕಠಿಣ ನಿರ್ಬಂಧಗಳೂ ಇರುವದನ್ನು ಅರಿತಿರುವ ನೀನು ಭಯವಿಲ್ಲದೆ ಇರುವದೇನು? ನಿನ್ನ ಸಂಕೋಲೆಯ ಒಡಧಾಕ ಎಷ್ಟು ಕಷ್ಟವಾಗಿರುತ್ತದೋ, ಅಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯಾಸ ಪಡುವೀಯಾಗಲಿ. ಅದು ನಿನ್ನ ಸ್ವಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಆಗದೆ ಹೋದರೂ ದೇವಾನುಗ್ರಹದಿಂದ ಆಗುವದು. ಆದ ಪ್ರಯುಕ್ತ ನಿನ್ನ ನಿರ್ಭಾಗ್ಯವಾದ ಕೇಡಿನಮೇಲೆ ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿದು, ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಕೃಪೆ ಹೊಂದುವಂತೆ ಬಹಳವಾಗಿ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುವೀಯಾಗಲಿ. ಏಕ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಸಮಸ್ತ ಪಾಪಗಳನ್ನೂ ಅರೋಚಿಸಿಬಿಟ್ಟು, ಪಾಪಕ್ಕೆ ಹೇತುವೆಯಾದವುಗಳೆಲ್ಲಾ ಎಂದಿಗೂ ಖಂಡಿಸಿ ಅಗಲಿಸುವೀಯಾಗಲಿ. ನಿನ್ನಿಂದಾದ ವರಿಗೂ ಪ್ರಯಾಸ ಪಡುವೀಯಾದರೆ, ದೇವಾನುಗ್ರಹದಿಂದ ಇಕ್ಕಟ್ಟೆಲ್ಲಾ ನೀಗಿ ಹೋಗುವದು; ನಿನ್ನ ಸಂಕೋಲೆ ಎಲ್ಲಾ ಮುರಿದು ಬೀಳುವದು; ರಕ್ಷಣ್ಯವನ್ನೂ ಮಟ್ಟಿಲ್ಲದ ಆನಂದವನ್ನೂ ಹೊಂದುವೀ. ಆದದರಿಂದ ಪಾಪ ಮಯಕವೆಂಬ ಅಕ್ಷಿಪಟಲವನ್ನು ಜ್ಞಾನಾಂಜನ

ದಿಂದ ದಂಡಿಸಿ, ಮಾಡಿದ ಪಾಪಕ್ಕೋಸ್ಕರ ವ್ಯಸನಪಟ್ಟು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೋ.

ಉತ್ತಮ ಮನಸ್ತಾಪದ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಹೇಳಲು.

೭ ನೇ ಬೋಧಕವು.

ಭೂಲೋಕದ ಭಾಗ್ಯ ಅನಿತ್ಯವು.

ಪ್ರಪಂಚದೊಳು ಮನುಷ್ಯನ ಭಾಗ್ಯವೆಲ್ಲಾ ದ್ರವ್ಯ ಸುಖ ಬಹುಮಾನವೆಂಬ ಈ ಮೂರು ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಅಡಗುವದು. ಇವುಗಳೆಲ್ಲಾ ಅಶಾಶ್ವತವಾಗಿರುವದರಿಂದ ನಿಜಾರ್ಥವಾಗಿ ಅನುಭವಿಸ ಹೋಗುವದು ವ್ಯರ್ಥವೆಂಧೇಳಲ್ಪಡುವದು. ದ್ರವ್ಯವೂ ಮಾನ್ಯದ ಭೂಮಿಯೂ ಇರುವ ಅಂತಸ್ತನ್ನು ನೋಡು. ನಿನಗುಂಟಾದ ಮಾನ್ಯವು ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಯಾರ ಕೈಯಲ್ಲಿತ್ತು? ಅವನಿಗೆ ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂತು? ಎಷ್ಟು ಮಂದಿ ಅದನ್ನು ಮುಂದೆ ಅನುಭವಿಸಿದರು? ಅವರುಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟಗಲಿ ಈಗ ನಿನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ; ಪುನಶ್ಚ ನಿನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟಗಲಿ ಎಷ್ಟುಮಂದಿಯ ಕೈಗೆ ಹೋಗಿ ಶೇರ ಇರುತ್ತದೋ! ಅದಕ್ಕೆ ಸ್ಥಿರವೆಲ್ಲಿ? ನೀನು ಕ್ರಯ ಮಾಡುವ ಹಣವೋ ಅಂದರೆ, ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಬೇರೊಬ್ಬನ ಕೈಶೇರಿ, ದಕ್ಷಿಣ, ಉತ್ತರ, ಪೂರ್ವ, ಪಶ್ಚಿಮದಲ್ಲಿರುವ ದೇಶ ದೇಶಗಳನ್ನೂ ನಾನಾ ಧಡ ರೇವುಗಳನ್ನೂ ಸುತ್ತಿ ತಿರುಗುವದು. ನದಿಯಲ್ಲಿ ಓಡುವ ನೀರು ಈಗ ಇಲ್ಲಿರುವಹಾಗೆ ಇದ್ದು, ಕಣ್ಣು

ಮುಚ್ಚಿ ತೆರೆಯುವದರೊಳಗೆ ಕಾಣದೆ ಹೋಗುವದಾಗಾ
ಯಿತೇ. ಅಂಥ ಸಂಪತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ಪ್ರೀತಿಯಿಡುವವನು,
ಆ ಆಶೆಯೆಂಬ ದೋಟಿಯು ಅವನ ಆತ್ಮದೊಳು ಕಚ್ಚಿ
ಕೊಳ್ಳಲು, ಗಾಲವನ್ನು ನುಂಗಿದ ಮೀನು ಗ್ರಾಸದೊಂದಿಗೆ
ಕರೆಯಲ್ಲೆಳೆಯಲ್ಪಟ್ಟು ನುಂಗಿದ ತೀನಿಯನ್ನೂ ಜೀವವ
ನ್ನೂ ಹೋಗಲಾಡಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವದಾಗೆ, ಸಕಲವೂ ಕೆಟ್ಟು
ಹೋಗ ನಷ್ಟಪಡುವನು.

ದ್ರವ್ಯವಂತನೊಬ್ಬನು ಮಾನ್ಯದ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿಯೂ
ಕಾಸುರಂಣದಲ್ಲಿಯೂ ಆಳಿನ ಅಡಿಮೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಹೆಚ್ಚಾ
ದವನಾಗಿದ್ದು, ಒಂದು ದಿನ ತನ್ನಾತ್ಮನನ್ನು ನೋಡಿ:
"ನನ್ನಾತ್ಮವೇ, ನಿನಗೆ ಒಂದಾದರೂ ಕಡಿಮೆಯಿಲ್ಲ; ಬೇ
ಕಾದ ಸುಖ ಐಶ್ವರ್ಯ ಭಾಗ್ಯವೆಲ್ಲಾ ಇರುತ್ತದೆ, ಚನ್ನಾಗಿ
ಸುಖಿಸಿ ಅನುಭವಿಸಿಕೋ," ಎಂಧೇಳ, ತಕ್ಷಣವೇ ಆಕಾಶ
ದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಧ್ವನಿ ಕೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿತು: "ಬುದ್ಧಿ ಇಲ್ಲದವನೇ, ಈ
ದಿನದ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ತಾನೇ ನಿನ್ನ ಆತ್ಮವು ಅಗಲಿ ಹೋ
ಗುವದು; ನೀನು ಸಂಪಾದಿಸಿದ್ದೆಲ್ಲಾ ಯಾರಿಗೆ?" ಎಂದು
ಕೇಳಲ್ಪಟ್ಟ ಕೂಡಲೇ, ಅವನು ಮರಣ ಹೊಂದಿದನು.
ಅವನು ಯೋಚಿಸಿದ ಯೋಚನೆ ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಹೋ
ಯಿತು.

ಇನ್ನೊಬ್ಬ ದ್ರವ್ಯವಂತನು ಜಿಂದಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಬರು
ಕನಿಕರವಾಗಿ, ಪರರಿಗೊಂದೂ ಕೊಡದೆ ಇರುವದಲ್ಲದೆ, ತನ
ಗೆ ಬೇಕಾದದ್ದನ್ನು ಉಣ್ಣುವದಕ್ಕೂ ಉಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕೂ
ಲೋಭಿತನವಾಗಿದ್ದು, ಬರು ದ್ರವ್ಯವನ್ನೂ ಪಾತ್ರೆಸಾಮಾ
ನನ್ನೂ ಆರ್ಜಿಸಿ ಮಡಗಿದನು. ಸಾಯುವ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ,

ಅವಸ್ಥೆಯಾಗಿ ಬಿದ್ದಿರುವಾಗ ಕಣ್ಣು ತೆರದಿರ ಬಾಯಿ ಅಡಚಿ ಹೋಯಿತು. ಒಬ್ಬನು ಬಂದು ಅವನ ಹಣದ ಸಂದೂಕವನ್ನು ತೆಗದುಕೊಂಡ್ಹೋಗುವನು; ಬೇರೊಬ್ಬನು ಬಂದು ಹೊನ್ನಿನ ಆಭರಣದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ತೆಗದುಕೊಂಡ್ಹೋಗುವನು; ಮತ್ತೊಬ್ಬನು ಬಂದು ಅವನ ಉಡಿಗೇ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಗಳನ್ನು ತೆಗದುಕೊಂಡ್ಹೋಗುವನು; ಕೆಲವರು ಬಂದು ಅವನ ದವಸ ಹಸ ಕರ ತಟ್ಟುಮುಟ್ಟುಗಳನ್ನು ತೆಕ್ಕೊಂಡ್ಹೋಗುವರು. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅವನು ನೋಡುವಲ್ಲಿ ಕೊಂಡ್ಹೋದಾಗ್ಯೂ, ಬಾಯಿ ಮಾತಾಡಲೂ ಕೈಕಾಲಲ್ಲಾಡಿಸಲೂ ಆಗದೆ, ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಹೇಸಿಕೊಂಡು ನಾಲಿಗೇ ಕಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಸತ್ತುಹೋದನು. ಇವನು ಸಂಪಾದಿಸಿದ್ದೆಲ್ಲಾ ನೆಲೆ ನಿಂತದ್ದೆಲ್ಲಿ? ಒಡವೆಯೊಂದಿಗೆ ಆತ್ಮವೂ ಶರೀರವೂ ಕೆಟ್ಟುಹೋದವು.

ಬಹುಮಾನವೆಂಬ ಭಾಗ್ಯವೇನು? ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿ ಒಳ್ಳೇದೆಂಥೇಳಿದರೆ ಬಹುಮಾನವಾಗಿರುವದು, ಆಗದೆಂದರೆ, ಅವಮಾನವೇ ಸರಿ. ಇಂಥ ಘನವು ಅವನವನ ಬಾಯೊಳುದ್ಭವಿಸುವ ಘಾಳಿಯೋ ವಿನಾಯಿಸಿ ನೆಲೆಗೊಳ್ಳುವದಲ್ಲ. ನಾಟಕ ಪದ್ಯವಾಚಕ ಓದುವವರು ಒಬ್ಬನು ರಾಯನೆಂದೂ ಕೆಲವರು ಮಂತ್ರಿಗಳೆಂದೂ ಕೆಲವರು ಶೇರ್ವೆಗಾರರು ಸೇವಕರೆಂದೂ ವೇಷವನ್ನು ಹಾಕಿ, ಆಡಿ ಪಾಡಿ, ಅಧಿಕಾರವ ಸಲ್ಲಿಸಿದನಂತರ, ಆ ಆಟ ತೀರಿದರೆ, ಅವರ ಅಧಿಕಾರವು ಯಾರ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಆದರೂ ಸಲ್ಲುವದೋ? ರಾಜರಿಗೆ ಸಹ ಬಂದ ವಿಪರೀತವನ್ನು ನೋಡು. ಅಂದ್ರೊಣಿಕ್ ಎಂಬ ರಾಯನು ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ದಿಕ್ಕು ದ್ವೀಪಾಂ

ತ್ರಗಳನ್ನು ಆಳುತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ, ಶತೃವಿನ ಕೈಯೊಳು ಶಿಕ್ಕಿ ಎರಡು ಸ್ತಂಭಗಳಿಗೆ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ತಲೆಕೆಳಗಾಗಿ ಗಲ್ಲಿಗೆ ಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟನು. ವಿತೆಲ್ಲಿಯುಸೆಂಬ ಅರಸನನ್ನು ಹಿಂಗಟ್ಟು ಮುರಿಯಾಗಿ ಕಟ್ಟಿ, ಅತ್ಯಂತ ಅವಮಾನದೊಂದಿಗೆ ವೀಧಿ ವೀಧಿಯಾಗಿ ಎಳಕೊಂಡ್ಹೋದಮೇಲೆ, ನಿಷ್ಠೂರವಾಗಿ ಸಂಹರಿಸಿದರು. ಸಿಸಿಲಿಯಾವೆಂಬ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಆಳಿದ ದಿಯೋನಿಸಿಯುಸ್ ಎಂಬ ಧೊರೆಯು ಆ ರಾಜ್ಯದಿಂದ ತಳ್ಳಿಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟು, ಚಿಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಬೆಲಿಸಾರಿಯುಸ್ ಎಂಬ ದಳಕರ್ತನು ಅನೇಕ ಸೀಮೆಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಅಣಗಿಸಿದ ಬಳಿಕ, ಎರಡು ಕಣ್ಣು ಲುಕುಸಾನು ಪಟ್ಟು, ಭಿಕ್ಷವ ಬೇಡುತ್ತಾ ತಿರಿಗಿದನು. ಇಗೋ ಅಶಾಶ್ವತವಾದ ಸಂಪತ್ತಿನ ವರ್ತಮಾನವು.

ವಂಶದ ಪತಿಯೆಂದೂ ಮೇಲ್ಜಾತಿ ಕೀಳ್ಜಾತಿಯೆಂದೂ ಬಡಾಯಿ ಪಟ್ಟವರೆಲ್ಲರೂ ಮಣ್ಣಿನ ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದು ಮುಗ್ಗಿಹೋಗುವದನ್ನೂ ಮಣ್ಣು ಎಲುಬಾಗಿ ಕಾಲಿನಿಂದ ತುಳಿಯಲ್ಪಡುವದನ್ನೂ ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಶರೀರದ ರೂಪ ಸೌಂದರ್ಯಗಳನ್ನು ನೋಡು! ಒಂದು ಕುಷ್ಟರೋಗ ದೊಡ್ಡ ವ್ಯಾಧಿ ಮೊದಲಾದ ಜಾಡ್ಯಗಳು ಬಂದರೆ, ಅವಲಕ್ಷಣವಾದ ಆಕಾರ ಮಾಡಿ ಅಸಂಹ್ಯವ ಉಂಟುಮಾಡಿಸುವದು. ಶರೀರದ ಗುಣವನ್ನು ನೋಡು. ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ಗೀಜು, ಬಾಯಿಂದ ಶ್ಲೇಷ್ಮ, ಮೂಗಿನಿಂದ ಗೊಣ್ಣೆ, ಕಿವಿಯಿಂದ ಗೂಗೆ, ಶರೀರದಿಂದ ಬೆವರು, ಮಲ, ಜಲ, ಮೊದಲಾದ ಕೊಳೆತ ನಾತವೇ ಹೊರ್ತು ಮತ್ತೇನಿಲ್ಲ. ಒಂದು ದಿವಸ ಆ ಶರೀರವನ್ನು ತೊಳೆದು ಸ್ನಾನವ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ, ಮನುಷ್ಯರು

ಹುತ್ತರ ಬರ ಅಸಂಹಿಂಸಿಕೊಳ್ಳುವರು. ಇಂಥ ಶರೀರವ ಅಲಂಕರಿಸಿ ಸುವಾಸನೆ ಬಡಿಯು ಮಾಡುವ ಬಗೆಯನ್ನು ನೋಡು. ಚಿನ್ನ, ಬೆಳ್ಳಿ, ಮಿಂಚುಳ್ಳ ಮಣ್ಣು; ಮಾಣಿಕವು, ಮಿಂಚುಳ್ಳ ಕಲ್ಲು; ಮುತ್ತು, ಚಿಪ್ಪಿನ ಕರುಳಿನ ಮಲ; ಪಟ್ಟು ಪಟ್ಟಾವಳಿ, ಹುಳಗಳ ನೊರೆ. ಈ ಪ್ರಕಾರವೇ ಅತ್ತರು, ಕಸ್ತೂರಿ, ಪುನುಗು, ಜವಾಜಿ, ಮೊದಲಾದ ವಸ್ತುಗಳೆಲ್ಲಾ ಅಶುದ್ಧವಾದ ವಸ್ತುಗಳೇ ವಿನಾಯಿಸಿ ಇತರವಲ್ಲ. ಜ್ಞಾನ ಕಣ್ಣನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡಿರುವವನಿಗೆ ಇದೊಂದು ಸಂಪತ್ತೆಂಬದಾಗಿ ಕಾಣಿಸುವದೇ ವಿನಾ, ಜ್ಞಾನಕಣ್ಣು ತೆರದಿರುವವನಿಗೆ ಒಂದೂ ಇಲ್ಲದ್ದಾಗಿರುವದು. ಬುದ್ಧಿ ಇಲ್ಲದ ಮನುಷ್ಯರು ಸ್ಥಿರವಿಲ್ಲದ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ದೊಡ್ಡ ಕಾರ್ಯವೆಂದೆಣಿಸಿ, ಸಾವು, ನೋವು, ಆಪತ್ತು, ಇಕ್ಕಟ್ಟೊಂದೂ ನೋಡದೆ, ಬರು ಪ್ರಯಾಸಪಟ್ಟು ಶರೀರ ದಂಡಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಇಂಥ ಮನುಷ್ಯರ ಮತಿಹೀನವನ್ನು ತೋರಿಸುವದಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬ ಬುದ್ಧಿವಂತನು ಹೇಳಿದ ಸಾಮ್ಯವನ್ನು ನೋಡು. ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ಕಾಡಿನ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಬರುವಾಗ ತನ್ನನ್ನು ಒಂದು ಆನೆ ಬೆನ್ನಟ್ಟಿ ಬರುವದನ್ನು ಕಂಡು ಒಂದು ಮರದ ಮೇಲೆ ಏರಿಹೋದನು. ತಾನು ಕಾಲಿಟ್ಟಿರುವ ಕೊಂಬೆಯನ್ನು ಹುಳ ಬಡಿದಿರುವದನ್ನು ನೋಡಿ, ಬೇರೆ ಕೊಂಬೆಗೆ ಹತ್ತಿದನು. ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸರ್ಪವು ಹೆಡೆ ಎತ್ತಿ ಆಡುವದನ್ನು ಕಂಡು, ಇನ್ನೊಂದು ಕೊಂಬೆಗೆ ಹತ್ತಿದನು. ಅಲ್ಲಿ ಜೇನಿನ ಗೂಡು ಕಟ್ಟಿರುತ್ತಿತ್ತು. ನೊಣಗಳು ಬಂದು ಅವನನ್ನು ಕಚ್ಚುವದಕ್ಕೆ ಆರಂಭಿಸಿದವು. ಕೆಳಗಿಳಿದು ಓಡೋಣವೆಂದು ನೋಡಿದರೆ, ತನ್ನ

ನ್ನು ಬೆನ್ನಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಬಂದ ಆನೆಯು ಆ ಮರವನ್ನು ಅಲ್ಲಾಡಿಸಿ ಅಲ್ಲಾಡಿಸಿ ಕೆಳಗೆ ಕೆಡಧಾಕುವದಕ್ಕೆ ನೋಡುವದನ್ನು ಕಂಡನು. ಹೀಗಿರುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಜೇನಿನ ಗೂಡಿನಿಂದ ಒಂದು ಬೊಟ್ಟು ಜೇನು ಬಾಯಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಬಂದು ಬಿದ್ದು ರುಚಿಯಾಗಿರುವದನ್ನು ಕಂಡು, ತನ್ನ ಜೀವಕ್ಕೆಬಂದ ವಿಘ್ನಗಳನ್ನೂ ಆಪತ್ತುಗಳನ್ನೂ ನೋಡದೆ, ಆ ಜೇನು ಸುರಿದು ಬೀಳುವದರಮೇಲೆ ಗಮನವಾಗಿದ್ದು ಪ್ರಾಣಕ್ಷಯವಾಗಿ ಹೋದನು. ಆ ಮೂಢನಿಗಿಂತ ನೀನು ಕೇಡು ಕೆಟ್ಟ ಮೂಢ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀ. ಆ ಸಾಮ್ಯವು ನಿನ್ನಮೇಲೆ ತಾನೇ ಬರುತ್ತದೆ. ಆನೆಯಾದದ್ದು, ನಿನ್ನನ್ನು ಬೆನ್ನಟ್ಟಿ ಬರುವ ಮರಣವು. ನೀನು ಹತ್ತಿದ ಮರ ನಿನ್ನ ಆಯುಸ್ಸು. ಮೂರು ಕೊಂಬೆಗಳಾದದ್ದು, ವಾತ ಪಿತ್ತ ಶ್ಲೇಷ್ಮವು. ಮರವನ್ನು ಆನೆ ಅಲ್ಲಾಡಿಸಿ ಕೆಳಗೆ ತಳ್ಳಿ ಹಾಕುವದಾದದ್ದು, ಮೃತಿ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬರುವದು. ಈ ವಿಘ್ನಗಳೊಂದೂ ಯೋಚಿಸದೆಯೂ, ಪಾಪದ ಮೃತಿ, ನರಕದ ಮೃತಿಯೆಂಬ ಕಠೋರಗಳನ್ನು ಸಹಾ ನೋಡದೆಯೂ, ಒಂದು ಬೊಟ್ಟಿನ ಜೇನಿನಹಾಗಿರುವ ಲೋಕದ ಅಲ್ಪ ಸುಖವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವದರಲ್ಲಿ ಚಿಂತೆಯಾಗಿರುತ್ತೀ. ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ ಪಾಪೀ! ಇಂಥ ಮತಿಹೀನವುಂಟೋ? ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ನಿನಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಜ್ಞಾನವನ್ನೂ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನೂ ಪಾಪದ ಧೂಮ್ರದಿಂದ ಮರೆ ಮಾಡಿ, ಎರಡು ಕಣ್ಣೂ ಕೆಟ್ಟವನಾಗಿ, ನರಕದ ಗುಣಿಯೊಳು ಬೀಳಹೋಗುತ್ತೀ! ಕಣ್ಣು ತೆರೆದು ನೋಡಿ, ಪಾಪದ ಮಯಕವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಇದು ವರಿವಿಗೂ ಮಾಡಿದ ಪಾಪಗಳಿ

గోస్కర వ్యవన పట్టు, ప్రార్థిసికొళ్ళువియాగలి.

ఉత్తమ మనస్తాపద మంత్రవ కేళలు.

౭ నే బోధకవు.

మరణద భయంకరవు.

హుట్టిదవను సాయబేకెందు పాపక్కె అజ్ఞెయాగి సర్వేశ్వరను కల్పిస్థారె. ఆ కట్టళెగె అవర తిరు కుమారను దేవరతాయి మొదలు, సమస్త మనుష్యరూ ఒళపట్టు నడెదు బందద్దన్ను కాణుత్తేవె. భూలోకద మనుష్యరు ఒబ్బను జన్మిసువాగ సంతోషవూ, సాయువాగ దుఃఖవూ ఆగిద్దు, అవనవను ఉద్భవిసిద దివసవన్ను బరెదిట్టుకొండు, ఆ దివసవన్ను కొండాడువరు. సాయువ దినవన్ను కురితు ఒందు చింతెయూ ఇల్ల. అవనవను కణ్ణార మృతియాగువవరన్నూ ముందె తీరిహోదవరన్నూ కండరితు, నమగె సహ హీగె బరువదే ఎంబువదన్ను స్వల్పవాదరూ నెనసువదిల్ల. ఫలానియవను సత్తుహోదనెంబ మాతు కేళిదాక్షణవే, అవన నిమిత్త స్వల్ప హొత్తు అంగలాపపట్టు, నిట్టుసురు బిట్టు, ఆ బళిక మరెతుహోగి, ఒందూ నెనసదె ఇరుత్తారె. అదు యావదక్కె సమానవందరె, నదీ తీరదల్లిరువ వృక్షగళల్లి

ಓಡಿ ಆಡಿ ದಾಟುವ ಕಪಿಗಳೊಳು ಯಾವದಾದರೂ ತಪ್ಪಿ ಕಕುಲತೆಯಾಗಿ ನದಿಯೊಳು ಬಿದ್ದು ಸತ್ತುಹೋದರೆ, ಮಿಕ್ಕಾದ ಕೋತಿಗಳು ನಾನಾ ಚೇಷ್ಟೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಬೇಸರಿಕೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುವವು. ಸತ್ತ ಕಪಿಯನ್ನು ಪ್ರವಾಹವು ಹೊಡಕೊಂಡ್ಹೋಗ, ಅದು ಕಾಣದ ಹೆಣವಾಗಿ ಹೋದರೆ, ಪುನಃ ಪೂರ್ವದ ರೀತಿಯಾಗಿ ಓಡಿ ಆಡಿ ಸಂಚರಿಸುವವು. ತುಪಾಕಿಯ ಶಬ್ದವ ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೆ, ಕೊಕ್ಕರೆ ಪಕ್ಷಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಭಯಪಟ್ಟು ಹಾರಿ ಹೋಗುವವು; ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿದ್ದು ತಿರಿಗಿ ಅದೇ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ತಾನೇ ಬಂದು ಸೇರುವವು. ಬುದ್ಧಿಯಿಲ್ಲದ ಮೃಗಗಳು ಹೀಗೆ ಮಾಡುವದು ಅತಿಶಯವಲ್ಲ; ವಿವೇಕ, ಯೋಚನೆ, ಬುದ್ಧಿಯುಳ್ಳ ಮನುಷ್ಯನು ಮೃಗಗಳಿಗಿಂತ ಕೇಡು ಕೆಟ್ಟ ಮೃಗವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಾನೇ: ಅದಕ್ಕೆ ವಿಸ್ಮಯ ಪಡ ಬೇಕಲ್ಲವೋ? ಆದರೆ ಜೆರೆಮೀಯನೆಂಬವರು ಮನುಷ್ಯರು ಮರಣವನ್ನು ಯೋಚಿಸುವ ಹಾಗೆ, "ಕುಂಬಾರನು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ನೋಡಿರಿ," ಎಂದರು. ಅದರೊಳು ಮಣ್ಣಿನ ಪಾತ್ರೆ ಮಾಡುವದನ್ನೂ ಒಡೆದ್ಹೋಗುವದನ್ನೂ ನೋಡಿದರೆ, ಶರೀರವು ಇದೇ ಮೇರೆಗೆ ಹೋಗುವದೆಂದು ಯೋಚನೆ ಉಂಟಾಗುವದು. ಸಲೊಮೋನೆಂಬವರೋ ಅಂದರೆ, "ಸತ್ತ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿರಿ," ಅಂದರು. ಅವನವನು ಸಂಪಾದಿಸಿದ ದ್ರವ್ಯವೆಲ್ಲಾ ಸತ್ತನಂತರ ಅವನವನಿಗೆ ಒತ್ತಾಸೆಯಾಗದೆ ಹೋಗುವದನ್ನು ನೋಡ ಬರುವದು.

ಯಾವನೊಬ್ಬನನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವದಕ್ಕೆ ತೀರ್ವೆಯಿಟ್ಟು ಕೊಲೇ ಭೂಮಿಗೆ ಕರೆಕೊಂಡ್ಹೋಗುವಾಗ, ಅವನು ಜೀವ

ಡೊಂದಿಗೆ ಹೋದರೂ ಸಾಯ ಹೋಗುತ್ತಾನೆಂಥೇಳುವದೇ ಹೊರ್ತಾಗಿ, ಜೀವಿಸ ಹೋಗುತ್ತಾನೆಂಥೇಳುವವರಿಲ್ಲವು. ಮರದ ಬುಡದಲ್ಲಿ ಕೊಡ್ಲಿಯು ಪೆಟ್ಟು ಬೀಳುವಾಗ, ಮರ ಬಿದ್ದು ಹೋಗುವದೆಂಥೇಳುವದೇ ವಿನಾಯಿಸಿ, ಬೆಳೆಯುವದೆಂದು ಒಬ್ಬರೂ ಹೇಳಲಾರರು. ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ, ಲೋಕದೊಳುದ್ಭವಿಸಿದ ಮನುಷ್ಯನು ಸಾಯಬೇಕೆಂದು ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ತೀರ್ವೆಯಿಟ್ಟಾಗಲೇ, ಮನುಷ್ಯನು ನಡೆನಡೆಯು ಆಯುಸ್ಸು ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ, ಗುಣಿ ಸಮೀಪಿಸಿ ಬರುವದು. ನಿನ್ನೆ ಯೋಚಿಸಿದ ಯೋಚನೆ ಈಹೊತ್ತಿಲ್ಲವು; ನಿನ್ನೆ ಮಾತಾಡಿದ ಮಾತೂ, ನಿನ್ನೆ ಭೋಜಿಸಿದ ಭೋಜನವೂ, ವ್ರಯ ಮಾಡಿದ ವ್ರಯವೂ ಈಹೊತ್ತುಂಟೋ? ಎಲ್ಲಾ ತೀರಿ ಹೋಯಿತು. ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಅವನವನು ನೆನಸುವದೂ ಮಾಡುವದೂ ಅಳಿಧೋಗುವದೇ ಹೊರ್ತು ನೆಲೆಗೊಳ್ಳ ಹೋಗುವದಿಲ್ಲವು. ಒಬ್ಬನು, ನಿನಗೆಷ್ಟು ಪ್ರಾಯವೆಂದು ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ, ಒಂದುಪ್ರಾಯವೂ ಇಲ್ಲವೆಂದನು. ಪುಣ್ಯದೊಳು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ ಕಾಲವೇ ವಯಸ್ಸಾಗಿರುವದೇ ವಿನಾ, ಮಿಕ್ಕಾದ್ದು ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿರುವದು. ನಿನ್ನನ್ನು ಕೊಂಥಾಕುವವರೂ ರಯಾಳಿಡುವವರೂ ನಿನ್ನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ತಿರುಗುವದನ್ನು ಕಾಣಲಿಲ್ಲವೋ? ನಿನ್ನ ದೇಹದೊಳಿರುವ ವಾತ ಪಿತ್ತ ಶ್ಲೇಷ್ಮವೆಂಬ ಭೂತಗಳೇ ನಿನ್ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವ ಕೊಲೆಗಾರರೇ ಸರಿ; ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನೊಳಿರುವ ಹೊನ್ನಾಶೆ ಮಣ್ಣಾಶೆ ಹೆಣ್ಣಾಶೆ ಎಂಬ ಮೂರು ದುರ್ಗುಣಗಳೇ ನಿನ್ನನ್ನು ನರಕದ ಗುಣಿಯೊಳು ರಯಾಳಿಡ ಕೊಂಥೋಗುವ ದೂತರೇ ಸರಿ. ನಿನ್ನ ಶರೀರವೇ ನಿನಗೆ ವೈ

ಷಮ್ಯವು; ನೀನು ಬದುಕುವ ವಸ್ತುಗಳೆಲ್ಲಾ ನಿನ್ನನ್ನು ಸಂಹರಿಸುವ ಆಯುಧಗಳು; ನಿನ್ನ ಭೋಜನ ನಿದ್ರೆಯೇ ನಿನಗೆ ಮೃತಿಯು; ನೀನು ನಡೆಯುವ ನಡೆಯೂ ದಂಡಿಸುವ ದಂಡನೆಯೇ ನಿನಗೆ ಶತೃವು. ಪಂಚ ಭೂತಗಳೇ ನಿನಗೆ ವಿರೋಧಿಗಳು. ಅಸಾಧ್ಯ ವ್ಯಾಧಿ ಮುನ್ನೂರುಂಟೆಂದೂ ಸ್ವಭಾವವಾಗಿ ಸಾಯುವ ಬಗೆಗಳು ತೊಂಭತ್ತೇಳೆಂದೂ ಕೆಲವು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುತ್ತದೆ. ಹೀಶಿಕೆಯು ನಗುವು ಸಂತೋಷದಿಂದಲೂ, ಶ್ವಾಸಬಂಧನೇ ಮಾಡುವ ಮುಳ್ಳುಗಳನಾಳದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಳ್ಳುವದರಿಂದಲೂ, ಮರಣ ಬರುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬನು ಬೀದಿಯಲ್ಲಿಯೂ, ಮತ್ತೊಬ್ಬನು ಒಟಾರದಲ್ಲಿಯೂ, ಇನ್ನೊಬ್ಬನು ಕುದರೆ ಮೇಲೆಯೂ, ಬೇರೊಬ್ಬನು ಪಲ್ಲಕ್ಕೀ ಮೇಲೆಯೂ, ಹೀಗೆ ಲೆಖ್ಖವಿಲ್ಲದ ವಿಧವಾಗಿ ಆಕಸ್ಮೀಕವಾಗಿ ಸತ್ತು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಕೊಲ್ಲಲ್ಪಡ ಹೋಗುವವನು ಹರ್ಷದೊಂದಿಗೆ ಜೀವಿಸುವದು ಹ್ಯಾಗೆ? ಹುಡುಗಾಟಗಳನ್ನು ಕಂಡರೆ ನಗುವನೋ? ವಿನೋದವಾದ ನಾಟ್ಯಗಳನ್ನು ಕಂಡರೆ ಸಂತೋಷಿಸುವನೋ? ಚಿನ್ನ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಆಭರಣಗಳು ತನ್ನ ಕಾಲಿನಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದರೂ, ಎತ್ತಿಮನ ಬರುವದೋ? ಸಾಯ ಹೋಗುವ ಯೋಚನೆ ಘನವಾಗಿರುವದೇ ವಿನಾಯಿಸಿ, ಬೇರೆ ಯಾವಯೋಚನೆ ಬರುವದು? ಆ ಪ್ರಕಾರವೇ ನೀನು ಸಾಯ ಇರುವಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ಸಂತೋಷವೇನು? ನಗುವೇನು? ಕೈಯ್ಯಾಡಿಸುವದೇನು? ಒಯ್ಯಾರವಾದ ನಡೆಯೇನು? ಮಣ್ಣಿನೊಂದಿಗೆ ಮಣ್ಣಾಗಿ ಹೋಗುವ ನಿನಗೆ, ಮನೆ, ಒಟಾರ, ತೋಟ, ಸರೋವರ, ಕಾಣಿ ಭೂಮಿ, ಒಡವೆ, ಉತ್ಪತ್ತಿ ಏನು? ಬಂಧು ಬಳಗ,

ತಾಯಿ, ತಂದೆ, ಸಮ್ಮಂಧಿಗಳು, ಸ್ನೇಹಿತರು ಏನು? ಮರಣವನ್ನೂ ಅದರಿಂದ ಬರುವ ಆಪತ್ತನ್ನೂ ಯೋಚಸದ್ದರಿಂದ ಮೋಸ ಹೋಗುತ್ತೀ. ಹಾಗೆ ಬಾರದಂತೆ ಕೆಲವು ಹಿರ್ಯರು ಬುದ್ಧಿಯೊಂದಿಗೆ ಮಾಡಿದ್ದನ್ನು ನೋಡು.

ಸಲದಿನೆಂಬ ಅರಸನು, ಆಸಿಯ ಆಫ್ರಿಕಾವೆಂಬ ಲೋಕದ ಉಭಯ ಖಂಡದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ರಾಜ್ಯಭಾಗವನ್ನೆಲ್ಲಾ ತನಗೆ ವಿಧೇಯವಾಗುವಹಾಗೆ ಜಯಿಸಿ, ತಾನು ಸ್ಮಶಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗುವಾಗ, ತನ್ನ ಪ್ರೇತವನ್ನು ಮುಚ್ಚುವ ಕೈಲಾಸದ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಕೊಂಡ್ಹೋಗ ಮಾಡಿ, ಸಮಸ್ತ ಲೋಕಗಳನ್ನು ಆಳಿದ್ದರಿಂದ ಕಂಡ ಪ್ರಯೋಜನವಿಷ್ಟೇ, ಎಂದು ಇಸ್ತಿಹಾರ ಹಾಕುವದಕ್ಕೆ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಟ್ಟನು. ಬೇರೊಬ್ಬ ರಾಯನು ತಾನು ಹೊರಗೆ ಹೊರಡುವಾಗಲೆಲ್ಲಾ ತನ್ನ ಚಟ್ಟವನ್ನು ಮುಂದೆ ಕೊಂಡ್ಹೋಗ ಮಾಡಿದನು. ಮತ್ತೊಬ್ಬ ರಾಯನು ಇಂದು ತಾನೇ ಸಾಯುವಿ ಎಂಬ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ತನಗೆ ಅನುದಿನವು ಜ್ಞಾಪಕ ಪಡಿಸುವಹಾಗೆ ಒಬ್ಬ ಹಿರಿಯರಿಗೆ ಭತ್ಯವೂ ಸಂಬಳವೂ ಕೊಟ್ಟು ಹುತ್ತರ ಮಡಗಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಮಹಾತ್ಮರಾಗಿದ್ದ ಅಚ್ಯರ್ಣ. ಹ್ಯಿರೋನಿಮುಸೆಂಬವರು ಮೊದಲಾದ ತಪೋದನರು ತಲೆ ಕಪಾಲದ ಓಡನ್ನು ಕೈಯ್ಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು ತಿರಿಗಿದರು. ಈ ಅಚ್ಯರ್ಣಶಿಷ್ಟರುಗಳಹಾಗೆ ಮೃತಿಯನ್ನು ನೆನಸಿ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿದವರು ನಿತ್ಯ ಜೀವವನ್ನು ಹೊಂದಿದರು. ಪಾಪೀ! ನಿನ್ನ ಯೋಚನೆ ಮೇಘಕ್ಕಿಂತಲು ಮಹಾ ಅಂಧಕಾರವಾಗಿರುತ್ತದೋ? ದಿನಂಪ್ರತಿ ಮನುಷ್ಯರು ಸಾಯುವದನ್ನೂ ಶ್ರವವನ್ನು ಚಟ್ಟದಮೇ

ಲಿಟ್ಟು ಭುಜದಲ್ಲಿ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡುಹೋಗುವದನ್ನೂ ಮಣ್ಣಿನೊಳು ಹಾರಿ ಕಾಲಿನಿಂದ ತುಳಿದು ಅಣಗಿಸುವದನ್ನೂ ಕಂಡು ಲೇಶವಾದರೂ ತೇರುಗಡೆಯಾಗದೋ? ಮಿಕ್ಕಾದವರಿಗೆ ಬರುವ ಮೃತಿ ನಿನಗೆ ಸಹ ಬರುವದೆಂದು ಯೋಚಿಸಲಿಲ್ಲವೋ? ಯೋಚಿಸದೆ ಅಸಡ್ಡೆಯಾಗಿರುವಾಗ ಮೃತಿ ಬರುವದೆಂದು ಅಳಿದವರು ಪಾಲಿಸಿದರು. ಆ ವಾಕ್ಯವು ತಪ್ಪುವದೋ?

ಸಲನಿಯಾ ದೇಶವ ಆಳುತ್ತಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ರಾಜಕುಮಾರನು ಒಂದು ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಿ ಹೊತ್ತಿ ಉರಿಯುವದನ್ನು ಕಂಡು, ಇದು ಯಾವನೊಬ್ಬ ರಾಯನು ಸಾಯುವದಕ್ಕೆ ಗುರುತೆಂದು ವೃಥಾ ಶಕುನವಾಗಿ ಹೇಳಿದನು. ಹೇಳಿದ ಆ ದಿನದ ರಾತ್ರಿಯೇ ತಾನೇ ಸತ್ತು ಹೋದನು. ತನಗೆ ಬಂದ ಮರಣವು ಮಿಕ್ಕಾದವರಿಗೆಂದೆಣಿಸಿ, ತನ್ನ ಜೀವವೂ ರಾಜ್ಯವೂ ಲೋಕ ಸಂಪತ್ತನ್ನೂ ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಹೋಗಲಾಡಿಸಿಕೊಂಡನು. ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ ಮೂಢನೇ, ಪಾಪದ ತೆರೆಯಿಂದ ಬುದ್ಧೀ ಕಣ್ಣನ್ನು ಮುಚ್ಚುವದೇನು? ಪಾಪದ ಮಯಕವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಮಾಡಿದ ಪಾಪಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಪರಿತಾಪ ಪಟ್ಟು, ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿರೋ.

ಉತ್ತಮ ಮನಸ್ತಾಪದ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಹೇಳಲು.

೯ ನೇ ಬೋಧಕವು.

ದೇವರ ನೀತಿಯಿಂದ ಆತ್ಮವು ತೀರ್ವೆ ಇಡಲ್ಪಡುವ ಬಗೆಯು.

ಉದ್ಭವಕ್ಕೆ ಹಿಂದೆ ಮರಣವು, ಮರಣದ ಹಿಂದೆ ತೀರ್ವೆ ಎಂದು ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಂದ ನಿರೂಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೇ! ಆದದರಿಂದ ಮನುಷ್ಯನ ಆತ್ಮವು ಶರೀರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದಾಕ್ಷಣವೇ ನ್ಯಾಯುವ ಕೇಳ ನಿಲ್ಲಿಸಲ್ಪಡುವದು. ಜೇಸುನಾಥರು ನೀತಿ ಕೋಪಾಗ್ನಿಯೊಂದಿಗೆ ಸಿಂಹಾಸನದಲ್ಲಿ ಆಸೀನರಾಗಿರುವಲ್ಲಿ, ಉಭಯ ಪಾರ್ಶ್ವದಲ್ಲಿಯೂ ಪಾಪ ಪುಣ್ಯದ ವಾಂಗ್ಮೂಲಗಳನ್ನು ಕೇಳ ಸಂಮನಸ್ಸುಗಳೂ ಪಿಶಾಚಿಗಳೂ ಬಂದು ನಿಂತಿರ, ಆಗ ಪಾಪಿಯ ಆತ್ಮವು ಹ್ಯಾಗೆ ಇರುವದೆಂದರೆ, ಮೊನೆಯಾದ ಕತ್ತಿಗಳು ನೆಟ್ಟಿರುವಂಥ ಒಂದು ಚಕ್ರದ ಮಧ್ಯದೊಳೊಂದು ಕುಂದಿಲಿಯು ಮರಿಯು ಹ್ಯಾಗೆ ಭಯಪಟ್ಟಿರುವದೋ, ಹಾಗೆಯೇ ಪಾಪಿಯಾದವನು ಭಯ ಭ್ರಾಂತನಾಗಿರುವನು.

ಪಾಪಕ್ಕೆ ಒತ್ತಾಸೆ ಮಾಡಿದ ಪಿಶಾಚನು ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ವಿರೋಧಿಯಾಗಿ ಬಂದು, ಕರ್ತರವರನ್ನು ನೋಡಿ, ಕೇಳುವದು: ''ದೇವರವರು ನಮ್ಮನ್ನು ಆಗದೆಂದು ತಳ್ಳಿ ಬಿಟ್ಟು, ನಮಗೆ ಬದಲಾಗಿ ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿ, ನಮ್ಮ ಗದ್ದಿಗೆಗಳನ್ನೂ ಕಿರೀಟಗಳನ್ನೂ ಅವರಿಗೆ ಕೊಡ ಚಿತ್ತವಾದಿರಿ. ನಮ್ಮನ್ನು ಕತ್ತಲೊಳು ನೂಕಿ, ಅವರಿಗೆ ಬೆಳ್ತಿಂಗಳಿನ ಬೆಳಕನ್ನು ತಂದಿರಿ. ನಮಗೆ ಊಟ, ಪಾನ, ಉ

ಡುಪಾಗಿ ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಅವರಿಗೆ ಒಳ್ಳೇ ರುಚಿಯಾದ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನೂ ತೇಟೆಯಾದ ಬುಗ್ಗೆಯ ನೀರನ್ನೂ ಒಳ್ಳೇ ವಸ್ತ್ರಾಭರಣಗಳನ್ನೂ ದಯಪಾಲಿಸಿದಿರಿ. ನಮ್ಮನ್ನು ಅವಲಕ್ಷಣವಾದ ಮೃಗ ವೇಷಮಾಡಿ, ಅವರುಗಳನ್ನ ಸೌಂದರ್ಯವುಳ್ಳವರಾಗಿ ಮಾಡಿದಿರಿ. ಅವರನ್ನು ಸುಕುಮಾರರಾಗಿ ಬೆಳಸಿ, ನಮ್ಮನ್ನು ನೀಚ ಪಿಶಾಚಿಗಳಾಗಿ ಅಶ್ರದ್ಧೆ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟಿರಿ. ಇಷ್ಟು ಮೇಲುಗಳೆಲ್ಲಾ ಅವರಿಗೆ ಮಾಡಿದ್ದರ್ಕೆ ಅವರು ನಿಮಗೇನು ಪ್ರತ್ಯುಪಚಾರವ ಮಾಡಿದರು? ಕೆಲವರು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸ್ವಾಮಿಯೆಂದೆಣಿಸದೆ, ನಮ್ಮನ್ನೂ ನಿಮ್ಮನ್ನೂ ಸರಿಸ್ಸಮಾನವಾಗಿ ತಾನೇ ವಂದಿಸಿದರು. ನಿಮ್ಮ ಸತ್ಯ ವೇದವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ನಮ್ಮ ಅಬದ್ಧ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ಶಿರಸಾ ವಹಿಂಸಿದರು. ನಿಮ್ಮ ದೇವಾಮೃತಗಳನ್ನೂ ಬಹುಮಾನಗಳನ್ನೂ ಅಲಕ್ಷ್ಯಮಾಡಿ, ನಮ್ಮ ಎಂಜಲುಗಳಿಗೆ ನಾಯಿಗಳೋಪಾದಿಯಾಗಿ ನಮ್ಮ ಹಿಂದೆ ಸುತ್ತಿಕೊಂಡು ತಿರಿಗಿದರು. ಇಂಥವರ ಆತ್ಮವನ್ನು ನಮ್ಮ ಕೈಯಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಂಡಿರಿ. ನಾವು ಅವರಿಗೊಂದು ಉಪಕಾರವೂ ಮಾಡದಿರಲಾಗಿ, ಸ್ವೇಛ್ಛೆಯಾಗಿ ಬಂದು ನಮಗೆ ಸೇವಕಾವೃತ್ತಿಯಂ ಮಾಡಿದರು. ಇವರುಗಳನ್ನು ನ್ಯಾಯತೀರಿಸಿ, ನಮ್ಮ ಕೈವಶ್ಯಾಳು ಒಪ್ಪಿಸಿರಿ,'' ಎಂದು, ಕಬ್ಬಿಣದ ಅಗ್ನಿಸರಪಣಿಗಳನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು ಸಿದ್ಧವಾಗಿ ಬಂದು ನಿಲ್ಲುವನು.

ಪಾಪಿಷ್ಟನಾದವನು ಇದನ್ನು ಕಂಡು ಭಯಪಟ್ಟು, ಯಾರು ತನಗೆ ಸಹಾಯವಾಗುವರೆಂದು, ತನ್ನ ಕಾವಲಾದ ಸಂಮನಸ್ಸನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಅವರು ಉಗ್ರವಾದ ಮುಖ

ಹೊಂದಿಗೆ ಆ ಪಾತಕನನ್ನು ನೋಡಿ: ''ನೀನು ಹುಟ್ಟಿದ ದಿವಸದಾರಭ್ಯ ನಿನ್ನ ಹತ್ತರ ನಾನು ಕಾವಲಾಗಿದ್ದು ಪಾಪದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ನೀಗಿಸಿ, ಮೋಕ್ಷದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೋರಿಸಿ, ನಾನಾ ಆತಂಕಗಳನ್ನು ತಳ್ಳಿ, ಈಡೇರುವದಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೇ ಬುದ್ಧಿ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ತೋರ ಮಾಡಿರುವಲ್ಲಿ, ನೀನು ಆ ಒಳ್ಳೇ ಯೋಚನೆಗಳನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿ ಬಿಟ್ಟು, ಪಿಶಾಚಿಗಳಿಗೆ ಒಪ್ಪಿತವಾಗಿ ನಡೆದಿ. ಈಗ ಅವರುಗಳಿಗೆ ತಾನೇ ಒಪ್ಪಿಸಲ್ಪಡುವಿ,'' ಎಂಧೇಳುವರು. ತಾನು ಹಿಂಸಗೊಂಡ ಮೋಕ್ಷವಾಸಿಯೂ ಪಿತಾಪಿತ್ರರೂ ಮಿಕ್ಕಾದ ಅರ್ಚ್ಯಶಿಷ್ಟರುಗಳೂ ಒತ್ತಾಸೆಯಾಗುವರೋ ಎಂದು ನೋಡಿದರೆ, ಅವರ ಧರ್ಮಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸದ್ದರಿಂದ ತಮ್ಮಿಂದ ಒಂದು ಒತ್ತಾಸೆಯೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು, ಅರೋಚಿಕೆಯಾಗಿ ತಳ್ಳಿಬಿಡುವರು. ಪಾಪಿಗಳಿಗೆ ಆಶ್ರಯವಾಗಿರುವ ದೇವರ ತಾಯಿ ಸಹಾಯವಾಗಲಾರಳೋವೆಂದು ನೋಡಿದರೆ, ಆ ದಯೆಯುಳ್ಳ ಒಡತಿಯು ಈ ಭೂಲೋಕದೊಳು ಮಾಡಿದಂಥ ಉಪಕಾರಗಳಿಗೆ ತಾತ್ಸಾರ ಮಾಡಿದ ನಿಮಿತ್ತವೂ, ಆಕೆಯ ತಿರು ಕುಮಾರನ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಅಸಡ್ಡೆ ಮಾಡಿದ ನಿಮಿತ್ತವೂ, ಆಕೆಯ ವದನವು ಅಗ್ನಿಜ್ವಾಲೆಯಾಗಿ ಉರಿಯುವದನ್ನು ಕಂಡು, ಪಾಪಿಯಾದವನು ನಡುನಡುಗಿ ನಿಲ್ಲುವನು. ಅವನಿಗೆ ಮೇಲಾದ ಒತ್ತಾಸೆಗಳೆಲ್ಲಾ ತಪ್ಪಿ ಹೋಗುವದಲ್ಲದೆ, ಈ ಲೋಕದೊಳು ಅವನಿಗೆ ಸಹಾಯವಾಗಿದ್ದ ವಸ್ತುಗಳೂ ವಿರೋಧವಾಗಿ, ತಮಗೆ ಅವನು ಮಾಡಿದ ಅನ್ಯಾಯಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಮೊರೆಯಿಡುವವು. ಸೂರ್ಯ ಚಂದ್ರ ನಕ್ಷತ್ರಗಳು ತಮ್ಮ ಬೆಳಕಿನಿಂದ ಪಾಪವ ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ

ಅವನು ಕಣ್ಣು ಮೊಬ್ಬಾಗಿ ಅಂಧಕಾರವಾಗಿ ಹೋಗ ಬೇಕೆಂದು ಕೇಳುವವು. ಭೂಮಿಯಾದದ್ದು, ಅವನು ತನ್ನ ಮೇಲಿದ್ದು ಪಾತಕ ಮಾಡಿದ ನಿಮಿತ್ತ ಬಾಯಿತೆರೆದು ಅವನನ್ನು ನುಂಗಬೇಕೆಂದಿರುವದು. ಪಂಚಭೂತಗಳು, ತಮ್ಮಿಂದ ಉಂಡು ಉಟ್ಟು ಸುಖಿಸಿ ಮೋಹಾಪೇಕ್ಷೆಗಳೊಳು ಹೊರಳಿ ವಿಹರಿಸಿದ ಕಾರಣ, ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಆಜ್ಞೆಯಿಡ ಬೇಕೆಂ ಘೇಳುವವು. ತಾನು ಒಕ್ಕಲುತನವಿದ್ದ ಮನೆ, ಪೆಟ್ಟಿಗೆ, ಒಡವೆ, ಉತ್ಪತ್ತಿ, ಇವೆಲ್ಲಾ ಅವನ ಪಾಪಕ್ಕೆ ಒತ್ತಾಸೆಯಾಗಿಟ್ಟು ಕೊಂಡಿದ್ದ ಪ್ರಯುಕ್ತ, ಅದೆಲ್ಲಾ ಅವನಿಗೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ಸಾಕ್ಷಿಗಳಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವವು. ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಉಗುರೂ ಮಾಂಸವೂ ಆಗಿ ಅನ್ಯೋನ್ಯ ಪಕ್ಷವಾಗಿದ್ದ ಸ್ತ್ರೀಪುರುಷರು ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಹಂಗೆಮಾಡಿ ಸಾಕ್ಷಿ ಹೇಳುವರು. ತಂದೆಯು ಮೇಲೆ ಮಗನೂ, ಮಗನ ಮೇಲೆ ತಂದೆಯೂ, ಒಬ್ಬರ ಮೇಲೊಬ್ಬರೂ ಮೊರೆಯಿಟ್ಟು, ಸಾಕ್ಷಿ ಹೇಳುವವರೂ ಆಜ್ಞೆ ಕೇಳುವವರೇ ಹೊರತು, ಪಾಪಿಷ್ಟರಿಗೆ ಒಬ್ಬರಾದರೂ ಸಹಾಯ ಉಪಶಮನವನ್ನು ಹೇಳುವವರಿಲ್ಲ. ಇಂಥ ನಡುತೀರ್ವೆಗೊಳಗಾಗ ಹೋಗುವ ಪಾಪೀ, ಭಯವಿಲ್ಲದೆ ಹ್ಯಾಗೆ ತಿರುಗುತ್ತೀ? ಎಂಥ ಮಹಾತ್ಮರಾದರೂ ಈ ನ್ಯಾಯ ತೀರ್ವಿಕೆಯ ಕಠಿಣ ನಿಷ್ಟೂರಗಳನ್ನು ಯೋಚಿಸುವಾಗ ಭಯಭ್ರಾಂತ ರಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವರು.

ಮಹಾತ್ಮರಾದ ಅಚ್ಯರ್. ಹ್ಯೆರೋನಿಮುಸೆಂಬವರು ನಡು ತೀರ್ವೆಯನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸುವಾಗ, ನಡುತೀರ್ವೆಗೆ ಬನ್ನಿರೆಂದು, ತುತೂರಿ ಶಬ್ದದ ಹಾಗೆ ಕೇಳುವದಾಗೆಣಿಸಿ, ಭಯಪಟ್ಟು, ದೊಡ್ಡ ಕಲ್ಲನ್ನು ತೆಗದು, ರಕ್ತ ಸುರಿಯುವ

ವರಿವಿಗೂ ತನ್ನ ಎದೆಯಲ್ಲಿ ಹೊಡೆಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಯಿರುವರು. ಪಾಪೀ! ನೀನು ಆ ನ್ಯಾಯತೀರ್ವೆಗೆ ಹೋಗ ಪ್ರಯಾಣಪಟ್ಟಿರುವಲ್ಲಿ ಕಿಂಚತ್ತಾದರೂ ಭಯವಿಲ್ಲದೆ ನಕ್ಕು ಆಡಿಕೊಂಡಿರುವದೇನು? ನಿನ್ನಿಂದ ನಿಂದಿಸಲ್ಪಟ್ಟವರು ತಾನೇ ನಿನ್ನನ್ನು ನ್ಯಾಯ ತೀರಿಸುವರೆಂದು ತಿಳಿಯದೋ? ನಿನ್ನ ಅಪರಾಧವನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಒಂದೂ ಬಚ್ಚಿಡ ಕೂಡದೆಂದೂ ನಿನ್ನ ಹೃದಯದೊಳಿರುವದೆಲ್ಲಾ ಅವರಿಗೆ ಬಟ್ಟಬಯಿಲಾಗಿರುವದೆಂದೂ ತಿಳಿಯಲಾರೆಯೋ? ನೀನು ಯೋಚಿಸಿದ ಯೋಚನೆಗಳೂ ಮಾತಾಡಿದ ಮಾತುಗಳೂ ನಡೆದ ಕ್ರಿಯೆಗಳೂ ಒಂದಾದರೂ ಬಿಡದೆ ಎಣಿಸಿ ಬರೆದಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ವ್ಯರ್ಥನೆನವು ವ್ಯರ್ಥಮಾತು ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಕಳೆದ ಹೊತ್ತು ಒಂದೂ ಬಿಡದೆ ಲೆಖ್ಖ ಕೇಳುವರೇ! ಹ್ಯಾಗೆ ದಿಗುಲು ಪಡದೆ ಇರುತ್ತೀ? ಅಳವಡಿಸ ಬಾರದ ಪಾಪವೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಿರುತ್ತಿಯೋ! ಏನು ಉತ್ತರ ಕೊಡಹೋಗುತ್ತೀ? ಭೂಲೋಕದೊಳು ಜವಾಬು ಹೇಳ ಸಾಮರ್ಥ್ಯನಾಗಿದ್ದರೂ, ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಸಮುಖದಲ್ಲಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವ ಮಾಡಕೂಡುವದೋ? ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಸುಮುದ್ರೆಯಾಗಿ ನಡೆದವನೆಲ್ಲಾ ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ನೀರಸ್ತನಾಗಿ ನಡುನಡುಗಿ ನಿಲ್ಲುವದನ್ನು ಅರಿಯಲಾರೆಯೋ? ಇಗೋ ನೋಡು. ಅರಗೋನ್ ಎಂಬ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು ಮಹಾ ನೀತಿಶಾಸ್ತ್ರವ ಓದಿದವನಾಗಿ, ವ್ಯಾಜ್ಯಸ್ತರಿಗೆ ಮಧ್ಯಸ್ತನಾಗಿದ್ದು, ನ್ಯಾಯ ತೀರಿಸುವನು. ಎಂಥ ವ್ಯಾಜ್ಯವಾದರೂ, ನ್ಯಾಯತೋರದ ವ್ಯಾಜ್ಯಕ್ಕೂ, ಬುದ್ಧೀ ಸೂಕ್ಷ್ಮದಿಂದ ನ್ಯಾಯಗಳನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿ ಜಯಿಸ ಮಾಡು

వను. ఇదరింద లోకదొళు బరు ఖ్యాతియన్నూ ద్రవ్యవన్నూ పడెదను. సాయువ తరుణదల్లి అవధి అభ్యంగ దేవ సత్ ప్రసాద మొదలాదద్దెల్లా హొంది, పుణ్యవంతనెంబదాగి హెసర్గొండు సత్తను. ఆదరె అవన ప్రేత సంస్కారక్కె ప్రసంగవ హేళ నేమిసిరువ ఒబ్బ సన్యాసియవరు అదక్కె ఆయిత్త మాడువ సమయదల్లి, ఒందు తుతూరి శబ్దవ కేళి, మనశ్చంచలవాగిరువల్లి, తిరిగి ఆ శబ్దవు తన్న ఒటారదల్లి ఊదువదాగే కేళి అంజికొండరు. ఆవాగ కెలవరు కరి ఉడుపు ఉట్టు కొండు తన్న మనెయొళు బందు ప్రవేశిస, అదరల్లి ఒబ్బ శ్రేష్ఠరు కుర్చియ మేలిద్దు, సత్తవన ఆత్మవన్ను తన్నెదురాగి కరిసి, అవను నడెద నడతెగళెల్లా ప్రసిద్ధ పడిసి, అదరల్లియూ అవన మరణద ఆయిత్తదల్లియూ అనేక ఘనవాద అపరాధ కొరతెగళన్ను బయిలుమాడి, అవుగళిగాగి నరకదొళు అనుభవిస హోగువ ఆజ్ఞె యింథాద్దెందు కట్టళె ఇట్టు, ''ఈ ప్రకార నాళె ప్రసంగిసిరి,'' ఎందు ఆ సన్యాసియవరిగె అరుహిసిద్దరింద, మరు దిన ఆ సన్యాసియవరు గుడిగె హోగి పూజె వస్త్రవ ధరిసికొండు అవనన్ను అడక మాడిద గుణియన్ను తెరెదు నోడలాగి, అవను తెక్కొండ సత్ ప్రసాదవు హొరటు గురువిన కైగె బంతు. పాపీ! పుణ్యవంతనెందు భూలోకదల్లి హొగళిసల్పట్టవన న్యాయ తీర్పె హీగిద్దరె, పాపిష్టనెందు హెసరాగిరువ నిన్న న్యాయ తీర్పె

ಹ್ಯಾಗಿರುವದು? ಜೀವಕ್ಕೆ ಹಿಂದೆ ಮರಣ, ಮರಣದನಂತರ ತೀರ್ಪೆ ಹೀಗೆ ಬೆನ್ನಟ್ಟಿರುವದರಿಂದ, ನೀನು ಸಿದ್ಧಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದೆ ಇರುವದೇನು? ನಿನ್ನ ಪಾಪದ ಉತ್ಕೃಷ್ಟವನ್ನು ಸಡ್ಡೆಮಾಡದೆ ಇರುವದೇನು? ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಡ. ಈಗಲೇ ಪಾಪದ ಮಯುಕವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಮಾಡಿದ ಪಾಪಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಅಪಲಾಪ ಪಟ್ಟು, ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೋ.

ಉತ್ತಮ ಮನಸ್ತಾಪದ ಮಂತ್ರವ ಕೇಳಲು.

೧೦ ನೇ ಬೋಧಕವು.

ದೇವ ಉಪಕಾರಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ತೀರಿಸುವ ನ್ಯಾಯವು.

ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಭೂಲೋಕವೆಂಬ ಪರದೇಶದಲ್ಲಿ ಕಳುಹಿಸುವಾಗ, ಅವನು ಬದುಕುವದಕ್ಕೆ ಅವನಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಸಂಪತ್ತುಗಳನ್ನು ತಂದರು. ಅವನು ಈ ಲೋಕವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ತಿರುಗುವಾಗ, ತಾವು ಕೊಟ್ಟ ಒಡವೆಗೆಲ್ಲಾ ಲೆಖ್ಖ ಕೇಳದೆ ಬಿಡಲಾರರು. ತನ್ನ ಪರಿಚಾರಕನ ಕೈಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ತಂದು ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿದ ಯಜಮಾನನು ತಾನು ಯೋಚಿಸಿದ ಪ್ರಕಾರ ಲೇಣಾದೇಣಾ ನಡಿಯಿತೋ? ಆದಾಯವೋ? ನಷ್ಟವೋ? ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ನಾಶನವಾಯಿತೋ? ಎಂದು, ಲೆಖ್ಖ ಕೇಳುವದುಂಟಲ್ಲವೋ? ಅದೇ ಮೇರೆಗೆ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ತಂದಿರುವ

ಉಪಕಾರಕ್ಕೆ ಮೇಲರಿತು ನಡೆದನೋ, ಕೃತಘ್ನತೆಯುಳ್ಳವನಾಗಿ ಪಾಪವ ಮಾಡಿದನೋ, ಎಂದು ಲೆಖ್ಖ ಕೇಳುವರು.

೧ ನೇದು. ನಿನ್ನನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುವದಕ್ಕೆ ಮುಂದೆ ನೀನೊಂದು ವಸ್ತುವೂ ಅಲ್ಲ; ಒಬ್ಬರೂ ಭಾವಿಸಲ್ಪಟ್ಟದ್ದೂ ಎಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟದ್ದೂ ಆದ ವಸ್ತುವಲ್ಲದೆಯಿದ್ದಿಯೋ. ಹಾಗಿರಲಾಗಿ, ನಿನ್ನನ್ನು ಅಲಂಕಾರವುಳ್ಳ ವಸ್ತುವಾಗಿ ಮಾಡಿ, ಮಿಕ್ಕಾದ ಪ್ರಪಂಚದ ವಸ್ತುಗಳ ಹಾಗೆ ಸೃಷ್ಟಿಸದೆ, ಜ್ಞಾನವುಳ್ಳ ವಸ್ತುವಾಗಿ ಉಂಟು ಮಾಡಿದರೇ. ಆ ಜ್ಞಾನ ಶೂನ್ಯವಾದ ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿರುವ ಮೇಲರಿತತನವು ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದೆ ಹೋದದ್ದೇನು? ಘಾಳಿಯೂ ಸಮುದ್ರವೂ ಅವರು ಹೇಳಿದಹಾಗೆ ಕೇಳಿದವು. ಕಲ್ಲೂ ಮಣ್ಣೂ ಅವರು ಪಾಡುಪಟ್ಟದ್ದಕ್ಕೆ ಮರುಕಪಟ್ಟು ನಡುಗಿದವು. ನಿನ್ನ ಹೃದಯವು ಮಾತ್ರವೇ ಯಾವ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೂ ಮೃದುಲವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಜೀವವುಳ್ಳ ವಸ್ತುಗಳೊಳು ವೃಕ್ಷಕ್ಕೆ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯದ ಭಾವನೆಯಿಲ್ಲದೆಯೂ ಮೃಗಗಳಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದೆಯೂ ಇರಲಾಗಿ, ನಿನಗೆ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯವೂ ಬುದ್ಧಿಯೂ ಜ್ಞಾನವೂ ಉಳ್ಳ ಆತ್ಮವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವಲ್ಲಿ, ಅವು ನಡೆದಷ್ಟುಮಾತ್ರವಾದರೂ ನಡೆದಿಯೋ? ಅದೂ ಇಲ್ಲವೇ. ಮರವಾದದ್ದು ತನ್ನನ್ನಿಟ್ಟು ಬೆಳಸಿದವನಿಗೆ ಕಾಯಿ ಹಣ್ಣು ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಮೃಗವಾದದ್ದು ತನ್ನನ್ನು ಸಾಕಿದವನಿಗೆ ಕಷ್ಟ ಪಟ್ಟು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ನೀನು ನಿನ್ನನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಗೆ ಏನು ಮಾಡುತ್ತೀ? ಒಂದು ಪ್ರಯೋಜನವೂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ.

೨ ನೇದು. ನಿನ್ನ ಶರೀರಕ್ಕೆ ಮಾಡಿದ ಉಪಕಾರವನ್ನು ನೋಡು. ಸೂರ್ಯ ಚಂದ್ರ ನಕ್ಷತ್ರಗಳು ಬೆಳಕು ಕೊಡ

ಲೂ, ವಿಧವಿಧ ಧಾನ್ಯಗಳು ಬೆಳೆದು ಊಟವಾಗಿರಲೂ, ಹೊಳೆ ತಟಾಕಗಳು ಕೆರೆ ಬುಗ್ಗೆಗಳು ಪಾನವಾಗಿರಲೂ, ಚಿನ್ನ ಬೆಳ್ಳಿ ಪಟ್ಟೆಪಟ್ಟಾವಳಿ ನಿನಗೆ ಅಲಂಕಾರವಾಗಿರಲೂ, ಈ ಪ್ರಕಾರವೇ ಸಕಲ ವಸ್ತುಗಳು ನಿನಗೆ ಒತ್ತಾಸೆಯಾಗಿರ ಕೊಟ್ಟಿರಲಾಗಿ, ನೀನು ಆ ಉಪಕಾರಗಳನ್ನು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಅನುಭವಿಸದೆ, ಪ್ರಕಾಶದ ನಿಮಿತ್ತ ಉಂಟು ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ನಕ್ಷತ್ರಗಳಿಂದ ನ್ಯಾಯವಿಲ್ಲದ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಶಕುನವನ್ನು ನೋಡ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದಿ. ನಿನಗೆ ತಂದ ದ್ರವ್ಯಗಳಿಂದ ಪಾತಕವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಧರ್ಮ ಮಾಡದೆ ಹೋದಿ. ವಸ್ತ್ರಾಭರಣಗಳನ್ನು ಪುಣ್ಯದ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಿಂದ ಅನುಭವಿಸದೆ, ಪಾಪದ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಅಲಂಕರಿಸ ಆರಂಭಿಸಿದಿ.

ನಿನ್ನಾತ್ಮಕ್ಕೆ ಮಾಡಿದ ಮೇಲುಗಳನ್ನು ನೋಡು. ಎಷ್ಟುಮಂದಿ ಜೋನಿಗರು ತುರುಕರು ಪತಿತರು ಅಜ್ಞಾನಿಗಳು ನಿನ್ನಹಾಗೆ ನಿಜವಾದ ವೇದವನ್ನೂ ಸರ್ವೇಶ್ವರನನ್ನೂ ಅರಿಯದೆ ಪಿಶಾಚಿಗೆ ಅಡಿಮೆಯಾಗಿದ್ಧಾರೆ! ನಿನಗೆ ನಿಶ್ಚಯವಾದ ವೇದವೂ ಗುರುವೂ ಉಪದೇಶವೂ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಸಮಸ್ತ ಮೇಲುಗಳೂ ಇರಲಾಗಿ, ತಲೆ ಎತ್ತದೆ ಹೋಗುವದೇನು? ಪಾಪೀ! ನೀನು ಇಷ್ಟು ಉಪಕಾರವನ್ನೂ ನೋಡದೆ, ಅಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗಿಂತಲು ಕೇಡು ಕೆಟ್ಟವ-ನಾಗಿ ನಡಿಯುತ್ತೀ. ಅಜ್ಞಾನಿಗಳು ಪಿಶಾಚನನ್ನು ಎಷ್ಟು ಭಯಭಕ್ತಿಯೊಂದಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ನಡಿಯುತ್ತಾರೆ! ನೀನೋ ಅಂದರೆ, ನಿಜವಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನನ್ನರಿತು ಅವರನ್ನು ಅಷ್ಟು ಭಯಭಕ್ತಿಯೊಂದಿಗೆ ಆಚರಿಸಲೂ ಇಲ್ಲ; ಅವರು ಕಲ್ಪಿಸಿದ ರೀತಿಯಾಗಿ ನಡಿಯಲೂ ಇಲ್ಲವೇ.

ಅವನವನು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಹೊಂದಿದ ಉಪಕಾರಗಳನ್ನು ನೋಡು. ಕೆಲವರು ವಂಶದ ಪತಿಗಳೆಂದೂ, ಕೆಲವರು ಧೊರೆತನವುಳ್ಳವರೆಂದೂ, ಕೆಲವರು ಸೌಂದರ್ಯವಂತರೆಂದೂ, ಕೆಲವರು ದ್ರವ್ಯ ವಿದ್ಯೆ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾದವರೆಂದೂ, ಇಂಥ ಉಪಕಾರಗಳನ್ನು ಪಡೆದದ್ದಕ್ಕೆ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದರೆ, ವಂಶದ ಪತಿಗಳಾಗಿರುವದರಿಂದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು ಸ್ತುತಿಸ ಬೇಕಾಗಿರುವಲ್ಲಿ, ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವೇ ಹೊಗಳಿ ಮಿಕ್ಕಾದವರನ್ನು ದೂಷಿಸುವರು. ಧೊರೆತನವು ಬಂದದರಿಂದ ನೀತಿಯೊಂದಿಗೆ ರೈತರನ್ನು ಪೋಷಿಸ ಬೇಕಾಗಿರುವಲ್ಲಿ, ಅವರುಗಳನ್ನು ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಜುಲುಮಾನ ಹಾಕಿ ಅವರ ಕುಟುಂಬವನ್ನು ಕೆಡಿಸಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ದ್ರವ್ಯ ಸಂಪತ್ತಿನಿಂದ ಹಸಿ ದಾಹವುಳ್ಳವರಿಗೆ ಒತ್ತಾಸೆ ಅನುಕೂಲವ ಮಾಡಲೂ, ಬೆತ್ತಲೆಯಾಗಿರುವವರಿಗೆ ವಸ್ತ್ರವಕೊಟ್ಟು ಕಾಪಾಡಲೂ ಬೇಕಾಗಿರುವಲ್ಲಿ, ತಾವು ತಮ್ಮ ಸಂಸಾರವೂ ಬದುಕಿದರೆ ಸಾಕೆಂದು, ಭೋಜಿಸಿ, ಮಿಕ್ಕಾದದ್ದನ್ನು ಭೂಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆಶಾ ಪಾಶದಿಂದ ಕಡಿತ, ಪೆಟ್ಟು, ಹೋರಾಟ, ಒಂದೂ ನೋಡದೆ, ಪ್ರಾಣಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಋಣಗಳವಾಡುತ್ತಾರೆ; ಆತ್ಮದ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಒಂದು ಪ್ರಯಾಸವನ್ನಾ ಪಡಲಾರದೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ವಿದ್ಯೆ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಿಂದ ಅಹಂಕಾರವೂ ಗಂಭೀರವೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅನಂತವಾದ ಕಪಟನಾಟಕ ಸೂತ್ರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಪರರನ್ನಾ ಕೆಡಿಸಿ ತಾವೂ ಕೆಟ್ಟುಹೋಗ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವದೇ ಹೊರತಾಗಿ, ಸನ್ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆದು ಪುಣ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡ ಹೋಗುವದೊಂದೂ

ದೇವೋಪಕಾರಗಳ ಕುರಿತು ತೀರಿಸುವ ನ್ಯಾಯವು ೬೭
ಕಾಣುವದಿಲ್ಲ. ಇವುಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಏನು ಲೆಖ್ಖ ಹೇಳುವೀ!

ಇದಲ್ಲದೆ ಒಬ್ಬನಿಗೆ ಭಾಗ್ಯ ಸಂಪತ್ತು ಒಡವೆ ಉತ್ಪತ್ತಿ
ಸೌಂದರ್ಯವು ಮೊದಲಾದ ಘನತೆಯ ಮೇಲುಗಳು ಕೆಟ್ಟು
ಹೋದರೆ, ಅದರ ಮುಖಾಂತರವಾಗಿ ಒಳ್ಳೇ ನಿಗರ್ವವೂ
ತಾಳ್ಮೆಯೂ ಬರಬೇಕೆಂದು ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಹಾಗೆ ದಯ
ಮಾಡುವರು. ಸೌಲೆಂಬವನು ಗೊಲ್ಲನಾಗಿರುವಾಗ ಪಾಪವಿ
ಲ್ಲದೆ ಚಿಕ್ಕ ಮಗುವಿನೋಪಾದಿಯಾಗಿ ಕಳಂಕ ರಹಿತನಾಗಿ
ನಡೆದು, ರಾಜ ಮಹಿಮೆಯ ಹೊಂದಿದನಂತರ ದೇವ
ದ್ರೋಹಿಯಾದನು. ಸಲೊಮೋನೆಂಬವನು ವಿದ್ಯೆ
ಯೆಂಬ ವರವ ಹೊಂದುವದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಪ್ರಿಯ
ವುಳ್ಳವನಾಗಿ ನಡೆದು, ವಿದ್ಯಾಧಿಕವಾಗಿ ಸುಖೈಶ್ವರ್ಯವು ಹೆಂ
ಚ್ಚಾಗಿ ಬಂದ ಮೇಲೆ, ಘೋರ ಪಾಪದೊಳು ಮುಣಿಗಿ ಹೋ
ದನು. ಹೀಗೆ ಸ್ವಾಮಿ ಮಾಡುವ ಉಪಕಾರಗಳನ್ನು ಅರಿ
ಯದೆ ಮೇಲರಿಯದವರಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಒಬ್ಬ ರೈತ
ನು, ಡೇಗೆಯನ್ನು ಕೊಂದು ತಿನ್ನುವದಕ್ಕೆ ಹಿಡಿದಿದ್ದ ಹಾ
ವನ್ನು ಹೊಡೆದು, ಡೇಗೆಯನ್ನು ಕಾಪಾಡಿದನು. ಅವ
ನು, ತಾನು ಮಡಗಿದ್ದ ಒಳ್ಳೇ ನೀರಿನ ಗಡಿಗೆಯನ್ನು ಆ ಡೇ
ಗೆಯು ಒಡೆದದ್ದನ್ನು ಕಂಡು, ನನಗೆ ಯಾತಕ್ಕೆ ಅಪಕಾರ
ಮಾಡಿತೆಂದು ಮೊರೆಯಿಟ್ಟುಕೊಂಡಾಗ್ಯೂ, ಆ ಗಡಿಗೆಯ
ನೀರನ್ನು ಕುಡಿದವರೆಲ್ಲರೂ ಸತ್ತು ಹೋದದ್ದನ್ನು
ನೋಡಿ, ತಾನೂ ಹಾಗೆ ಕುಡಿದು ಸತ್ತು ಹೋಗದ
ಹಾಗೆ ಅದನ್ನು ಒಡಧಾಕಿದ್ದು ದೊಡ್ಡ ಉಪಕಾರವೆಂದು
ತಿಳುಕೊಂಡನು. ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಸುಖ ಐಶ್ವರ್ಯಗಳಿಂದ
ನಾಶನವಾಗುವರೆಂದು ಭಗವಂತನರಿತು ಅವುಗಳನ್ನು ನೀಗಿ

ಸಿದರೆ, ಅದು ಉಪಕಾರವೆಂದೆಣಿಸದೆ ಚಿಂತೆ ಪಡುತ್ತಾರೆ.

ಇನ್ನೂ ನಿನಗೆ ಸ್ವಾಮಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಮಾಡಿದಂಥ ಉಪಕಾರಗಳೆಷ್ಟು? ಗೂನು ಕುರುಡು ಕಿವುಡು ಕುಂಟಿ ಕೆಳವತ್ವವ ನೀಗಿಸಿ ಸಕಲ ಅವಯುವಗಳನ್ನೂ ಭಿನ್ನವಿಲ್ಲದೆ ತಂದದ್ದು ಎಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಉಪಕಾರವು! ಅನೇಕ ಮಂದಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಕೂಡ್ಲೆ ಸತ್ತು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ; ನಿನ್ನನ್ನು ಇಷ್ಟು ಪ್ರಾಯದೊಂದಿಗೆ ಮಡಗಿದ್ದು ಎಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಉಪಕಾರವು! ಒಂದು ಪಾತಕವನ್ನಾದರೂ ಸಹಿಸದೆ ಎಷ್ಟು ಮಂದಿಯನ್ನು ಆಜ್ಞೆ ಇಡುತ್ತಾರೆ! ನಿನಗೆ ಅಗಣಿತವಾದ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಮನ್ನಿಸಿಕೊಂಡರೇ! ಅದೇನು? ಕೊಂಚ ಉಪಕಾರವೋ? ನಿನಗೆ ಪ್ರತಿನಿತ್ಯವೂ ಬರುವ ತಡೆ, ದುರ್ಮರಣ, ನೋವು, ವಿರೋಧ, ಕಷ್ಟ, ಬಡತನ, ಇವೆಲ್ಲಾ ಬಂದು ನಿನ್ನನ್ನು ಸಮಿೀಪಿಸದೆ ಸಲುಹಿಕೊಂಡು ಬರುವಂಥಾದ್ದು ಕೊಂಚ ಕಾರ್ಯವೋ? ಈ ಸಹಾಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಎಣಿಸ ಯಾರಿಂದ ಆಗುವದು? ಯಾರಿಂದ ಮಾಡಕೂಡುವದು? ಇವೆಲ್ಲಾ ನೀನು ಒಂದಾದರೂ ವಿಚಾರಿಸದೆ ತಿರುಗುವಾಗಲೇ, ನಿನ್ನ ನ್ಯಾಯ ತೀರ್ವೆಯೂ ಆಜ್ಞೆಯೂ ಎಷ್ಟು ಕಠಿನವೆಂದು ನೀನೇ ಯೋಚಿಸಿ ನೋಡು.

ಒಬ್ಬ ರಾಯನು ಶಿಕಾರಿಗಾಗಿ ಹೋದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಕಳ್ಳರು ಒಬ್ಬ ಅಂದವಾದ ಸ್ತ್ರೀಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ಹೊಡೆದು ತಿವಿದು ಬಾಧೆಪಡಿಸಿ ಅವಳಿಟ್ಟಿದ್ದ ಒಡವೆಯೆಲ್ಲಾ ಸುಲುಕೊಂಡು ಅವಳನ್ನು ಸಹಾ ಸೆರೆಯಾಗಿ ತೆಗದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವದನ್ನು ನೋಡಿ, ಮನಕರಗಿ, ಆ ಚೋರರ ಸಂ

ಗಡ ತಾನೇ ಹೋಗಿ ಎದುರಿಸಿ ಯುದ್ಧಮಾಡಿ, ಅವರುಗಳಿಂದ ಅವಳನ್ನು ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದು, ಅವಳ ಮೈ ಸ್ವಸ್ಥವಾಗುವತನಕ ಬೇಕಾದ ಉಪಚರಣೇ ನಡಿಸಿದಬಳಿಕ, ಬೇಕಾದ ವಸ್ತ್ರಾಭರಣಗಳಿಂದ ಅಲಂಕರಿಸಿ, ರಾಜವರಿಶೆ ಎಲ್ಲಾ ಕೊಟ್ಟು, ಅವಳನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಿ ಮುಡಿಧರಿಸಿ, ರಾಣಿಯಾಗಿ ನೇಮಿಸಿರಲಾಗಿ, ರಾಯನು ಮತ್ತೊಂದು ಊರಿಗೆ ಹೋಗಿರುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಅವಳು ಈ ಮೇಲೆಲ್ಲಾ ಮರೆತು, ಜಾರತ್ವ ಮಾಡಿದಳು. ರಾಯನು ಊರಿಂದ ಬಂದು ಈ ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ಕೇಳಿ, ಇವಳನ್ನು ಏನು ಮಾಡಬಹುದೆಂದಾಲೋಚಿಸಿ, ಆಚೆ ತಳ್ಳಿಯಿದ್ದನು. ಅಲ್ಲಿಯೂ ಒಬ್ಬ ಕಾಮಾತುರನೊಂದಿಗೆ ದುಷ್ಟತನವ ನಡಿಸಿದಳು. ಅದನ್ನು ಸಹಾ ಅರಸನು ಸಹಿಂಸಿಕೊಂಡು ಬೇಕಾದ ಬುದ್ಧಿ ಮತಿ ಹೇಳಿ ಅಡಗಿಸಿದರೂ, ಪುನಃ ನಾಚಿಕೆ ಕೆಟ್ಟತನವಾಗಿ ಸೂಳೆಯ ಮಾರ್ಗದೊಳು ನಡೆದರೆ, ಅವಳನ್ನು ಏನೇನು ಆಜ್ಞೆ ಇಟ್ಟರೂ, ಏನು? ಯಾವ ಶಿಕ್ಷೆ ತಂದರೂ ಸಾಲದೆಂದು ಹೇಳ ಬೇಕಾಗಿರುವದೇ. ಈ ಸಾಮ್ಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ತಾನೇ ನಡೆದಿರುತ್ತದೆಂದು ನೋಡು. ನೀನು ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಉದ್ಭವಿಸುವಾಗ ಒಂದು ವಸ್ತ್ರಾಭರಣವೂ ಇಲ್ಲದೆ ಬೆತ್ತಲೆಯಾಗಿ ಬಂದು ಹುಟ್ಟಿದಿ. ಪಿಶಾಚಿಗಳೆಂಬ ಕಳ್ಳರು ಆತ್ಮದೊಳು ಪಾಪದ ಕಡಿತ ಪೆಟ್ಟುಗಳಾಗಿ ಘಾಯಪಡಿಸಿ, ದೇವ ವರಪ್ರಸಾದವು ಮೊದಲಾದ ಸಕಲವನ್ನಾ ಸುಲುಕೊಂಡು ನಿನ್ನನ್ನು ಸಹಾ ಸೆರೆ ಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿರುವಲ್ಲಿ, ಆ ರಾಯನು ಮನಮರುಗಿ ಬಂದು ಕಳ್ಳರನ್ನು ಎದುರಿಸಿ ಜಯಿಸಿದಹಾಗೆ, ಪರಲೋಕಕ್ಕೆ ರಾಯನಾದ ಜೇಸುನಾ

ಥರು ನಿನ್ನನ್ನು ಕಂಡು ಮನಮರುಕ ಪಟ್ಟು ನಿನ್ನ ಶತೃಗಳನ್ನು ಜಯಿಸಿ, ತಾವು ಪಾಡುಪಟ್ಟು ಸುರಿಸಿದ ತಿರು ರಕ್ತದ ಫಲದಿಂದ ನಿನ್ನನ್ನು ಪಿಶಾಚಿಗಳಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಂಡು, ಜ್ಞಾನಸ್ನಾನವೆಂಬ ಅವುಷಧದಿಂದ ನಿನ್ನ ಘಾಯಗಳನ್ನು ಗುಣಪಡಿಸಿ, ಸತ್ ಪ್ರಸಾದವೆಂಬ ದಿವ್ಯ ಭೋಜನವನ್ನು ಊಟಾಮಾಡಿಸಿ ಬಲ ಪಡಿಸಿದನಂತರ, ನೀನು ಅವರು ಮಾಡಿದ ಒತ್ತಾಸೆಯೆಲ್ಲಾ ಮರೆತುಹೋಗಿ ಪಿಶಾಚಿಯೊಂದಿಗೆ ಏಕೀಭವಿಸಿ, ನಿನ್ನನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿ ರಕ್ಷಿಸಿದ ಕರ್ತರಿಗೆ ದ್ರೋಹ ಮಾಡಿದಿ. ಅವರು ಒಂದುಸರ್ತಿ ಎರಡುಸರ್ತಿ ತಾಳಿದ್ದನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಯವಿಡದೆ, ತಿರಿಗಿ ಎಷ್ಟೋಸಾರಿ ಪಾಪದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿ! ಆ ಸ್ತ್ರೀಗಿಂತಲು ಮಹಾ ನಾಚಿಕೆ ಕೆಟ್ಟವನಾದಿ. ಇಂಥ ದ್ರೋಹಕ್ಕೆ ಏನೇನು ಆಜ್ಞೆಯಿಟ್ಟಾಗ್ಯಾ ಏನು? ಸಾಕೆಂಧೇಳುವವರುಂಟೋ? ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ ಪಾಪೀ! ಹೀಗೆ ಕೃತಜ್ಞತೆಯಿಲ್ಲದವನಾಗಿ ಕಣ್ಣಿಲ್ಲದ ಕುರುಡನಹಾಗೆ ತಿರುಗುವದೇನು? ಇಂಥ ಪಾಪದ ಮಯಕವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಮಾಡಿದ ಪಾಪದ ನಿಮಿತ್ತ ವ್ಯಾಕುಲ ಪಟ್ಟು, ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೋ.

ಉತ್ತಮ ಮನಸ್ತಾಪದ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಹೇಳಲು.

೧೧ ನೇ ಬೋಧಕವು.

ವೇದವನ್ನು ಕುರಿತು ತೀರಿಸುವ ನ್ಯಾಯವು.

ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿದಾಗ,

ಅವನವನು ನಡಿಯತಕ್ಕ ಸನ್ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅರಿಯೆನೆಂಧೇಳಿದಹಾಗೆ, ಅದನ್ನು ಆತ್ಮದೊಳು ರೂಪಿಸಿದ ವಿಧವಾಗಿ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ತೋರ ಮಾಡಿದರು. ಅಜ್ಞಾನ ದೇಶಗಳೊಳು ಜನ್ಮಿಸಿ ಸತ್ಯೋಪದೇಶಗಳನ್ನು ಕೇಳದಿದ್ದವನಾದಾಗ್ಯೂ, ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಹತ್ತು ಕಲ್ಪಣೆಯ ನ್ಯಾಯವು ಅವನಿಗೆ ತೋರಿದಾಕ್ಷಣವೇ ಅವುಗಳನ್ನು ಮೀರಿ ನಡಿಯುವದು ಪಾಪವೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವನು. ತನ್ನನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು ವಂದಿಸಲೂ ಅವರ ತಿರು ನಾಮಕ್ಕೆ ಅರ್ಚನೆ ಮಾಡಲೂ ಅವರ ಹಬ್ಬಗಳನ್ನು ಆಚರಿಸಲೂ, ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳನ್ನು ಸನ್ಮಾನಿಸಲೂ ಬೇಕೆಂದೂ, ಅಬದ್ಧ ದೇವರುಗಳಾರಾಧನೆ, ಕೊಲೆ, ಕಳ್ಳತನ, ಸುಳ್ಳು, ಪರಸತಿಯನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವದು, ಮೊದಲಾದ ದುಷ್ಕೃತ್ಯಗಳಾಗದೆಂದೂ ಪ್ರತಿ ವೇದದಲ್ಲಿಯೂ ಹೇಳಿರುವದು. ಆದದರಿಂದ ನಡುತೀರ್ವೆಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರೂ ಜವಾಬು ಹೇಳಿ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಲಾರರು. ವೇದಕಲ್ಪಣೆಯನ್ನು ಮೀರಿದವನು ಏನು ಉತ್ತರ ಹೇಳ ನೆನಸಿದರೂ, ಹೇಳಿ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳ ಆಸ್ಪದವಿಲ್ಲ. ಅದೇನೆಂದರೆ, ವೇದ ಕಲ್ಪಣೆಯನ್ನು ಮೀರುವದಕ್ಕೆ ಇರುವ ಕಷ್ಟವು ಅದನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುವದಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಒಂದೊಂದು ಕಟ್ಟಳೆಯನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿ ನೋಡು.

೧ ನೇದು. ಏಕ ಸರ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು ಮಾತ್ರ ವಂದಿಸಲೂ ಬೇರೆ ದೇವರುಗಳನ್ನು ವಂದಿಸದೆ ಇರಲೂ ಬೇಕೆಂಧೇಳಿರುತ್ತದೆ. ಇದರೊಳು ಕಷ್ಟವೇನು? ಸರ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು ಪೂಜಿಸುವದಕ್ಕೆ ದಕ್ಷಿಣದ ಕಡೆ ಉತ್ತರದ ಕಡೆ ಹೋಗಲೂ ಕಾಡುಗಿಡ ಬೆಟ್ಟಗಳ ದಾಟಲೂ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಕಾಸು

ರಣ ವ್ರಯ ಮಾಡಬೇಕೋ? ಅದೊಂದೂ ಬೇಕಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಮನೆಯೊಳು, ತನ್ನ ಹಾಸಿಕೆಯಲ್ಲಿರುವಾಗಲೂ, ಕೈಕಾಲಲ್ಲಾಡಿಸದೆ, ದಂಡಿಸದೆ, ಅವರ ಮೇಲೆ ಮನಸ್ಸು ಭಕ್ತಿ ಇಟ್ಟು ಪೂಜಿಸ ಬರುವುದು. ಈ ಕಲ್ಪಣೆಯನ್ನ ಮಾರಿ ಪಿಶಾಚಿ ಯನ್ನಾರಾಧಿಸಿದರೆ, ಅದು ಕೇಳುವದೆಲ್ಲಾ ತೆಕ್ಕೊಂಡ್ಹೋಗಿ ಅರ್ಪಿಸ ಬೇಕು; ಹಾಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸದಿದ್ದರೆ, ತಲೆ ನೋವು, ಕೈಕಾಲುಪದ್ರಗಳು, ಇನ್ನಿಲ್ಲವೆಂಬ ಕೆಟ್ಟಾಪತ್ತುಗಳೆಲ್ಲಾ ಪಿಶಾಚಿಯು ಬರಮಾಡಿಸ ರುಡುಕುವದು. ಹೀಗಿರುವಲ್ಲಿ ಸರ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು ನಮಸ್ಕರಿಸದೆ ಇಷ್ಟು ವ್ರಯ ಮಾಡಿ ಪ್ರಯಾಸ ಪಟ್ಟು ಪಿಶಾಚಿಗಳನ್ನು ನಮಸ್ಕರಿಸುವದು ಎಷ್ಟು ಬುದ್ಧಿಹೀನವೆಂದು ನೋಡು.

೨ ನೇದು. ಅಸತ್ಯವ ಮಾಡಬೇಡವೆಂಥೇಳಿರುತ್ತದೆ. ನಿಜವಾದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಿಜವೆಂದೂ ಇಲ್ಲದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಇಲ್ಲವೆಂದೂ ಹೇಳುವದಕ್ಕೆ ಕಷ್ಟವೇನು? ಅದರಿಂದ ಬರುವ ಮೋಸವೇನು? ಒಂದೂ ಇಲ್ಲ. ನಿಜವಾದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಇಲ್ಲವೆಂದೂ ಇಲ್ಲದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಉಂಟೆಂದೂ ಹೇಳುವದರಿಂದ ಬರುವ ದೂರೂ ಮಾನಕೇಡೂ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಎಂಥೇಳ ಕೂಡದು.

3 ನೇದು. ಭಾನುವಾರದಲ್ಲಿಯೂ ಸಾಲದ ಹಬ್ಬಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪೂಜೆ ನೋಡಲೂ ನಿರುದ್ಯೋಗವಾಗಿರಲೂ ಕಲ್ಪಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಯಾವದೊಂದು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವದು ಕಷ್ಟವೇ ಹೊರ್ತಾಗಿ, ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಕಷ್ಟವಿಲ್ಲವೇ. ಹಿಂಜತ್ತಾದರೂ ಭೋಜನಕ್ಕಿಲ್ಲವೆಂದು ಇದ್ದರೆ ವಿನಾಯಿಸಿ, ಆ ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಸ ಪಡಲಾಗದು.

೪ ನೇದು. ತಾಯಿ ತಂದೆಯನ್ನು ಘನಪಡಿಸೆಂಥೇಳಿರುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆ ನಡಿಯುವವರಿಗೆ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ತಾನೇ ಎಷ್ಟು ಮರ್ಯಾದೆಯೂ ಬಹುಮಾನವೂ ಉಂಟಾಗಿರುತ್ತದೆ! ಘನಪಡಿಸದವರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಅಮರ್ಯಾದೆಯೂ ಅಪಖ್ಯಾತಿಯೂ ಪಾಪವೂ ಉಂಟಾಗಿರುತ್ತದೆ! ಈ ಪ್ರಕಾರವೇ, ಐದನೇದು, ಕೊಲೆ ಮಾಡಬೇಡವೆಂದೂ; ಆರನೇದು, ವ್ಯಭಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಡವೆಂದೂ; ಏಳನೇದು, ಕದಿಯ ಬೇಡವೆಂದೂ; ಇದೇಪ್ರಕಾರ ಮಿಕ್ಕಾದ ಕಲ್ಪಣೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಒಳ್ಳೇ ದಾರಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಹೇಳಿರಲಾಗಿ, ಒಬ್ಬನನ್ನು ಕೊಂಧಾಕದೆಯೂ, ಪರದಾರೆಯನ್ನು ಇಚ್ಛೈಸದೆಯೂ, ಕದಿಯದೆಯೂ, ಮಿಕ್ಕಾದ ಕೆಟ್ಟ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡದೆಯೂ ಇರುವದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯಾಸವೇನು? ಒಬ್ಬನನ್ನು ಹಿಂಸಿಸಿ ತಾನು ಕೊಲ್ಲಲ್ಪಡಲೂ ನಿರ್ಮೂಲವಾಗಲೂ ಹೋಗುವದೇನು? ಪರಭಾಮಿನಿಯನ್ನಾಶಿಸಿ ತನ್ನಾಸ್ತಿಪಾಸ್ತಿ ಒಡವೆ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಎಲ್ಲಾ ಹೋಗಲಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ಅಪಮಾನವೂ ವಿಪತ್ತೂ ದುಃಖವೂ ಅನುಭವಿಸುವದೇನು? ಪರರ ಒಡವೆಯನ್ನು ಕದ್ದು ಪೆಟ್ಟೂ ಒದೆಯೂ ತಿಂದು ಕಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟು ಕೋಳದಲ್ಲಿರುವದೇನು? ಹೀಗೆಯೇ ಆ ಆ ಕಲ್ಪಣೆಗಳನ್ನು ಮೀರಿ ನಡಿಯುವದರಿಂದ ಅಷ್ಟು ನಿಂದೆ ಅಪಮಾನ ಕಸ್ತಿ ಆಪತ್ತುಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವದಲ್ಲದೆ, ಸಾವಾದ ಪಾಪವೂ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ನಿತ್ಯ ನರಕಾಜ್ಞೆಗಳಿಗೆ ಪಾತ್ರರಾಗುತ್ತಾರೆ. ದೇವಕಲ್ಪಣೆಯ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ನಡಿಯುವವರಿಗೆ ಈ ಲೋಕದೊಳು ಎಷ್ಟು ಮಹಿಮೆಯೂ ಘನತೆಯೂ ಉಂಟಾಗಿರುವದು! ಮತ್ತು ಮಹಾ

ಮೇಲಾದ ಕಾರ್ಯವಾದಂಥ ಸುಕೃತ ಪುಣ್ಯವನ್ನು ಹುಡುಕಿ ಸಂಪಾದಿಸುವದರಿಂದ ಮಟ್ಟಿಲ್ಲದ ಜ್ಞಾನ ಸಂತೋಷವನ್ನೂ ಮಹಾನಂದವನ್ನೂ ಹೊಂದುವರು. ಇದನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ ಬಿಟ್ಟು ದೇವ ಕಲ್ಪಣೆಯನ್ನು ಮೀರಿ ನಡೆದು, ಇಲ್ಲಿಯೂ ಕಷ್ಟ ಬಾಧೆ ನಿಂದೆ ಅವಮಾನ ಪಟ್ಟು, ಅಲ್ಲಿಯೂ ಸ್ವಾಮಿಯ ತೀರ್ವೆಯೊಳು ಶಿಕ್ಷೆಕೊಂಡು, ಎಡೆಬಿಡದ ಅಗ್ನಿಗೆ ಪಾತ್ರವಾಗಿ ಹೋಗುವದೇನು? ನಿರುಪಾಧಿಕವಾಗಿ ಮೋಕ್ಷ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಏರಿ ಹೋಗುವದಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟ ಹತ್ತು ಪಡಿಕಟ್ಟಳೆ ನಿಚ್ಚಣಿಕೆಯನ್ನು ಅಕ್ರಮದಿಂದ ಮುರಿದು ಬಿಸಾಟು ಬಿಟ್ಟು ಪಾತಾಳದೊಳು ಎಡವಿ ಬೀಳಬಹುದೋ? ಒಂದು ಭಾಗ್ಯಾಭಿವೃದ್ಧಿಯುಳ್ಳ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಪಲ್ಲಕಿಯಲ್ಲೇರಿ ಹೋಗುವವನು ಘೋಯಿಗಳನ್ನೂ ಪಲ್ಲಕಿಯನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟು, ಮುಳ್ಳುಗಿಡ ಕಲ್ಲು ಪೊದೆ ಕಟ್ಟರಣ್ಯದೊಳು ನಡಿಯಬಹುದೋ? ತನ್ನ ಜೀವನದ ನಿಮಿತ್ತ ಕಟ್ಟಳೆಯಿಟ್ಟ ಹತ್ತು ಮರಗಳನ್ನೂ ಒಂದೇಸಾರಿ ಕಡಿದು ಬಿಸಾಟುಬಿಟ್ಟು ಉಪವಾಸವೂ ಹಸಿವೆಯೂ ಆಗಿ ತಿರುಗುವವನುಂಟೋ?

ಇನ್ನೂ ಕೇಳು. ರಾಯನಿಗೆ ಪ್ರಿಯ ಮಗನಾಗಿ ಬಹುಮಾನವ ಹೊಂದಿ ಶ್ಲಾಘ್ಯದೊಂದಿಗೆ ಇರುವ ಯಾವನೊಬ್ಬನು ಒಬ್ಬ ನೀಚನಿಗೆ ತನ್ನನ್ನು ದಾಸನಾಗಿ ಮಾರಹೋಗುವನೋ? ಇಂಥ ಮಾನಭಂಗವನ್ನೂ ನಗೆಗೇಡನ್ನೂ ಕೈಕೊಳ್ಳುವವನುಂಟೋ? ಇಲ್ಲವೇ. ನೀನಾದರೆ, ಪರಲೋಕ ರಾಯನಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಗೆ ಪ್ರಿಯಪುತ್ರನಾಗಿ ಇರುವಲ್ಲಿ ಪಿಶಾಚನಿಗೂ ಹಣಕ್ಕೂ ಹೊಟ್ಟೆಗೂ ಪೂರಾ ದಾಸನಾಗಿ ಇವುಗಳೇ ದೈವವೆಂದೆಣಿಸಿ ನಡಿಯುವದೇನು?

ಇದಲ್ಲದೆ, ರಾಜ್ಯಾಧಿಪತಿಯಾಗಿರುವ ಅರಸನನ್ನು ಅಲ್ಪಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿ ಹೇಳಬಾ ಎಂದು ಕರೆಯಬಹುದೋ? ಲೇಶವಾದರೂ ಭಯವಿಲ್ಲದೆ ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಆಣೆ ಇಡುವದೂ ಸತ್ಯಮಾಡುವದೂ ಆಟದ ಕಾರ್ಯವೆಂದು ಆಲೋಚಿಸ ಬಹುದೋ? ನಿನ್ನನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿದ ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಸ್ತೋತ್ರವಾಗಿ ವಾರದಲ್ಲೊಂದು ದಿನವಾದರೂ ಹೊತ್ತುಕಳೆಯ ಬೇಕಿಲ್ಲವೋ? ನಿನ್ನನ್ನು ಹೆತ್ತು ಸಾರಿ ನಿನಗೋಸ್ಕರ ಬಹು ಪ್ರಯಾಸಪಟ್ಟು ನಿನ್ನನ್ನು ಕಾಪಾಡಿದ ತಾಯಿ ತಂದೆಯ ಹೊಟ್ಟೆ ಉರಿಯ ಮಾಡಿ, ರುಣದ ಪಿಶಾಚಿಯು ಹಿಂಡಿದು, ಅವರುಗಳನ್ನು ಪರಾಮರಿಸದೆ ಕೈಬಿಡುವದು ಕೊಂಚ ನಿಷ್ಠೂರವೋ? ಇವು ಸಮಸ್ತಕ್ಕಿಂತಲೂ ಇನ್ನು ಒಂದು ಘನವಾದ ದುಷ್ಕ್ರಿಯೇ ಮಾಡುತ್ತೀ. ಒಬ್ಬ ಧೊರೆಯು ಶೃಂಗಾರವಾಗಿ ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ಅನೇಕ ಉಪಕಾರವುಳ್ಳ ಮೇಲುಗಳನ್ನು ಮಾಡ ಬರುತ್ತಾನೇ; ಅವನ ಮೇಲೆ ಕೆಸರು ಚೆಲ್ಲಿದರೆ ಮನಸ್ಸು ತಾಳಿಕೊಳ್ಳುವನೋ? ನೀನು ಹಾಗೆಯೇ, ಸತ್ ಪ್ರಸಾದವೆಂಬ ಪರಮ ಕರ್ತನು ಅಲಂಕಾರ ವಸ್ತ್ರವಾದ ತಮ್ಮ ದೈವೀಕದ ಪರಿಶುದ್ಧತ್ವದೊಂದಿಗೆ ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಚಿತ್ತೈಸಿ ಬಂದಿರಲಾಗಿ, ಅವರ ಮೇಲೆ ಕೆಸರು ಚೆಲ್ಲುವಹಾಗೆ, ಅವಲಕ್ಷಣವಾದ ಪಾಪದ ಕೆಸರು ಅವರ ಮೇಲೆ ಚೆಲ್ಲಿ ದುರ್ಗಂಧವಾಗ ಮಾಡಿಸುವದೇನು? ಅವನವನು ಬದುಕುವದಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಬಂಡವಾಳವು ತನ್ನ ಪ್ರಾಣದಹಾಗೆ ಇಟ್ಟಿರುವಲ್ಲಿ, ಅದನ್ನು ನೀನು ಕೊಳ್ಳೆ ಜುಲಿಮೆಯಿಂದ ಹೊಡೆದು ತಕ್ಕೊಳ್ಳುವದು ಎಷ್ಟು ನಿಷ್ಠೂರವು! ಇದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ವೇದಕಲ್ಪಣೆಗಳನ್ನು ಖಂ

ದ್ರಿಸಿ, ಕೇಳಿ ಮುಗಿಯದ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕೆ ಏನು ಲೆಖ್ಖ ಕೇಳುವಿ? ಕನ್ನಡಿಯೊಳು ನೋಡುವರಾಗಿ ನಿನ್ನ ಕ್ರಿಯೆಗಳೆಲ್ಲಾ ನೋಡ ಕೇಳಿ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ವೇದ ವೆಂಬ ದರ್ಪಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರಲಾಗಿ, ಆ ದರ್ಪಣವನ್ನು ನೋಡಿ ನಿನ್ನ ನಡತೆಗಳನ್ನು ಚನ್ನಾಗಿ ತಿದ್ದು ಕೊಳ್ಳಲಾ ರದವನಾದ ನೀನು ಕರ್ತರಿಗೆ ಏನು ಲೆಖ್ಖ ಕೇಳ ಕೊಡ ಗುತ್ತೀ? ಆ ವೇದವೆಂಬ ಕನ್ನಡಿಯನ್ನು ತಾನೇ ಸರ್ವೇ ಶ್ವರನು ನಿನ್ನ ಕಣ್ಣಿನ ಮುಂದೆ ಇಡ, ಅದರಿಂದ ತಾನೇ ಅವರ ನೀತಿ ತೀರ್ವೆಯೊಳು ನೀನು ಪಾಪಿಯಾಗಿ ಶಿಕ್ಕಿಕೊಂ ಡು ಬೆಪ್ಪಾಗಿ ಪ್ರಲಾಪಿಸ ಕೊಡಗುತ್ತೀ.

ಪಾರಿಸ್ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ದೊಡ್ಡ ಶಾಸ್ತ್ರಿಯಾದವನು ಅತಿಪ್ರಬಲವಾಗಿದ್ದು, ಲೋಕಕ್ಕೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ನ್ಯಾಯ ನೀತಿಯೊಂದಿಗೆ ನಡೆವದ್ದರಿಂದ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಖ್ಯಾತಿ ಕೊಂದಿ, ಒಂದೂ ಅಪದೂರು ಇಲ್ಲದೆ ಸತ್ತು ಕೊಡದನು. ಮರಣವಾದನಂತರ ಅವನ ಆತ್ಮಕ್ಕಾಗಿ ಬೇಡುದಳೆಯನ್ನೂ ಉತ್ತರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನೂ ಮಾಡುವಾಗ ಅದರೊಳು "ನನ್ನ ಪಾಪಾಧಿಕವನ್ನು ನನಗೆ ಕೋರಿಸಿರಿ, ಸ್ವಾಮಿ," ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುವ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ನುಡಿಯುವಾಗ, ಆ ಪ್ರೇತವು ಎದ್ದು: "ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ನ್ಯಾಯದ ಅನುಸರಣೆಯಾಗಿ ಮೊರೆ ಇಡುವದಕ್ಕೆ ಕೇತುವೆಯಾದೆನು," ಎಂಥೇಳಿತು. ಎರಡನೇ ದಿನದಲ್ಲಿಯೂ ಆ ಬೇಡುದಳೆಯ ಸಂಸ್ಕಾರವ ಮಾಡುವಾಗ, ಆ ವಾಕ್ಯಕ್ಕೆ ಎದ್ದು: "ದೇವರ ನ್ಯಾಯಾನುಸಾರವಾಗಿ ತೀ ರ್ವೆಗೆ ಒಳಗಾದೆನು," ಎಂಥೇಳಿತು. ಮೂರನೇ ದಿನದಲ್ಲಿ ಯೂ ಆ ವಾಕ್ಯಕ್ಕೆ ತಾನೇ ಎದ್ದು: "ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ನೀತಿ

ಯು ಪ್ರಕಾರ ನರಕದೊಳು ತಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟೆನು,'' ಎಂದು ಹೇಳಿತು. ಈ ಅತಿಶಯವನ್ನು ನೋಡಿದವರೆಲ್ಲರೂ ಏನೋವೆಂದು ಅರಿಯದೆ ಕಳವಳ ಪಟ್ಟರು. ಈ ಕಾರ್ಯವು ಮತ್ತೊಂದೂ ಅಲ್ಲ: ಪ್ರಪಂಚದ ನೀತಿ ನ್ಯಾಯವು ಬೇರೆ, ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ನೀತಿ ನ್ಯಾಯವು ಬೇರೆ; ಅವನು ಲೋಕದ ನೀತಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಸುಮುದ್ರೆಯಾಗಿ ನಡೆದು ಬಂದಿದ್ದಾಗ್ಯೂ, ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ನೀತಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ನ್ಯಾಯ ಕೇಳಲಾರದೆ, ನರಕದಾಜ್ಞೆಗೆ ಒಳಗಾದನು. ಪಾಪಿಷ್ಟನೇ! ಇದನ್ನು ಕಂಡು ಭಯಪಡದೆ ಇರುವಿಯೋ? ನೀನು ಅರಿತಿರುವ ವೇದದ ಸತ್ಯವು ತಾನೇ ನಿನ್ನ ನಡತೆಗಳಿಗೆ ನಡು ತೀರ್ಪೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುವದಕ್ಕೆ ಅಸ್ತಿವಾರವಾಗಿರುವಲ್ಲಿ, ಹ್ಯಾಗೆ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಿ? ನೀನು ಯೋಚಿಸುವ ಯೋಚನೆಗಳೂ, ಮಾತಾಡುವ ಮಾತುಗಳೂ, ನಡೆಯುವ ಕ್ರಿಯೆಗಳೂ, ಚಲಿಸುವ ಚಲನೆಗಳೂ, ಇಂಥಿಂಥ ಪ್ರಕಾರವೆಂದು ವೇದ ದರ್ಪಣವು ಬಟ್ಟಬಯಿಲಾಗಿ ಅರುಹಿಂಸಿರುವಲ್ಲಿ, ಹ್ಯಾಗೆ ಮಾರ್ಪಡಿಸುವಿ? ಹತ್ತು ಕಲ್ಪಣೆಗಳೊಳು ಒಂದು ಕಲ್ಪಣೆಯಾದರೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಅನುಸರಿಸಿ ನಡೆಯದವನಾದ ನೀನು ಹ್ಯಾಗೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಸತ್ಯವೇದದವನೆಂಥೇಳುವಿ? ಈಗ ಪಾಪದ ಮಯಕವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಮಾಡಿದ ಪಾಪಕೋಸ್ಕರ ವ್ಯಸನ ಪಟ್ಟು, ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿರೋ.

ಉತ್ತಮ ಮನಸ್ತಾಪದ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಹೇಳಲು.

೧೨ ನೇ ಬೋಧಕವು.

ಅವನವನ ಶರೀರದ ಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ತೀರಿಸುವ ನ್ಯಾಯವು.

ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಆತ್ಮವನ್ನೂ ಶರೀರವನ್ನೂ ತಂದು, ಅಳಿಧೋಗುವ ಶರೀರವು ಬದುಕ ಕ್ಷೇಣವುಳ್ಳ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೂ, ಶಾಶ್ವತವಾಗಿರುವ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಚೇತನವಾಗಿ ಅಳಿಧೋಗದ ಜ್ಞಾನ ಮೇಲುಗಳನ್ನೂ, ಕಟ್ಟಳೆ ಇಟ್ಟರು. ಮನುಷ್ಯನು ಅಳಿಧೋಗುವ ಶರೀರ ಪೋಷಣೆಯ ನಿಮಿತ್ತ ದಂಡಿಸಿ ಪಾಡುಪಡುವ ಹಾಗೆ ಅಳಿಧೋಗದ ಆತ್ಮವು ಉದ್ಧಾರವಾಗುವದಕ್ಕೆ ಲವಲೇಶವಾದರೂ ದಂಡಿಸಿ ಕಷ್ಟಪಡದೆ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಆದಪ್ರಯುಕ್ತ ಅವನವನ ಕ್ರಿಯೆಗಳ ಮುಖಾಂತ್ರ ತಾನೇ ನ್ಯಾಯ ತೀರ್ವೆಯ ಕಠಿಣವು ನೀತಿಯೆಂದು ತೋರಿಸಲ್ಪಡುವದು. ಮನುಷ್ಯನಾದವನು ದಾರಿ ಪ್ರಯಾಣ ಹೋಗುವಾಗ, ಕೊಳ್ಳೆಗಾರರ ಮತ್ತು ದುಷ್ಟ ಮೃಗಗಳ ಕೈಯೊಳು ಶಿಕ್ಕದಹಾಗೆ, ಆದ ಜತೆಯೂ ಆಯುಧದ ಪ್ರಯೋಜನವೂ ಹಸಿವಿಗೆ ಕಟ್ಟನ್ನ ಫಲಹಾರವೂ ಮೊದಲಾದ ಭಕ್ಷಣಗಳನ್ನೂ ತೆಕ್ಕೊಂಡ್ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಪರಲೋಕದ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯ ನಿನ್ನಾತ್ಮಕ್ಕೆ ದೇವದೂತರ ಜತೆಯೂ ಜ್ಞಾನಾಯುಧಗಳೂ ದೇವಪ್ರಸಾದದ ಭಕ್ಷಣಗಳನ್ನೂ ಹುಡುಕದೆ ಇರುವದೇನು? ನಿನ್ನ ಒಡವೆಯೂ ಸಂಪಾದನೆಯೂ ಲೂಟಿ ಚೋರಿ ಆಗದಹಾಗೆ ಒಳ್ಳೇ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಗಳೊಳು ಹಾಕಿ ಬೀಗಮುದ್ರೆಯ ಮಾಡಿ ಬಂದೋಬಸ್ತಾದ ಮನೆಯೊ

ಳಿಟ್ಟು ಪಹರೆ ನೇಮಿಸಿ ಇಡುತ್ತೀ. ತೋಟ ಗದ್ದೆ ಕೆಟ್ಟು ಹೋಗದಂತೆ ಬೇಲೀಹಾಕಿ ಪರ್ಣಶಾಲೆ ಕಟ್ಟಿ ಕಾಯುತ್ತೀ. ನಿನ್ನ ಆತ್ಮ ಸಂಪತ್ತಾದ ದೇವಪ್ರಸಾದಗಳನ್ನು ಪಾಪವೆಂಬ ಕಳ್ಳನು ತೆಕ್ಕೊಂಢೋಗದಹಾಗೆ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯದ ಕವಾಟಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚದೆ ಇರುವದೇನು? ಒಳ್ಳೇ ಯೋಚನೆಯೆಂಬ ಕಾವಲು ಮಡಗದೆ ಇರುವದೇನು? ತಪ ಜಪ ಧ್ಯಾನವೆಂಬ ಕುಟೀರಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಕಾಯದೆ ಇರುವದೇನು? ನಿನ್ನ ಶರೀರ ವ್ಯಾಧಿ ಗುಣವಾಗಬೇಕೆಂದು ಕಹಿಯಾದ ಕಷಾಯಗಳನ್ನು ಕುಡಿಯುತ್ತೀ; ಒಳ್ಳೇ ಭೋಜನಗಳನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸುತ್ತೀ; ಉಪ್ಪು ಹುಳಿ ಮೊದಲಾದದ್ದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಪತ್ಯವಾಗಿರುತ್ತೀ; ಎಷ್ಟು ಉಮಲಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಘಾಳಿ ತಗಲದೆ ಮನೆಯೊಳು ಅಡಕಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತೀ. ಆದರೆ ಆತ್ಮವ್ಯಾಧಿಯಾದ ಪಾಪವನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಲೂ ನರಕದ ಮರಣಕ್ಕೆ ತಪ್ಪಿಹೋಗಲೂ ಪಾಪಸಂಕೀರ್ತನ ಮೊದಲಾದ ಜ್ಞಾನ ಅವುಷಧವನ್ನು ತೆಕ್ಕೊಳ್ಳದೆಯೂ, ಪಾಪಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದ ಜತೆಗಾರರನ್ನು ತೊಲಗಿಸದೆಯೂ, ಒಂದು ದಿನವಾದರೂ ಒಂಧೊತ್ತು ಉಪವಾಸವಾಗಿರದೆಯೂ, ಜಪ ತಪ ಧ್ಯಾನ ಮೊದಲಾದ ಸುಕೃತಾಚಾರಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸದೆಯೂ ಹೋಗುವದೇನು? ವೇಡಿಕೆ ವಿನೋದ ಕುಣಿದಾಟಗಳನ್ನು ನೋಡ ಅರುಣೋದಯವಾಗುವ ಪರಿಯಂತರ ನಿದ್ದೆ ಹೋಗದೆ ಎಚ್ಚತ್ತಿರುತ್ತೀ. ನಿನ್ನ ಸಂರಕ್ಷಣೆಯ ವಿಷಯವಾಗಿ ಕಾಲುಘಂಟೆ ಎಚ್ಚತ್ತಿರಲಾರದೆ ಹೋಗುವದೇನು?

ಶರೀರವನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸುವದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಧೋತ್ರವು ಸಾಲದೆ ಉಡಿಗೆಮೇಲುಡಿಗೆ ಆಭರಣದಮೇಲಾಭರಣ ಧರಿಸಿ

ಕೊಳ್ಳುತ್ತೀ. ನಿನ್ನಾತ್ಮವನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸುವದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಸದ್ಗುಣಗಳನ್ನೂ ಸತ್ ಪ್ರಸಾದಗಳನ್ನೂ ಆರ್ಜಿಸದೆ ಇರುವದೇನು? ಉದರದ ಕ್ಷುತ್ತಿಗೆ ಗಂಜಿ ಅನ್ನ ಸಾಲದೆಂದು, ಹತ್ತು ವಿಧ ಪದಾರ್ಥವನ್ನೂ ಅನ್ನವನ್ನೂ ಭೋಜಿಸ ಆಶಿಸುತ್ತೀ. ಆತ್ಮದ ಹಸಿವಿಗೆ ನೀನು ಅರಿತಿರುವ ಮಂತ್ರವು ಒಂದೆರಡೇ ಸಾಕೆಂಧೇಳುತ್ತೀ. ವಿವಾಹ ವೈಭವ ಕೀರ್ತಿ ಬಹುಮಾನಕ್ಕೆ ನಿನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿರುವ ಹಣ ಸಾಲದೆ, ಸಾಲಾತೆಗದು ವ್ಯಯ ಮಾಡುತ್ತೀ. ಮಠದ ಉತ್ಸವ ಹಬ್ಬದ ಖರ್ಚಿಗೆ ನಿನ್ನ ಕೈಹಣ ಖರ್ಚು ಮಾಡದೆ, ಊರೊಳು ಯಾಚಕವ ಮಾಡಿ ನಡಿಸ ಸುಮ್ಮನೆ ಎದುರು ನೋಡುತ್ತೀ. ವೃಥಾ ದಾನಗಳಿಗೂ ಕುಡಿ ಜೂಜು ನಾನಾ ಆಟಗಳಿಗೂ ಉದಾರತ್ವವಾಗಿ ವ್ಯಯಪಡಿಸಿ ದೇವಾಲಯದ ಕಾಣಿಕೆಗೂ ತಿರಿಪೆಗೂ ಕೊಡ ಗತಿಯಿಲ್ಲವೆಂದು ಹಿಂತೆಗಿಯುತ್ತೀ. ಮಿತ್ರರು ಜತೆಗಾರರು ಪ್ರಭುಗಳನ್ನು ಮಹಾ ಉಪಚಾರವ ಮಾಡಿ ಬಲಾತ್ಕಾರವಾಗಿ ಔತಣಕ್ಕೆ ಕರೆಯುತ್ತೀ. ಹೊಟ್ಟೆ ಎಲುಬಿನೊಂದಿಗೆ ಅಂಟಿಹೋಗ ಹಸಿದು ತತ್ತಳಿಸಿ ಬಿದ್ದಿರುವ ಭಿಕ್ಷುಗಾರರನ್ನು ಹತ್ತಿರ ಬರಲೀಸದೆ ಅಟ್ಟಿಬಿಡುತ್ತೀ.

ಬೆಳೇ ಬೆಳಿಸುವವನು ತಾನು ಕೊಂಚದಿನ ಜೀವಿಸುವ ನಿಮಿತ್ತ ಬಿಸಲಿನಲ್ಲಿಯೂ ಮಳೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಅಲ್ಲಾಡಿ ತಿರಿಗಿ ಛಳಿ ಮಂಜು ಸಹಿಸಿ, ಕಲ್ಲು ಮುಳ್ಳು ಕಾಡಾದ ಕಠಿಣ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆದು, ಶರೀರವಾದ್ಯಂತವೂ ಬೆವರ್ತು ನೆತ್ತಿಯ ನೀರು ನೆಲದಲ್ಲಿ ಬೀಳ ಪಾಡುಪಡುತ್ತಾನೆ. ವ್ಯಾಪಾರಿಯಾದವನು ಪ್ರತಿದೇಶಗಳನ್ನೂ ಸುತ್ತಿ ಸಂಚರಿಸುವದರಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳರ

ಭಯದಿಂದ ಕೊಟ್ಟೆಯೊಳು ಬೆಂಕೀ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ತಿರುಗುವರಾಗಿ ಪಯಣ ಮಾಡಿ, ಸಮುದ್ರದ ಪ್ರಯಾಸಗಳನ್ನು ಸರು ನೋಡದೆ, ಕಷ್ಟ ಪಟ್ಟು, ಹಣ ಸಂಪಾದಿಸುವದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಕಷ್ಟಿಯೂ ಲಕ್ಷ್ಯವಲ್ಲವೆಂದಿರುತ್ತಾನೆ. ಚಾಕರನು ಸ್ವಲ್ಪ ಸಂಬಳದ ನಿಮಿತ್ತ, ರಾತ್ರಿ ಹಗಲು ನಿದ್ರೆ ಇಲ್ಲದೆ, ಹುಸಿದಾಹವನ್ನನುಭವಿಸಿ, ಸಮಯ ಬಂದಾಗ ತನ್ನ ಜೀವವನ್ನು ಸಹಾ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಅಕ್ಕಸಾಲಿಗನೂ ಕಂಮಾರನೂ ರಾತ್ರಿ ಹಗಲು ಕೊಲಿಮೆಯೊಳಿದ್ದು ಕಂದಿಕುಂದಿ ಶ್ರಮೆ ಪಡುತ್ತಾನೆ. ಹೀಗೆಯೇ ಆ ಆ ಕಸಬಿನವರು ಶರೀರ ಪೋಷಣೆಗೋಸ್ಕರ ಇಷ್ಟು ಕಷ್ಟಿ ಬಾಧೆಗಳನ್ನು ಒಳ್ಳೇ ಉತ್ಸಾಹದೊಂದಿಗೆ ಅನುಭವಿಸುವಾಗ, ಅನಂತವಾಗಿ ನೆಲೆಗೊಳ್ಳುವ ಆತ್ಮದ ಸಂರಕ್ಷಣೆಗೋಸ್ಕರ ರವಷ್ಟಾದರೂ ದಂಡಿಸಿ ಪ್ರಯಾಸ ಪಡದೆ ಇರುವದು ನ್ಯಾಯವೋ ?

ಶರೀರ ಸಂರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ದೃಷ್ಟಾಂತವಾಗಿ ಕಾಣುವ ಆದಾಯವಾದದರಿಂದ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಆತ್ಮದ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ಕಾಣಲಿಲ್ಲವೇ ಎಂಥೇಳುವಿಯೋ ? ಹಾಗೆ ಹೇಳಬೇಡ. ಯಾತಕ್ಕಂದರೆ, ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಕಾಣುವ ಲಾಭವು ಅದನ್ನು ಮಾಡಿಸುವವನು ತಂದರೆ ಉಂಟು, ತರದಿದ್ದರೆ ಇಲ್ಲ. ಬೆಳೆಯೊಳು ಬೆಳದರೆ ಉಂಟು, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇಲ್ಲ. ಕಸಬಿನಲ್ಲಿ ಆದಾಯ ಬಂದರೆ ಉಂಟು, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಅನೇಕಸಾರಿ ಒಂದೂ ಶಿಕ್ಕದೆ ಕೈಯಲ್ಲಿರುವದೂ ಮಡಿಯೊಳಿರುವದೂ ಎಲ್ಲಾ ಕಳಕೊಳ್ಳುವದನ್ನು ನೋಡುತ್ತೇವೆ. ಆತ್ಮ ದಂಡನೆಯೊಳು ಕಾಣುವ ಫಲ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಕೊಡುವದರಿಂದ ಎಂದಿಗೂ ತಪ್ಪಲಾರದು. ಬೆಳೇ

వ్యాపారదొళు ఒందక్కె నాల్కు హత్తు లాభ కాణువె వాదరె, ఆత్మక్కె మాడువ పుణ్య వ్యాపారదల్లి ఒందక్కె నూరు ఈ లోకదొళు కాణల్పడువదల్లదె, ఆ లోకదొళు మితియిల్లద ప్రయోజనవూ ఉంటాగిరువదెందు సర్వేశ్వరను వాగ్దత్త కొట్టిద్ధారె. హాగిరువల్లి నీను ఆకాశ భూమియ గుణవన్నా నంబి, ఒబ్బ మనుష్యన వాగ్దత్తవన్నా నంబి, ఒందు చీటెన్నా నంబి, సావిర ఖర్చు మాడుత్తీ; నెలదల్లి సావిర చదరి బిడుత్తీ. సర్వేశ్వరన వాక్యవన్ను ఒందు కాలుకాసిగె సహ నంబలిల్ల. ఇదక్కె ఏను జవాబు హేళువీ? నాల్కు కొళగద బీజవరిగె పడువ కష్ట మోక్ష భాగ్యవన్ను హొందద పడలిల్ల. మణ్ణిన మనె కట్టికొళ్ళ పట్ట ప్రయాస మాణికద మందిరవాద మోక్ష మాళిగెయ నిమిత్త పడలిల్ల. కొంచదిన నెలెగొళ్ళద అధికార ఉద్యోగగళన్ను హొందద మాడిద పరాక్రమదహాగె ఎందిగూ నాశనవాగద మోక్ష మహిమెయ కిరీటద నిమిత్త మాడలిల్ల. భూలోకదొళు ప్రఖ్యాతి బహుమాన పడెయువదక్కె ఉంటాద అపేక్షె, సర్వేశ్వరన సుతనెంబ హెసరు హొందువదక్కిల్ల. అరసర దొరెగళ బాగలల్లి ఊళిగవ మాడ పడువ పాడు, సర్వేశ్వరనిగె ఊళిగవ మాడ పడువదిల్లవు. నాళె హంగెయాగ హోగువ బంధు బళగ తాయి తందె స్నేహితర సహాయవన్నా ఆదరణెయన్నా హుడుకువహాగె మో

ಪ್ರವಾಸಿಗಳ ಒತ್ತಾಸೆ ಸಹಾಯವನ್ನಾ ಹುಡುಕುವವರಿಲ್ಲ. ಒಂದು ದಿನ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿದವನ ಮೇಲಿಟ್ಟ ಪ್ರೀತಿ, ಸತತಕಾಲವೂ ಉಪಕಾರ ಮಾಡುವ ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಮೇಲೆ ಮಡಗಲಿಲ್ಲ. ಪಾಪದ ಕ್ರಿಯೆಗಳ ಮೇಲಿರುವ ಅಪೇಕ್ಷೆಯೂ ಚುರುಕಾ ಸುಕೃತ ಕ್ರಿಯೆಗಳ ಮೇಲೆ ಇಲ್ಲ. ಶರೀರ ಬಾಧೆಗೆ ಉಂಟಾದ ಭಯ ಆತ್ಮ ಬಾಧೆಗೆ ಇಲ್ಲ. ಒಡವೆ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಬಂಧುಗಳು ತಂದೆ ತಾಯಿ ಸಮ್ಮಂಧಾಸಮ್ಮಂಧಿಗಳು ಛೇದವಾಗಿ ಹೋಗುವದಕ್ಕೆ ಉಂಟಾದ ಹೇಸಿಕೆ ಆತ್ಮ ನಾಶನವಾಗಿ ಹೋಗುವದಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಈ ಪ್ರಕಾರವೇ ನೀನು ಮಾಡಿದ ಸಕಲ ಕ್ರಿಯೆಗಳಿಂದ ಆತ್ಮನನ್ನಾ ಪರಲೋಕವನ್ನಾ ವಿಚಾರಿಸದೆ ಬಿಟ್ಟು ಶರೀರವನ್ನಾ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನಾ ಆಶಿಸಿ ಹುಡುಕಿದಾಗಲೇ, ಆ ಆ ಕ್ರಿಯೆಗಳಿಂದ ತಾನೇ ನ್ಯಾಯ ತೀರಿಸಲ್ಪಡುವಿ. ಈ ಲೋಕದ ಮೇಲಿಟ್ಟ ಕೆಟ್ಟ ನಂಬಿಕೆ ತಾನೇ ನಿನಗೆ ಸಂಹಾರವೂ ನರಕವೂ ಆಗಿರುವದೆಂದು ನೋಡು.

ಸೀಸಾರಾವೆಂಬವನು ತನ್ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲ ಬರುವ ನ್ಯಾಯಾಧಿಪತಿಗೆ ಭಯಪಟ್ಟು ಓಡಿಹೋಗುವಾಗ, ಜಹೇಲೆಂಬ ಒಬ್ಬ ಸ್ತ್ರೀಯಾದವಳು ಅವನನ್ನು ಕಂಡು ಮಹಾ ಪರಿತಾಪದೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡಿ: "ಅಂಜಿಕೋ ಬೇಡ, ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಬಚ್ಚಿಟ್ಟು ತಪ್ಪಿಸಿ ಬಿಡುವೆನು," ಎಂದು, ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಕರೆಕೊಂಡ್ಹೋದಳು. ಇವನು ಆಹ್ಲಾದದೊಂದಿಗೆ ಅವಳನ್ನು ನಂಬಿ, ತನ್ನನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಕೊಡಲಾರಳೆಂದು ಹಚ್ಚಡವ ಹೊದ್ದು ಗುಡಾರದಲ್ಲಿ ಮಲಗಿಕೊಂಡು ನೀರು ದಾಹವಾಗಿದ್ದೇನೆಂದು ಕೇಳುವಲ್ಲಿ, ಒಳ್ಳೇ

ಹಾಲು ಕುಡಿಯಕೊಟ್ಟು, ಅವನ ಗುರುತು ತಿಳಿಯದ ಹಾಗೆ ಚನ್ನಾಗಿ ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟಳು. ಅವನು ಆಯಾಸ ತೀರಿ ಸುಖವಾಗಿ ನಿದ್ದೆ ಹೋಗುವಾಗ, ಆ ಸ್ತ್ರೀ ಒಂದು ಉದ್ದವಾದ ಮೊಳೆಯನ್ನೂ ಸುತ್ತಿಗೆಯನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು, ಅವನ ಶಿರಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟು ಭೂಮಿಯ ಪರ್ಯಂತರ ಇಳಿದು ಹೋಗುವಹಾಗೆ ಒಡೆದು, ಕೊಂಧಾರಿ, ಬಾರಕ್ ಎಂಬುವ ನ್ಯಾಯಾಧಿಪತಿಯನ್ನು ಕಂಡು: ''ಇಗೋ, ನೀನು ಹುಡುಕುವ ವಿರೋಧಿ, ಇಗೋ ಸತ್ತು ಬಿದ್ದಿದ್ದಾನೆ,'' ಎಂದು ತೋರಿಸಿದಳು. ಇದೇಮೇರೆಗೆ ಹಾಲಿನ ರುಚಿಯನ್ನೂ ಹಾಸಿಗೆಯ ಸುಖವನ್ನೂ ಒಂದು ಸ್ತ್ರೀಯ ವಾಕ್ಯವನ್ನೂ ನಂಬಿದವನಿಗೆ ಹೀಗೆ ಬಂದರೆ, ನೀನು ಲೋಕ, ಪಿಶಾಚ, ಶರೀರವೆಂಬ ಮೂರು ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ನಂಬಿ, ಲೌಕಿಕದ ಸಕಲ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ವಿಶ್ವಾಸವಿಟ್ಟು ತಿರುಗುವಾಗಲೇ, ನಿನಗೆ ಹ್ಯಾಗೆ ಸಂಭವಿಸದು? ಈ ಮೂರಾಶೆ ಎಂಬ ತೆರೆಯಿಂದ ನಿನ್ನಾತ್ಮಜ್ಯೋತಿಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚಿರುವಾಗಲೇ, ಪರಲೋಕವನ್ನು ಹ್ಯಾಗೆ ನೋಡುವಿ? ತಕ್ಷಣವೇ ಪಾಪದ ಮಯಕವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಮಾಡಿದ ಪಾಪದ ಪ್ರಯುಕ್ತ ಸಂತಾಪಿಸಿ, ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಿಯಾಗಲಿ.

ಉತ್ತಮ ಮನಸ್ತಾಪದ ಮಂತ್ರವ ಹೇಳಲು.

೧೩ ನೇ ಬೋಧಕವು.

ನರಕ ವೇಧನೆಯು.

ಸತ್ತವನ ತೀರ್ವೆಯಾದನಂತರ ಅವನವನು ಮಾಡಿದ ಪಾಪ ಪುಣ್ಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂಥ ನರಕ ಮೋಕ್ಷವೆಂಬ ಎರಡು ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರಾಪ್ತಿಸುವದು. ಪಾಪಿಷ್ಟನ ಆತ್ಮವು ಶರೀರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದಾಕ್ಷಣವೇ ನರಕಪಾತಾಳದೊಳು ಬೀಳುವದು. ಎಷ್ಟು ಘಳಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತಾಗುವದೆಂದು ಯೋಚಿಸ ನಿಮಿತ್ತವಿಲ್ಲ. ಕಣ್ಣುಮುಚ್ಚಿತೆರೆಯುವದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆಯೇ ಸಂಭವಿಸುವದು. ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಹೆಬ್ಭಾವು ಬಂದು ಹಿಡುಕೊಳ್ಳಲಾಗಿ ಹತ್ತರ ನಿಂತಿದ್ದವರೆಲ್ಲರೂ ಕೈಬಿಟ್ಟು ಓಡಿ ಹೋಗುವಲ್ಲಿ, ಅವನಿಗೆ ಒಂದು ಸಹಾಯವೂ ಇಲ್ಲದಿರ, ಆ ಘಟಸರ್ಪವು ಅವನನ್ನು ತನ್ನ ಹುತ್ತಿನೊಳಗೆ ಎಳಕೊಂಡ್ಹೋಗುವಾಗ, ಹ್ಯಾಗೆ ಭಯ ಭ್ರಾಂತನಾಗಿರುವನು! ಹ್ಯಾಗೆ ಅದರಿ ತತ್ತಳಿಸಿ ಕಳವಳ ಪಟ್ಟಿರುವನು! ಅದನ್ನು ಇಷ್ಟೆಂದ್ಹೇಳ ಬರುಂದೋ? ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಪಾಪಿಯಾದವನು ನಿರಾಶ್ರಯದೊಂದಿಗೆ ಜನ್ಮ ವಿರೋಧಿಯಾದ ಪಿಶಾಚನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಿಸಲ್ಪಡುವಾಗ, ಅವನಿಗೆ ಇರುವ ದುಃಖವೂ ಭಯವೂ ಕಂಪಾಯಮಾನವೂ ಇಷ್ಟೆಂದು ಯಾರಿಂದ್ಹೇಳ ಕೂಡುವದು?

ಪಾಪಿಯಾದವನು ತಾನಿದ್ದ ವಿಶಾಲವಾದ ಮನೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅಂಧಕಾರವಾದ ಗುಹಿಯೊಳು ಬಿದ್ದದನ್ನು ಕಂಡು, ಭ್ರಮಿಸಿ, ನಿಟ್ಟುಸುರುಬಿಟ್ಟು, ಅತ್ತು: ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ!

ಎಲ್ಲಿಂದಾ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೆನು? ನನ್ನ ಸಂಗಡಯಿದ್ದ ಬಂಧು ಬಳಗ ತಾಯಿ ತಂದೆ ಸಮ್ಮಂಧಿಗಳು ಸ್ನೇಹಿತರೆಲ್ಲಿ? ಒಬ್ಬರನ್ನು ಕಾಣಲಿಲ್ಲವೇ! ಎಂದು, ಅದರಿಪದರಿ ಪ್ರಲಾಪಿಸುವನು. ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೂ ಅವಲಕ್ಷಣವಾದ ಪಿಶಾಚ ಮಯವಾಗಿ ಚತುರ್ದಿಶೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಸುತ್ತಿ ಬಳಸಿಕೊಂಡು ಖಡ್ಗ ಭಲ್ಯ ಯಿಕ್ಕಳ ಸರಪಣಿ ಚಾಟಿ ಚಂಮಟಿಗೆ ಮೊದಲಾದ ಆಯುಧ ಮುಸ್ತೈದೆಯನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡು, ಅವನನ್ನು ತಲೆಯಾದ ಪಿಶಾಚನ ಮುಂದೆ ತೆಗದು ಕೊಂಡ್ಹೋಗಿ ಬಿಟ್ಟು, "ಇವನಿಗೆ ಆಜ್ಞೇ ಕೊಳಿರಿ," ಎಂದು ಕೇಳುವಲ್ಲಿ, "ಇವನು ಲೋಕದೊಳು ಮುಡಿ ಧರಿಸಿ ಕಠೋರವಾಗಿ ರಾಜ್ಯಭಾರವ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಆ ವಿಧಾನದಲ್ಲಿಯೇ ಆಜ್ಞೇ ಯಿಡಿರಿ" ಎಂದು, ತಲೆಯಾದ ಪಿಶಾಚನು ಕೊಳ, ಮಹಾ ಉಗ್ರವಾಗಿ ಉರಿಯುವ ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲಿಟ್ಟು, ಕೆಂಪಗೆ ಕಾದಿರುವ ಕಬ್ಬಿಣದ ಕಿರೀಟವನ್ನೂ ಆಣಿಕೋಲನ್ನೂ ಅವನ ಕೈಯಲ್ಲಿಯೂ ಶಿರಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ಪಿಶಾಚಿಗಳು ಧರಿಸಮಾಡಿ, ಅವನು ಕಿರ್ಲಿಕೊಳ್ಳುವ ಶಬ್ದ ಕೇಳಿ: "ಕೂಗುವದೇನು? ಇಗೋ ನಿನ್ನ ಪ್ರಜೆಗಳಾಗಿ ನಾವಿದ್ದೇವೆ," ಎಂದು ಲೆಖ್ಖವಿಲ್ಲದ ಪಿಶಾಚಿಗಳು ಕೂಡಿ, ಅವನನ್ನು ಕೆಳಕ್ಕೆ ನೂಕಿಬಿಟ್ಟು, ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು, ಹತ್ತಿ, ಒದ್ದು, ತುಳಿದು, "ಭೂಲೋಕದೊಳು ಜಂಭ ತೋರಿಸಿದ ರಾಜ ಮಹಿಮೆಯ ಅಪೂರ್ವವು ಈಗ ತಿಳಿಯುವದು" ಎಂದು, ನಾನಾ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಭಂಗಪಡಿಸುವವು. ಇದಲ್ಲದೆ ಮುಂಚೆ ಅವನಿಂದ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಕೊಲ್ಲಲ್ಪಟ್ಟ ಜೀವ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಹಿಂಸೆಯಾದದ್ದು ಅವನ ಉಸುರನ್ನು ಕೊಯ್ಯುವದಾಗಿಯೂ, ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿ

ದಂಡಿಸಿದ ಕ್ರೈತರ ವಧೆಯಾದದ್ದು ಅವನ ಹೃದಯ
ದೊಳು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಕರುಳು ಗುಂಡಿಕಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೀಳುವ
ದಾಗಿಯೂ ಕಾಣಲ್ಪಡುವದು. ಸುಳ್ಳು ಮತಗಳನ್ನು ಬೋ
ಧಿಸಿ ನಾಡು ದೇಶವೆಲ್ಲಾ ಸುತ್ತಿ ಸಂಚರಿಸಿದ ಕಳ್ಳ ಗುರುಗಳು
ಕಳ್ಳಜ್ಞಾನಿಗಳೆಲ್ಲರು ತಮ್ಮಿಂದ ಕೆಟ್ಟುಹೋದ ಜನಗಳಿಂದ
ಚಬುಕು ದೆಬ್ಬೆ ಪಡುವದಲ್ಲದೆ, ಯಾತಕ್ಕೆ ಹೀಗೆ ನಮ್ಮನ್ನು
ಕೆಡಿಸಿದಿರೆಂಬ ಮೊರೆಯನ್ನು ಕೇಳುವರು. ಸತಿ ಪುರು
ಷರು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಮೇಲೊಬ್ಬರು ಒದ್ದಾಟವಾಗಿ ನಾಯಿ
ಗಳ ಹಾಗೆ ಕಚ್ಚಿಕೊಂಡು ನಿಂದಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವರು. ಭಾಗ್ಯಾ
ಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಿ ಬೊಜ್ಜೆ ಬೆಳದವರು ಅಗ್ನಿಯ ಇಕ್ಕಳಗಳಿಂದ
ಮಾಂಸವ ಕೀಳಲ್ಪಡುವರು. ಲಾಹರಿಯ ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿದು
ತಿರಿಗಿದವರಿಗೆ ಪಂಚಲೋಹವನ್ನು ನೀರಾಗಿ ಕರಗಿಸಿ ಕುಡಿ
ಯ ಕೊಡುವರು. ಗಂಧ ಪುನುಗು ಜವ್ವಾಜಿ ಗಂಧದ
ಹುಡಿ ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಪಾಪದೊಳು ಪಳಕವಾದವರನ್ನು
ಮಹಾ ಮಲವಾಗಿರುವ ದುರ್ಗಂಧದ ಹೊಳೆಯಲ್ಲಿ ಹಾ
ಕಿಮುಳಿಗಿಸುವರು. ಮೋಹ ಪಾಪದೊಳು ರೂಢಿಯಾದ
ವರನ್ನು ಕಠೋರವಾಗಿ ಉರಿಯುವ ಬೆಂಕಿಯ ಮಂಚದ
ಮೇಲೆ ಮಲಗಿಸಿ ಸರ್ವಾಂಗದಲ್ಲಿಯೂ ಹೊಕ್ಕು ಹಾದು
ಕಚ್ಚುವ ಅಗ್ನಿಮಯವಾದ ವಿಷಸರ್ಪದೊಂದಿಗೂ ಕೊ
ಳೆತು ನಾತಬಡಿದು ದುರ್ವಾಸನೆ ಬೀಸುವ ಸತ್ತ ಹೆಣದೊಂ
ದಿಗೂ ಶೇರಿಸಿ ಕೂಡಿಸುವರು. ಕಣ್ಣಿಗೂ ಕಿವಿಗೂ ಇಂ
ಪಾಗಿ ನಾಟ್ಯ ಸಂಗೀತ ಸರಸ ಉಲ್ಲಾಸ ಹುಡುಗಾಟ ವೇ
ಡಿಕೆ ವಿನೋದಗಳಲ್ಲಿ ಬಳಿಕೆಯಾದವರನ್ನು ಪಿಶಾಚಿಗಳು
ಭಯಂಕರವಾದ ರೂಪದೊಂದಿಗೂ ಛಲದೊಂದಿಗೂ

ಮುಖ ತಿರುವಿ ತೋರಿಸಿ, ಅಪಹಾಸ್ಯವ ಮಾಡಿ, ದೂಷಿಸಿ, ನಿಂದಿಸಿ, ತಾಳಲಾರದ ಬಾಧೆಯನ್ನು ಪಡಿಸುವವು. ಹೀಗೆ ಅವನವನು ಯಾವಯಾವ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದನೋ, ಯಾವ ಯೋಚನೆ ಯೋಚಿಸಿದನೋ, ಯಾವಮಾತು ಮಾತಾಡಿ ಯಾವ ಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿ ನಡೆದನೋ, ಅವುಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಶ್ವಾಸಬಿಡ ಹೊತ್ತಿಲ್ಲದೆ ಅನುಭವಿಸುವನು. ಅಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುವದೂ ಬಾಧೆ, ಇರುವದೂ ಬಾಧೆ, ಮಾತಾಡುವದೂ, ಕೇಳುವದೂ, ನಡಿಯುವದೂ, ಸಕಲವೂ ಬಾಧೆಯೇ ವಿನಾಯಿಸಿ, ಸುಖವಾದದ್ದೊಂದೂ ಇಲ್ಲ.

ಆದಕಾರಣ ತರ್ಕಶಾಸ್ತ್ರವ ಓದಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ಶಿಷ್ಯನು ಮರಣವಾಗಿ ನರಕದೊಳು ಬಿದ್ದನಂತರ ತನ್ನ ಗುರುವಿಗೆ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕರವಾಗುವಲ್ಲಿ, ನರಕದಲ್ಲಿಯೂ ಓದುವ ವಿದ್ಯೆ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳುಂಟೋ? ಎಂದು ಗುರುವಾದವನು ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ, ಈ ವಿದ್ಯೆಯೂ ತರ್ಕವೂ ಉಂಟೆಂಥೇಳಿದನು. ಅದೇನೆಂದರೆ, ನೋವಿಲ್ಲದೆ ಇರುವದು ಏನಾದರುಂಟೋವೆಂದು ಕೇಳುವದೂ, ಇಲ್ಲವೆಂದು ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರ ಹೇಳುವದೂ; ನಿನ್ನ ಬಾಧೆ ದೊಡ್ಡದೋ, ನನ್ನ ಬಾಧೆ ದೊಡ್ಡದೋ, ಎಂದು, ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಸೋತುಹೋಗದಂತೆ ವಾಗ್ವಾದಿಸುವದೂ; ಇದೇ ವಿದ್ಯೆ ಶಾಸ್ತ್ರ ವಿನಾ ಬೇರೆ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಶಿಷ್ಯನು ಹೇಳಿದನು. ಇಂಥ ಬಾಧೆಯುಳ್ಳ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಪಾಪಿಷ್ಟನು ಸೇರಿದ ಕೂಡಲೇ ಒಲೆಯಲ್ಲಿ ಬೇಯುವ ಕಬ್ಬಿಣದೋಪಾದೆಯಾಗಿ ಬೆಂದು, ಅಣೆಕಲ್ಲಿನ ಮೇಲಿಟ್ಟು ಚಮಟಿಗೆಯಿಂದ ಹೊಡೆಯುವ ಪೆಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಪಾಪಿಗಳು ತಾಳಲಾರದೆ, ಆಕಾಶದ ಪರ್ಯಂತವೂ ಕೇಳ ಅಭಯ ಶಬ್ದವಾಗಿ ಮೊರೆ ಇಟ್ಟು, ನಿಟ್ಟು

ಸುರು ಬಿಟ್ಟು: ''ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ! ಯಾಕೆ ಈ ಬಾಧೆಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸ ಬಂದೆನು? ಮುಂಚೆ ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲವೇ! ಈಗಲ್ಲವೋ ನಿಜವೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡೆನು? ವೇದ ಸತ್ಯಗಳನ್ನು ಓದಿದಾಗಲೂ ಗುರುಗಳು ಹೇಳಿದ ಪ್ರಸಂಗವ ಕೇಳಿದಾಗಲೂ ಭಯ ಪಡಲಿಲ್ಲ. ಭೂಲೋಕದೊಳು ಕೆಟ್ಟ ಸುಖಗಳನ್ನು ಬಿಡದರೂಗೆ, ವೇದವಾಕ್ಯವನ್ನೂ ಗುರುವಾಕ್ಯವನ್ನೂ ಉಲ್ಲಂಘನೆ ಮಾಡಿದೆ. ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಅನುಭವಿಸಿದ ಸುಖ ಭೋಗಗಳೆಲ್ಲಾ ಈಗ ಯಾವಪ್ರಕಾರ ಹೋಯಿತು? ವಿಸ್ತೀರ್ಣವಾಗಿ ಆರ್ಜಿಸಿದ ಮಾನ್ಯ ಭೂಮಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಎಲ್ಲಿ? ನರಕವೇ ಆಸ್ತಿಯಾಯಿತು. ಉಲ್ಲಾಸದೊಂದಿಗೆ ನಿವಾಸಿಸ ಕಟ್ಟಿದ ಮಿದ್ದೆಮಾಳಿಗೆ ಮನೆ ಒಟಾರವೆಲ್ಲಿ? ಅಂಧಕಾರದ ಗುಣಿಯಾಯಿತು. ಮರಿಮೆಯೊಂದಿಗೆ ಆಳಿದ ಶ್ರೇಷ್ಠತ್ವವೆಲ್ಲಾ ಹೋಗಿ ಅಡಿಮೆತನವಾಯಿತು. ಒಂದು ಕಾಸಾದರೂ ದಾನಕೊಡದೆ ಸಂಪಾದಿಸಿ ಮಡಗಿದ್ದ ದ್ರವ್ಯಗಳೆಲ್ಲಾ ನನ್ನನ್ನು ಅಧಿಕವಾಗಿ ಬಾಧಿಸುವ ಬೆಂಕಿಯು ಆಯುಧಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ! ಹೀಗೆ ಬರುವದೆಂದು ರವಷ್ಟಾದರೂ ಯೋಚಿಸಲಿಲ್ಲವೇ! ಒಂದು ದಿನ ಹಸಿವು ಸಹಿಸಿ ಒಂಭೊತ್ತು ಉಪವಾಸವಾಗಿರಲಾರೆನೆಂದು ಅತಿಕ್ರಮಿಸಿದೆನು. ಈಗ ಎಂದಿಗೂ ತೀರದ ಕ್ಷುಧೆಯಿಂದ ತತ್ತಳಿಸಿ ಅಲ್ಲಾಡುತ್ತೇನೆ. ಒಂದಲ್ಪ ರೋಗವು ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಬರಹೋಗುವದೆಂದು ಮಹಾ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯೊಂದಿಗೆ ಇದ್ದೆನೇ! ಈಗ ಎಷ್ಟೋ ಬಾಧೆಯೆಲ್ಲಾ ಅನುಭವಿಸುತ್ತೇನೇ! ಯಾಕೆ ಈ ಹಿಡ್ಡಾಟವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡೆನು? ಸಮಸ್ತ ಸುಖಭಾಗ್ಯವು ತುಂಬಿದ ಮೋಕ್ಷರಾಜ್ಯವು ನನಗೆ ಸರ್ವೇ

శ్వరను నేమిసి ఇరువల్లి, ప్రపంచద నీచ సుఖవన్ను బిడలారదె మూర్ఖనాగిద్దు, ఆ సుఖవన్నూ హోగలాడిసికొండు అపరిమితవాద పరలోకద భాగ్యవన్నూ హోగలాడిసికొండు, ఈ అగ్నియ సముద్రదొళు బిద్దిద్దేనె. ఇన్నేను మాడలి? పునః లోకదొళు హోగి తపస్సుమాడెంబ అనుజ్ఞెయిద్దరె, ఎంథ కఠిణవాద తపస్సుగళన్ను మాడువెను! ఎష్టుదిన ఒంధొత్తు ఉపవాసవాగిరువెను! నన్న ఆస్తిపాస్తి విశిష్టవూ ఒందు కాసు మడగదె భిక్ష దానధర్మదొళు వ్రయమాడి బిడువెను. అహంకారవన్నళిగిసి ఎష్టు హీనవాగిరువ జనరిగూ కీళ్పట్టు హోగువెను. సుఖ సంపత్తుగళన్ను ఎందిగూ నెనసదె, తిప్పెయు మేలిద్దు తప మాడువెను. ఆదరె అసాధ్యవాద కార్యవన్ను యోచిసి ప్రయోజనవేను? కాల కళ ఘోయితే! నానుమాడికొండ మతిగేడిగెసరియాద మతి కేడుంటో? ఇష్టు కష్ట బాధెగళెల్లా పట్టాగ్యూ, ఇన్ను మేలె ఆచిగె హోగ ఆస్పదవుంటో? సావిరవరుష కోటివరుషక్కె హిందెయాదరూ యావదొందు ఉపశమన దొరకువదో? దొరకువదిల్ల. ఎణిసువ లెక్కగళెల్లా ముగిదరూ, ఆజ్ఞెపడువంథ దిన తీరదే. నాను మాడిద అపరాధగళిగోస్కర అత్తుకొళ్ళువ కణ్ణీరు సముద్రదోపాదెయాగి తుంబిదరూ, నరకద అగ్ని తగ్గువదో? లేశవాదరూ తగ్గదు. ఆ ఆజ్ఞె అనుభవిసద హాగె ప్రాణ హోగలాడిసి

ಕೊಳ್ಳ ಬೇಕಾದಾಗ್ಯೂ ಆಗುವದಿಲ್ಲ. ಅವಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ನೋಡದೆಯೂ ಭಯಂಕರವಾದ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಶ್ರವಣದಿಂದ ಕೇಳದೆಯೂ ಇರಬೇಕೆಂದರೆ, ಕಣ್ಣಾ ರೆವಿಯೂ ಅಧಿಕವಾಗಿ ತೆರೆದು ದಾರಿಯಾಗಿರುವದೇ ಹೊರತು ಮುಚ್ಚಿ ಅಡಚಲ್ಪಟ್ಟಿರಲಾರವು. ಸಕಲವೂ ವಿಶ್ರಮವಿಲ್ಲದೆಯೂ ಅಂತ್ಯವಿಲ್ಲದೆಯೂ ಅನುಭವಿಸ ಬೇಕಾಗಿರುವದರಿಂದ, ಈ ಆಜ್ಞೆ ಎಂದಿಗೂ ಪೂರ್ತಿ ಆಗುವದಿಲ್ಲವೇ,” ಎಂಬದಾಗಿ ನಿಟ್ಟುಸುರು ಬಿಟ್ಟು, ಹಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಕಟಕಟವೆಂದು ಕಚ್ಚಿ, ಅತ್ತು ಶೋಕಿಸುವದೇ ಹೊರತಾಗಿ, ಬೇರೆ ನಂಬಿಕೆ ಇಲ್ಲ.

ಪಾಪೀ! ನಿನ್ನ ಪಾಪಕ್ಕೆ ಇಂಥ ಆಪತ್ತುಗಳು ಬರುವದಕ್ಕೆ ಇರುವದನ್ನು ಕಂಡು ಇನ್ನೂ ಪಾಪವನ್ನು ಬಿಡದೆ ಇರುತ್ತೀಯೋ? ಉಭಯ ಪಾರ್ಶ್ವವೂ ತುಂಬಿ ಪ್ರವಾಹ ಹರಿದೋಡುವಹಾಗೆ ಮಾಡಿರುವಲ್ಲಿ, ಇನ್ನೂ ನದೀತೀರದಲ್ಲಿ ನಿದ್ರಿಸುವದೇನು? ನರಕವನ್ನು ಕಾಣದ ನಿಮಿತ್ತ ನಂಬಿಕೆಯಿಲ್ಲ ಅಂದರೆ, ನರಕದೊಳಿದ್ದು ಬಂದ ಮನುಷ್ಯನ ದೃಷ್ಟಾಂತವನ್ನು ಹೇಳಿ ತೋರಿಸುತ್ತೇನೆ, ನೋಡು. ಒಬ್ಬ ಪ್ರಾಯಸ್ಥನು ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಪರಾಕ್ರಮಶಾಲಿಯಾಗಿದ್ದು ಕಾಮಾತುರನಾಗಿ ವೇದವಾಕ್ಯವನ್ನೂ ಗುರುವಾಕ್ಯವನ್ನೂ ಲಕ್ಷ್ಯಮಾಡದೆ ತಿರಿಗಿ, ಸತ್ತುಹೋದ ಬಳಿಕ ನರಕದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ತಾನನುಭವಿಸಿದ ಸಂಪತ್ತುಗಳಿಗೆ ಪಡುವಂಥ ಶ್ರಮೆಗಳನ್ನು ಒಬ್ಬ ಪುಣ್ಯವಂತನಿಗೆ ತೋರಿಸಿದ್ದೇನಂದರೆ: ಅವನ ಆತ್ಮವು ಶರೀರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟಗಲಿ ನರಕದ ಗುಹಿಯೊಳು ಬೀಳುವಾಗ, ಒಬ್ಬ ದೊಡ್ಡ ಅಧಿಕಾರಸ್ಥನಿಗೆ ಮಾಡುವ ಬರುಮಾ

ನ ಆಡಂಬರದ ಹಾಗೆ ಪಿಶಾಚಿಗಳು ಗುಂಪು ಕೂಡಿ ಅವನ ದೌರ್ಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಕುರಿತು ದುಷ್ಟ ಸಂತೋಷದ ಚಿನ್ಹಗಳೊಂದಿಗೆ ಕುಣಿದಾಡಿ ಇಸ್ತಕಬಾಲಾಗಿ ಬಂದು, ಭಯಂಕರವಾದ ಆರ್ಭಟದೊಂದಿಗೆ ಮಂಗಳವ ಹಾಡಿ, ‘‘ಸೈನ್ಯಾಧಿಪತಿ ಬರುತ್ತಾನೆ, ಮರ್ಯಾದೆ ಮಾಡಿರಿ,’’ ಎಂದು ಪರಿಹಾಸವಾಗಿ ಹೇಳಿ, ಕರೆಕೊಂಡ್ಹೋಗಿ ತಲೆಯಾದ ಪಿಶಾಚನಿಗೆ ತೋರಿಸುವಲ್ಲಿ, ಆ ಪಿಶಾಚನು ಬೆಂಕಿಯಾದ ತನ್ನ ಕೈಗಳಿಂದ ಅವನನ್ನು ತಬ್ಬಿಕೊಂಡು ಮಿಕ್ಕಾದ ಪಿಶಾಚಿಗಳನ್ನೂ ಆ ಪ್ರಕಾರವೇ ತಬ್ಬಿಕೊಳ್ಳ ಹೇಳಿ, ‘‘ಅವನಿಗೆ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಸಿ ಬೇರೆ ಉಡುಗೆರೆಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಿರಿ,’’ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗಿ, ಅಗ್ನಿ ತುಂಬಿದ ಕೊಳಕ್ಕೆ ತೆಗದು ಕೊಂಡ್ಹೋಗಿ, ಮಜ್ಜನವ ಮಾಡಿಸಿ, ಒಂದು ಬೆಂಕಿಯ ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿಸಿ, ಅವನ ಸಂಗಡ ಮಲಗಿರುವದಕ್ಕೆ ಸ್ತ್ರೀಗೆ ಬದಲಾಗಿ ಕ್ರೂರವಾಗಿ ಕಚ್ಚುವ ವಿಷಾಗ್ನಿಯ ಸರ್ಪವನ್ನು ಮಲಗಿಸಿ, ತರುವಾಯ ಅವನಿಗೆ ಔತಣವಾಗಿ ಹುಳಗಳನ್ನು ತಂದು ಭೋಜನವಿಟ್ಟು, ಕರಗಿ ನೀರಾಗಿರುವ ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಪಾನವಾಗಿ ಕುಡಿಯಕೊಟ್ಟು, ಪಿಶಾಚಿಗಳು ಅವನ ವೇಧನೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಆಡಿ ಪಾಡಿ ಕೊಂಡಾಡಿದವು. ಅವನೊಂದೂ ಮಾತನಾಡದೆ ನಿಟ್ಟುಸುರು ಬಿಟ್ಟು, ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ನಾನೇನು ಮಾಡುವೆನೆಂದು, ಹೆತ್ತ ತಾಯಿತಂದೆಯೂ ಬಂಧುಬಳಗ ಸಮ್ಮಂಧಿಗಳೂ ಸ್ನೇಹಿತರೂ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯೂ ತನಗೆ ಒತ್ತಾಸೆಯಾಗಿದ್ದ ಪರಲೋಕ ಭೂಲೋಕ ವಸ್ತುಗಳೂ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮರೂ ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ತನಗೆ ಸಹಾಯವಾಗಲಾರರೆಂದು, ಕೋಪೋದ್ರೇಕದೊಂದಿಗೆ ಅವರುಗ

ಳನ್ನೂ ತಾನು ಹುಟ್ಟಿದ ದಿವಸವನ್ನೂ ಬಹಳವಾಗಿ ನಿಂದಿಸಿ, ಶಪಿಸಿ, ದೂಷಣೆ ಮಾಡಿ, ಮರೆಯಾಗಿ ಹೋದನು. ಅಂಥ ಬಾಧೆಗಳು ಅವನಿಗೆ ಬಂದಾಗಲೇ ನಿನಗೂ ಹಾಗೆ ಬರಲಾರದೆಂದು ಯೋಚಿಸ ಬಹುದೋ? ನೆರ ಮನೆಯೊಳು ಹೊತ್ತಿದ ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಕಂಡು, ಭಯವಿಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೂ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಿದ್ದೆ ಹೋಗುವದೇನು? ಪಾಪದ ಮಯಕವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಾಗು. ನರಕದಾಜ್ಞೆಯನ್ನು ಯೋಚಿಸಿ ನೋಡು. ಒಳ್ಳೇ ಅಭಿಪ್ರಾಯದೊಂದಿಗೆ ಪುಣ್ಯ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತೇನೆಂದು ಘಟ್ಟಿ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ, ನಿನ್ನ ಪಾಪದ ನಿಮಿತ್ತ ಮನಸ್ತಾಪ ಪಟ್ಟು, ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಿಯಾಗಲಿ.

ಉತ್ತಮ ಮನಸ್ತಾಪದ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಹೇಳಲು.

೧೪ ನೇ ಬೋಧಕವು.

ಮೋಕ್ಷ ಮಹಿಮೆಯು.

ಪಾಪಿಗೆ ಗತಿ ನರಕವೂ ಪುಣ್ಯವಂತನಿಗೆ ಗತಿ ಮೋಕ್ಷವೂ ಎಂದು ವೇದದಲ್ಲಿ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ. ನರಕ ವೇದನೆಯನ್ನೂ ಮೋಕ್ಷ ಸುಖವನ್ನೂ ಕಂಡು, ಪಾಪದ ಕಠೋರವನ್ನು ಅರೋಚಿಸಿ ಬಿಟ್ಟು ಪುಣ್ಯ ಸಂಭಾವನೆಯನ್ನು ತಕ್ಕ ಪ್ರಯಾಸದೊಂದಿಗೆ ಹುಡುಕಿಕೊಳ್ಳುವಿಯಾಗಲಿ. ನ್ಯಾಯ ತೀರಿದನಂತರ ಪಾಪಿಯನ್ನು ಪಿಶಾಚಿಗಳು ಕಟ್ಟಿ

ಬಾಧಿಸಿ ನರಕಕ್ಕೆ ತೆಕ್ಕೊಂಡ್ಹೋಗುವಾಗ, ಪುಣ್ಯಾತ್ಮನನ್ನು ದೇವದೂತರು ವಿವಾರಂದ ವಸ್ತ್ರಾಭರಣಗಳನ್ನು ಧರಿಸುವ ಹಾಗೆ ಅಲಂಕರಿಸಿ, ಮೋಕ್ಷ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಕರಕೊಂಡ್ಹೋಗುವರು. ಆಗ ಅವನಿಗೆ ಇರುವ ಉತ್ಸಾಹವು ಹ್ಯಾಗಿರುವದೆಂದರೆ: ಕೈಕಾಲಿಲ್ಲದ ಒಬ್ಬ ಬಡವಳನ್ನು ಒಬ್ಬ ರಾಜಕುಮಾರನಿಗೆ ಮದಿವೆ ಮಾಡಿಕೊಡುವದಕ್ಕೆ ಕಲ್ಯಾಣದ ಮಂದಿರದೊಳು ಹೋಗುವಾಗ, ಎಷ್ಟು ಸಂತೋಷಕರವಾಗಿರುವಳೋ, ಆ ಪ್ರಕಾರವೂ; ನೇರಸ್ತನಾಗಿ ತಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟು ದೂರದೇಶದಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಇದ್ದವನು ತನ್ನ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಅರಸನಾಗಿ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕವ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟು, ಸಮಸ್ತ ಪರಿವಾರಗಳೊಂದಿಗೆ ಅಟ್ಟಹಾಸವಾಗಿ ಮೇಲ್ಮಾಳಿಗೆಯೊಳು ಪ್ರವೇಶಿಸುವಾಗ ಎಷ್ಟು ಆಹ್ಲಾದ ಹೊಂದುವನೋ, ಆ ಪ್ರಕಾರವೂ ಪುಣ್ಯವಂತನ ಆತ್ಮವು, ದೇವರ ಸುತನೊಂದಿಗೆ ಸ್ನೇಹವಾಗಿದ್ದು, ಮೋಕ್ಷದ ಕಿರೀಟವ ಪಡೆಯ ಸಂಮನಸ್ಸುಗಳು ಕರಕೊಂಡ್ಹೋಗುವಲ್ಲಿ, ನುಡಿದು ತೀರದ ಆನಂದವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವದು. ಮಣ್ಣಿನೊಂದಿಗೆ ಮಣ್ಣಾಗಿ ಅಳಿಧೋದ ಶರೀರವು ಪುನರುತ್ಪತ್ತಿಯಾಗಿ ತನ್ನಾತ್ಮದೊಂದಿಗೆ ಸೇರುವಾಗ, ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಪ್ತಿಸಿದ ನೂತನವಾದ ಅಲಂಕಾರ ಮಹಿಮೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿ, ಮೋಕ್ಷವಾಸಿಯಾದ ಆ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮನ ಸರ್ವಾಂಗವೂ ಪುಲಕಾಂಕಿತವಾಗಿ ವಿಕಸಿತವಾದ ಮುಖದೊಂದಿಗೆ ಸಂತೋಷವ ಕೊಂಡಾಡಿ ಹೇಳುವದೇನಂದರೆ: “ಓಹೋ! ಈ ಶರೀರವು ಮುಂದೆ ನಾಶನವಾಗುವ ಗುಣವುಳ್ಳದ್ದಾಗಿರುವದರಿಂದ, ವ್ಯಾಧಿ, ನೋವು, ಹಸಿ, ದಾಹ, ಆಪತ್ತು, ಬಿಸಲು, ಛಳಿ, ಹಿಮ, ಮೃಗ, ಸರ್ಪ, ಕಳ್ಳ,

ಮುಳ್ಳು, ಮೊದಲಾದ ಉಪದ್ರಗಳು ಜೀವವನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವ ಆಯುಧಗಳಾಗಿದ್ದವೆ; ಇಂಥ ಕಷ್ಟ ಅಪಾಯವು ಒಂದೂ ಇಲ್ಲದೆ ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಸುಖ ಚಿರಂಜೀವಿಯಾಗಿದ್ಧೇವೆ. ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಈ ಶರೀರವು ನಿರ್ವಾಣವೂ ಕಡಿಮೆಯೂ ಆಗಿರುವಲ್ಲಿ, ಅದನ್ನು ಮುಚ್ಚುವದಕ್ಕೂ ಕಾಪಾಡುವದಕ್ಕೂ ಅನ್ನವಸ್ತ್ರವನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡಿದ್ದೆವು; ಈಗ ಊಟವೂ ಉಡುಪೂ ಒಂದೂ ಅವಸರವಿಲ್ಲದೆ ಸೂರ್ಯ ಕಾಂತಿ ಬೀಸುವ ಕನ್ನಡಿಯು ಬಟ್ಟಿನಹಾಗೆ ದೇಹವಾದ್ಯಂತವೂ ಪ್ರಕಾಶಿಸಲಾಗಿ, ಚಿನ್ನ ನವರತ್ನದ ಆಭರಣಗಳಿಗಿಂತ ಅಧಿಕ ಲಾವಣ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ಧೇವೆ. ಮೊದಲು ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದಾಗ್ಯೂ ಆತಂಕವಾಗಿದ್ದ ಶರೀರವು ಈಗ ನಿರಾಟಂಕವಾಗಿ ಗಗನ ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ಏರಿ ಹೋಗಲೂ ಪಾತಾಳಕ್ಕಿಳಿಯಲೂ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಡ್ಡವಾಗಿರುವ ಕವಾಟ ಕುಡ್ಯಗಳನ್ನು ದಾಟಿ ಹೋಗಲೂ ಬರಲೂ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿ ಯಿಧೆ. ಓಹೋ! ಇಂಥ ಮಹಿಮೆಗಳಿಗೆ ಸಮಾನವಾದ ಮಹಿಮೆ ಉಂಟೋ? ಇವುಗಳೆಲ್ಲಾ ಭೂಲೋಕದೊಳು ಕೊಂಚ ದಿನ ಪಾಡುಪಟ್ಟಪ್ರಯುಕ್ತ ಲಭ್ಯವಾಯಿತು!'' ಎಂದು, ಅನಂತ ಸಂತೋಷದೊಂದಿಗೆ ನೆಗೆದಾಡುವನು. ಎಲಾ! ನಿಮೂರ್ಧನಾದ ಪಾಪೀ! ಅಲ್ಪ ದಂಡನೆಯನ್ನು ತಾಳಲಾರದೆ ಇಷ್ಟು ಮೇಲುಗಳೆಲ್ಲಾ ಹೋಗಲಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದು ಎಷ್ಟು ಬುದ್ಧಿಹೀನವೆಂದು ನೋಡು.

ಮೋಕ್ಷರಾಜ್ಯದೊಳು ಪ್ರವೇಶಿಸುವವನು ಅದರಲ್ಲಿರುವ ಮಟ್ಟಿಲ್ಲದ ವಿಸ್ತಾರವನ್ನೂ ಸ್ಫಟಿಕದ ಹಾಗೆ ನಿಗನಿಗಾಯಿಸಿ ಮಿಂಚುವ ನೆಲವನ್ನೂ ರತ್ನಗಳಿಂದ ಕೆತ್ತಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಮಿದ್ದೆ

ಮಾಳಿಗೆಗಳನ್ನೂ ಈಕ್ಷಿಸಿ: ''ಓಹೋ! ಇಂಥ ರಾಜ್ಯವೂ ನಗರವೂ ಮಿದ್ದೆ ಮಾಳಿಗೆಗಳೂ ಉಂಟುಮಾಡಿರಲಾಗಿ, ಪ್ರಪಂಚದೊಳು ಹುಲ್ಲಿನ ಮನೆಗೂ ಹುಲ್ಲುಗಾಡಿನ ನೆಲಕ್ಕೂ ಎಷ್ಟು ರಖುಗಳ ವ್ಯಾಜ್ಯವ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇದೆಲ್ಲಾ ಎಷ್ಟು ಮತಿಹೀನವು!'' ಎಂದು ಅತಿಶಯಿಸುವನು. ಆ ಪಟ್ಟಣದೊಳು ನಿವಾಸವಾಗಿರುವ ಮೋಕ್ಷವಾಸಿಗಳು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರೂ ಮುಡಿಧರಿಸಿದ ರಾಯರುಗಳ ಹಾಗೆ ಮಹಿಮೆಯನ್ನೂ ಸೂರ್ಯನಹಾಗೆ ಶೋಭಿಸುವ ವಸ್ತ್ರಾಭರಣಗಳ ಅಲಂಕಾವನ್ನೂ ಪಡೆದಿರುವದನ್ನು ಕಂಡು, ಲೋಕದಲ್ಲಿರುವ ಅಲಂಕಾರಗಳೆಲ್ಲಾ ವ್ಯರ್ಥ ಅಲಂಕಾರವೆಂದು ಹೇಸಿಕೆ ಪಡುವನು. ದೇವ ದೂತರ ಒಂಭತ್ತು ವಿಲಾಸ ಸಭೆಗಳ ಆಡಂಬರವನ್ನೂ ಅವರು ಸರ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು ಹೊಗಳಿ ಪಾಡುವ ರಾಗಗಳ ಮಾಧುರ್ಯವನ್ನೂ ವೀಣೆ ನುಡಿಸುವ ಸೊಗಸನ್ನೂ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ಶೃಂಗಾರವನ್ನೂ ಕುರಿತು ಭ್ರಮಿಸಿ, ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿರುವ ಆಟ ಪಾಟಗಳೆಲ್ಲಾ ಅವಲಕ್ಷಣ ವೇಷವೆಂದು ಆಲೋಚಿಸುವನು. ಅದಕ್ಕೆ ಮೇಲಾಗಿ ಪರಿಶುದ್ಧ ದೇವಮಾತೆಯು ಪರಲೋಕದ ರಾಣಿಯಾಗಿ ಕಿರೀಟ ಧರಿಸಿ ಕೃಪೆಯೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ಮಹಿಮೆಯನ್ನೂ ಸಕಲ ಲೋಕವ ಆಳಿ ರಕ್ಷಿಸುವ ದೇವರ ಸುತನ ದೈವತ್ವ ಮನುಷ್ಯತ್ವದ ಅನಂತವಾದ ಮಹಿಮೆ ಪ್ರತಾಪವನ್ನೂ ಕಂಡು, ಆನಂದ ಪ್ರವಾಹದೊಳು ಮುಣುಗಿದವನಾಗಿ, ಸರ್ವಾಂಗವೂ ಪೂರಿಸಿ, ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಉಜ್ವಲಿಸುವ ಬೆಳಕುಗಳೆಲ್ಲಾ ಅಂಧಕಾರದ ಹಾಗೂ, ಸಂಪತ್ತುಗಳೆಲ್ಲಾ ಬುರುಡೆಯ ಹಾಗೂ, ಸೌಂದರ್ಯಗಳೆಲ್ಲಾ ಮಲಿನದಹಾಗೂ,

ಸಮಸ್ತವೂ ಹೇಸಿ ಅಸಹಿಸಿ, ತನಗೆ ಲಭಿಸಿದ ಭಾಗ್ಯವನ್ನು ನೆನಸಿ ಸಂತುಷ್ಟಿಯಾಗಿ, ಮನಗೊಳ್ಳದ ಸಂತೋಷದೊಂದಿಗೆ ಇರುವನು. ಪಾಪಿಯಾದ ಮನುಷ್ಯನೇ! ಇಂಥ ಸುಖೈಶ್ವರ್ಯ ನೆರತಿರುವ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಅನುಭವಿಸ ಯಾವಾಗ ಹೋಗುವೆ, ಯಾವಾಗ ಹೋಗುವೆನೆಂದಾಶಿಸದೆ, ಭೂಲೋಕದೊಳು ನೆಲೆಯಾಗಿ ನಿವಾಸಿಸುವದಕ್ಕೆ ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತೀ. ಇದರಹಾಗೆ ಬುದ್ಧಿಹೀನವುಂಟೋ? ತಾನು ಜನ್ಮಿಸಿದ ಸ್ವದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಾಳ ಹೋಗದೆ ಪರದೇಶದಲ್ಲಿದ್ದು ನಿವಾಸಿಸ ಆಶೆ ಪಡುವವನುಂಟೋ? ಶಿರಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮುಡಿ ಧರಿಸ ಕರೆದಾಗ ಹೋಗದೆ, ಹೊರೆ ಹೊರಿಸುವ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಓಡುವವರುಂಟೋ? ತೇಟೆಯಾದ ಬುಗ್ಗೆಯ ನೀರಿನೊಳು ಸ್ನಾನ ಮಾಡದೆ, ಕೆಸರಿನೊಳು ಹೊರಳುವವರುಂಟೋ? ಈ ಬುದ್ಧಿಹೀನವೇನು! ಕಿಂಚತ್ತು ಪ್ರಯಾಸಕ್ಕೆ ಭಯ ಪಟ್ಟು, ಈ ಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸ ಬಹುದೋ? ಭೂಲೋಕ ತುಂಬುವಷ್ಟು ಒಡವೆ ಕೊಟ್ಟಾಗ್ಯೂ, ಮೋಕ್ಷ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಪಡೆಯುವದಕ್ಕೆ ಸಾಕಾದ ಕ್ರಯವಲ್ಲ. ಲೋಕಬಾಧೆಗಳು ನರಕಬಾಧೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಒಂದಾಗಿ ಅನುಭವಿಸಿದರೂ, ಮೋಕ್ಷಸುಖವನ್ನು ಹೊಂದ ಸಾಲದೇ. ಹಾಗಿರಲಾಗಿ, ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ನಿನಗೆ ಬೇರೆ ತೊಂದರೆಯಿಲ್ಲದೆ ಚಿನ್ನದ ಹಣವೆಂಬ ಹತ್ತು ಕಲ್ಪನೆಗಳಿಗೂ ಚಿನ್ನದ ಕಾಸೆಂಬ ಹದಿನಾಲ್ಕು ಧರ್ಮಗಳಿಗೂ ಆ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕೊಡುವದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವಲ್ಲಿ, ಅದನ್ನು ನೀನು ಕೈಗೊಳ್ಳದೆ ಇರುವದು ಹುಚ್ಚು ನೆನಪಲ್ಲವೋ? ಒಂದೂ ಶಾಶ್ವತವಿಲ್ಲದ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಎಂದಿಗೂ ಇರಲಾ ಇಲ್ಲಿಮಾತ್ರ

ಸಂಪಾದ್ಯವ ಸಂಪಾದಿಸಿ ಮಡಗಲೂ ಯೋಚಿಸುವದು ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಬುದ್ಧಿಹೀನನಲ್ಲವೋ?

ಒಂದು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ವರುಷಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬ ರಾಯನನ್ನು ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕವ ಮಾಡಿಟ್ಟು, ವರುಷವಾದಕೂಡಲೇ ಅವನು ಸಂಪಾದಿಸಿದ್ದೆಲ್ಲಾ ಸುಲುಕೊಂಡು, ಕುಡಿಯ ಗಂಜಿಗೆ ಸಹಾ ಮಾರ್ಗವಿಲ್ಲದೆ ಮರುದೇಶಕ್ಕೆ ಅಟ್ಟಿಬಿಡುವರು. ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಮತಿಸಿ ಮೋಸ ಹೋಗುವವನು ಬುದ್ಧಿಶಾಲಿಯೋ? ಅಥವಾ ಬುದ್ಧಿಶಾಲಿಯಾದವನು ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದರೆ, ತಾನು ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡುವ ಒಂದು ಸಂವತ್ಸರದೊಳ್ಳು ಹಣಕಾಸು ಒಡವೆ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಬಹುಳವಾಗಿ ಸಂಪಾದಿಸಿ, ಕ್ರಮ ಕ್ರಮೇಣವಾಗಿ ಅನ್ಯದೇಶಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿ, ವಿಶಿಷ್ಟವಾ ಭದ್ರಪಡಿಸಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು, ತಾನು ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡುವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಾಸಾದರೂ ಮಡಗದೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯೊಂದಿಗೆ ಇರುವನು. ಅವರು ನೇಮಿಸಿರುವ ವಾಯಿದೆಯೊಳು ಇವನನ್ನು ಪಟ್ಟದಿಂದ ತೆಗದುಹಾಕಿ ಪರದೇಶಕ್ಕೆ ಅಗಲಿಸುವಾಗ, ಇವನು ಅಲ್ಲಿಹೋಗಿ ತಾನು ಮುಂಚಿತವಾಗಿಯೇ ಆ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಭದ್ರಪಡಿಸಿಟ್ಟ ದ್ರವ್ಯಗಳಿಂದ ಉನ್ನತವಾದ ಮಿದ್ದೆ ಮಾಳಿಗೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು, ಒಂದೂ ಕಡಿಮೆಯಿಲ್ಲದೆ ಸುಖವಾಗಿ ಬಾಳುತ್ತಾ ಇರುವನಲ್ಲವೋ? ಆ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಒಬ್ಬನು ಭೂಲೋಕದೊಳು ಪ್ರವರ್ಧಿಸಿ ವಯಸ್ಸಾದಾ ಕ್ಷಣವೇ, ಮರಣವೆಂಬ ನ್ಯಾಯಾಧಿಪತಿ ಬಂದು ಅವನ ಸಂಪಾದನೆಯಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೊಂದೂ ಕೊಡದೆ ಅನ್ಯದೇಶಕ್ಕೆ ಅಟ್ಟಿ ಬಿಡುವದನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಇದನ್ನು ಅನೇಕಭಾರಿ ನೋಡಿಯಿದ್ದಾಗ್ಯೂ, ಆ ಬುದ್ಧಿಹೀನನು ಸೂರೆಕೊಟ್ಟ

ಹಾಗೆ ನೆನಸಿ, ಸತ್ತುಹೋದ ಪಾತಕರು ತಾವು ಆರ್ಜಿಸಿದಂಥ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಳ್ಳೆಕೊಟ್ಟು ಮೋಸಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಈ ಪ್ರಪಂಚದೊಳು ನಂಬಿ ಮಡಗದೆ ತಿರಿಪೆ ದಾನ ಧರ್ಮವೆಂಬ ಪುಣ್ಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪರಲೋಕದೊಳು ಕೂಡಿಸಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದರೆ, ಅದೇ ಆ ವಿವೇಕಿಯಾದವನು ಪರದೇಶದಲ್ಲಿ ಶೇರಿಸಿದ ಆಸ್ತಿ ಅವನಿಗೆ ಒತ್ತಾಸೆ ಆದಮೇರೆಗೆ, ಮರಣಕ್ಕೆ ಹಿಂದೆ ಒತ್ತಾಸೆಯಾಗಿರುವದು. ಪಾಪಿಷ್ಟನೇ! ಇಂಥ ನ್ಯಾಯಗಳನ್ನು ಕಂಡರೂ ಇನ್ನೂ ವಿವೇಕವಂತನಾಗಿರಲಾರೆಯೋ? ಇಷ್ಟು ಬುದ್ಧಿ ನಿನಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೂ ಇಷ್ಟುದೊಡ್ಡ ಶಬ್ದವಾಗಿ ಕೂಗಿ ನಿನ್ನನ್ನು ಎಬ್ರಿಸಿದ್ದೂ ಸಾಲದೋ? ಇಂಥ ಕಿರು ಧ್ವನಿಗೆ ಕಣ್ಣು ತೆರೆಯದಿದ್ದರೆ ನೀನು ಸತ್ತ ಪ್ರೇತವೇ ವಿನಾಯಿಸಿ ಉಸುರಾಗಿರುವವನಲ್ಲ. ಪಾಪಾಂಧಕಾರದೊಳು ನಿದ್ರಿಸಿದ್ದು ಸಾಕೆಂದು ಮಯಕವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಜಾಗ್ರತೆಯಾಗಿ ಎದ್ದು, ನಿನ್ನ ಪಾಪಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಚಿಂತೆಪಟ್ಟು, ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಿಯಾಗಲಿ.

ಉತ್ತಮ ಮನಸ್ತಾಪದ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಹೇಳಲು.

ಜ್ಞಾನ ಬೋಧಕವು

ಸಮಾಪ್ತ.

4.20

ಜ್ಞಾನ ಬೋಧಕವು.

ದ್ರಾವಿಡ ಭಾಷೆಯಿಂದ

ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಗೆ ಟೀಕಿಸಲ್ಪಟ್ಟದ್ದು.

ರೋಮಾಪುರಿಯಿಂದ ಹೊಂದಿದ ಅಪ್ಪಣೇ ಮೇರೆಗೆ

ಬೆಂಗಳೂರಲ್ಲಿ

ಇರುವ ಕಥೋಲಿಕ್ ಮಠದ ಅಚ್ಚಿನಲ್ಲಿ

ಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟಿತು.

೧೮೬೪

ಇದರ ಖರೀದಿ: ೪ ಆಣೆ.